

3 Пішов із життя історик Орест Субтельний, автор праці «Україна: Історія»

6 Закон України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів»

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 27 ЛИПНЯ 2016 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№139 (5759)

ЦИТАТА ДНЯ

ВОЛОДИМИР ГРОЙСМАН: «Зміна системи управління державою з використанням нових технологій ефективно й прозоро мінімізує втручання людини у процес управління і є антикорупційним кроком».

Прем'єр-міністр про синхронний з ЄС розвиток цифрової економіки

2

Спецпризначенці отримали статус

ВИЗНАННЯ. Під час зустрічі з воїнами-спецпризначенцями Президент Петро Порошенко підписав Указ «Про День Сил спеціальних операцій Збройних сил України» та Закон «Про внесення змін до деяких законів України щодо Сил спеціальних операцій Збройних сил України». Він наголосив, що це є «абсолютно важливим в умовах захисту України від агресії, яку розпочала проти нас Російська Федерація», та назвав закон «вимогою часу, щоб захист України був набагато ефективнішим».

Закон розроблено за стандартами НАТО, він повністю відповідає завданням співробітництва з Альянсом у контексті створення ССО й положенням Стратегічного оборонного бюлетеня. На сьогодні в Україні вже створено спеціальний центр та застосовують спеціальні тренінгові програми, які дають змогу швидко та якісно готувати спецпризначенців. Найбільшу увагу щодо спільних дій та спільних тренувань з боку наших партнерів із США, Канади, Європейського Союзу та інших країн приділяють саме Силам спеціальних операцій. А День ССО, повідомляє прес-служба Президента, відзначатимуть щорічно 29 липня.

ЦИФРА ДНЯ

20,9 млрд грн

спрямував Пенсійний фонд для фінансування виплати липневих пенсій

Притулок для бобрів та зміїда

ДОБРА СПРАВА. Мінприроди створює національний природний парк на місці «панського полювання» Януковича («Сухолуччя»)

Служіння муз із поправкою на бізнес

ВИДОВИЩЕ. На VII Одеському Міжнародному кінофестивалі висока якість фільмів контрастувала з несмаком червоної доріжки

Іван ШЕВЧУК,
«Урядовий кур'єр»

«Хто всі ці люди?» Це са-
краментальне питання
вже кілька років поспіль від-
биває найтипніше враження
від червоної доріжки Одесько-

го міжнародного кінофестива-
лю. «72 чиновниці, 23 депутат-
ські дружини, 37 утриманок,
57 валютних проститутток, —
український блогер підбиває
статистику червоної доріжки
відкриття, — 0 кіноактрис,
0 продюсерів, 0 режисерів».

Оргкомітет ОМКФ припинив
інформаційне партнерство
з одеським медіа-холдингом
«Думська», образившись чи то
на «свято несмаку» з піжама-
ми та простиратлами, чи то на
«героїв капіталістичної пра-
ці» в бік організаторів захо-

ду. У журналістській тусов-
ці — нарікання на відсутність
кінозірок першої величини
та дедалі більшу містечко-
вість фестивалю. На фіналь-
ній червоній доріжці людей
кіно та шоубізу все ж можна
було побачити, але вони губи-

лися серед чергового ярмарку
марнославства. А відповідь на
запитання: «хто всі ці люди?»,
— на поверхні. Це — бізнес-
мени. І без них — ніяк,
особливо нині. Навіть
через ризик репутацій-
них втрат.

5

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 26 липня 2016 року

USD 2478.7745
за 100 доларів США

EUR 2722.1902
за 100 євро

RUB 3.8183
за 10 рублів

AU 325500.27

AG 4811.30

PT 270682.18

PD 169548.18
за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Цифрові технології стукають у двері

ІННОВАЦІЇ. Нові умови прогресу у сфері ІТ змушують і нашу державу долучитися до комунікаційних ініціатив ЄС

Катерина МАЦЕГОРА,
«Урядовий кур'єр»

Нині Європейський Союз активно працює над спрощенням процесів обміну інформацією. Там переконані, що посилення надійності захисту систем і даних, а відтак розширення бізнес-можливості країн зможе спеціально створене цифрове співтовариство. До такого комунікаційного ринку отримали шанс долучитися, крім України, Молдова та Грузія. Прем'єр-міністру Володимир Гройсману вдалося предметніше обговорити нові можливості та перспективи в Києві під час форуму з проблематики цифрової економіки. З головним доповідачем — комісаром ЄС з питань цифрової економіки і суспільства Гюнтером Оттінгером — дискутували як урядовці, так і народні депутати й представники громадськості.

На кону — 5 мільярдів євро прибутку

Зі слів глави уряду присутні зрозуміли, що Україна створить робочу групу, яка до жовтня розробить план дій щодо приєднання до такої цифрової спільноти. Про це Володимир Гройсман домовився з Гюнтером Оттінгером на індивідуальній зустрічі, що передувала заходу. «Ми переконані в тому, що Україна може мати лідируючі позиції в цій сфері», — наголосив Прем'єр-міністр.

А єврокомісар акцентував на потребі створення плану конкретних дій для запровадження в Україні стандартів єдиного європейського цифрового ринку. Він має з'явитися також до жовтня.

Тримав слово в межах форуму й перший віце-прем'єр-міністр

Світова електронна спільнота радо вітає вітчизняних партнерів

— міністр економічного розвитку і торгівлі Степан Кубів. Він пояснив присутнім, що цифрове співтовариство об'єднає 28 країн-членів ЄС і ще 6 країн «Східного партнерства» для запровадження єдиних стандартів, лібералізації та контролю цифрового ринку.

«Цифрова спільнота створить єдиний цифровий ринок, на якому бар'єри і стандарти будуть єдиними, а вартість цифрових послуг і транзакцій значно знизиться», — пояснив міністр.

Окрім цього, приєднання України до цифрового співтовариства ЄС дасть змогу нашій державі залучити у середньостроковій перспективі близько 5 мільярдів євро. Про позитиви з поповнення бюджету йтиметься вже з 2017 року. Щоправда, для успішної реалізації програми приєднання Україні необхідні розробити чіткий план дій.

Умови долучення до нововведення та нюанси щодо розвитку цифрової економіки країни Степан Кубів обговорював із Гюнтером Оттінгером і в Будинку уряду. Як повідомляє прес-служба Мінекономрозвитку, Степан Кубів поінформував високопосадовця, що Україна на прикладі ProZorro вже зробила перші кроки у напрямку цифровізації та автоматизації окремих процесів. Він вважає, що електронна система публічних закупівель дає змогу боротися з корупцією, переводити застарілі бюрократичні процедури в сучасну, зручну та ефективну цифрову форму.

У 2017-му країна перейде на 4G

Єврокомісар оцінив розпочату урядом реформу захисту прав інтелектуальної власності. Вона

є запорукою подальшого розвитку інновацій та цифрових технологій. Гюнтер Оттінгер зауважив, що країнам-членам ЄС та державам, які хочуть долучитися до процесу, потрібна спільна цифрова мова, спільні цифрові стандарти, аби забезпечити кібербезпеку, надійність роботи цифрових мереж і дотримання прав власності на дані. Для цього потрібно створити наднаціональні системи, пан'європейські мережі.

«Ми прагнемо, щоб такий цифровий союз відбувався на основі структурованого діалогу та був політичним і законодавчим інститутом», — резюмував він, додавши, що цифрова спільнота сприятиме подальшому об'єднанню України з Євросоюзом, створить передумови для прискорення розвитку її економіки, розширить можливості для малого та середнього

бізнесу і полегшення бюрократичних процедур між країнами. До речі, аби внести зміни до вітчизняної сфери інформаційних технологій, Верховна Рада має ухвалити низку законопроектів. Передовсім ідеться про проекти документів, пов'язані з електронними комунікаціями, радіочастотним ресурсом, «хмарними» технологіями, доступом до інфраструктури та транскордонними електронними довіреними послугами.

Зокрема підтримка парламентаріями законопроекту про радіочастотний ресурс дасть змогу наступного року започаткувати зв'язок стандарту четвертого покоління. Про перспективи нововведення висловився у коментарі представникам ЗМІ голова парламентського комітету з питань інформатизації та зв'язку Олександр Данченко: «Наступний крок — законопроект про радіочастотний ресурс, який зараз винесено на обговорення. Це дасть змогу в першому кварталі 2017 року впровадити технологію 4G або 5G. Без цього законопроекту це неможливо».

До слова, перехід до електронних сервісів і автоматизації всіх процесів на таких підприємствах, як Укрзалізниця і Укрпошта, — це пріоритетне завдання для Міністерства інфраструктури на наступний рік. Під час форуму профільний міністр Володимир Омелян заявив: «На Укрзалізницю працює 12 тисяч бухгалтерів, тобто 12 тисяч осіб щодня продукують стоси паперів, які ніхто не зможе прочитати. Те ж саме відбувається в Укрпошті. Більше такого не буде. Сподіваюся, що 2017 рік стане переломним для Укрзалізниці, Адміністрації морських портів, авіації, річкового транспорту».

Великий шовковий шлях не омине Україну

Михайло ЮРЧЕНКО
для «Урядового кур'єра»

ПАРТНЕРСТВО. Практичні питання поглиблення торговельно-економічної взаємодії України та Китайської Народної Республіки були в центрі уваги зустрічі Прем'єр-міністра Володимира Гройсмана з Надзвичайним і Повноважним Послом Китаю в Україні Ду Веем.

Глава уряду високо оцінив потенціал розвитку двосторонньої співпраці держав, зазначивши, що Україна зацікавлена в розвитку багатосторонньої взаємодії наших країн. Ідеться, зокрема, про необхідність зміцнення торговельно-економічних відносин, розвиток співпраці у промисловому секторі, а також у сфері інвестицій.

«Ми зацікавлені в тому, щоб інвестиції Китаю приходили в Україну», — цитує слова Прем'єра департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну. Володимир Гройсман повідомив, що найближчим часом при Прем'єр-міністрів буде створений Офіс супроводження інвестицій.

Під час обговорення питань відновлення повноцінної роботи чинних інституційних механізмів двостороннього співробітництва домовлено про проведення до кінця 2016 року в Києві Міжурядової торговельно-економічної комісії. За пропозицією Володимира Гройсмана, в межах її проведення буде організовано й українсько-китайський бізнес-форум.

«Ми зацікавлені у розвитку наших відносин. Хороша підготовка засідання Міжурядової комісії, проведення бізнес-форуму можуть дати необхідні результати з активізації економічної співпраці», — додав Володимир Гройсман.

Сторони висловилися за доцільність якнайшвидшого погодження Плану дій України — КНР («Дорожньої карти») щодо спільної реалізації ідеї побудови економічного поясу Великого шовкового шляху.

Прем'єр наголосив на необхідності пошуку шляхів вирішення проблемних питань у взаємодії між країнами: «Уряд, який я очолюю, і міністри націлені на те, щоб взаємодіяти ефективно». Слугуватиме цьому й нещодавно ухвалені рішення про спрощення візового режиму для громадян Китаю, що є суттєвим кроком для значної активізації міждержавного та міжлюдського спілкування.

Пан Ду Вей запевнив про готовність його країни розвивати і поглиблювати двосторонню взаємодію так, як цього вимагає стратегічний характер відносин між нашими державами.

Уряд прагне знати, як витрачають кошти

Юрій МЕДУНИЦЯ,
«Урядовий кур'єр»

КОНТРОЛЬ. Провести перевірки ефективності використання коштів, спрямованих на ремонт доріг в Україні, доручив Державній фіскальній службі та Державній аудиторській службі Прем'єр-міністр Володимир Гройсман. Завдання такої перевірки — виявити зловживання, безкомпромісно розслідувати їх та покарати винних у нецільовому використанні державних коштів.

«Хотів би, щоб ми ретельно зайнялися перевіркою тих обсягів робіт, які було зроблено», — заявив Володимир Гройсман під час робочої наради щодо стану виконання дорожніх робіт в Україні за участі віце-прем'єр-міністра Володимира Кісціона, голови Державної фіскальної служби Романа Насірова, голови Державної аудиторської служби Лідії Гаврилової.

Цьогоріч, нагадав Прем'єр, уряд розпочав ремонтні роботи на вітчизняних автошляхах. На проведення дорожніх робіт уже виділено 6,5 мільярда гривень, а загалом на ремонт доріг спрямують близько 19 мільярдів гривень.

«Потрібно відновлювати дорожнє господарство, і тут дуже важливо, щоби кожна гривня, спрямована на ці цілі, була використана ефективно», — наголосив Прем'єр-міністр.

Шляхове господарство потребує особливої уваги влади й суспільства

Адже не таємниця, що часто комплекс дорожніх робіт — реконструкція, будівництво, поточні ремонти доріг — використовували для елементарного заповування коштів.

«Це неприпустимо», — цитує департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну слова Володимира Гройсмана.

Серед зловживань, що практикують під час дорожніх робіт, Прем'єр-міністр навів приклади непрозорого проведення тендерів на місцях, необ'єктивне завищення розцінок та обсягів робіт, переведення виділених коштів у готівку та їх розкрадання.

«Хочу, щоб зараз і аудиторська служба, і фіскальна служба предметно зайнялися вивченням ситуації. Дуже хотів би, щоб ви провели розслідування. І там, де є зловживання, хочу знати прізвища, хто за цим стоїть, хто це «кришує», скільки коштів було витрачено неправильно і яких збитків завдано державі. Якщо це є, ми маємо бути принциповими і винні мають нести покарання», — чітко заявив Володимир Гройсман.

Він також закликав інспекторів до безкомпромісності та чесності у виявленні зловживань, а також наголосив на необхідності забезпечення жорсткого контролю.

«Розраховуватиму на вашу швидку роботу, щоб ми отримали перший результат і дали абсолютно чіткий сигнал усім, що від нас не сховаєшся. Я думаю, що у кожного є можливість ухвалювати об'єктивні рішення й робити свою роботу сумлінно», — резюмував Володимир Гройсман.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

УРЯДОВИЙ КОНТАКТНИЙ ЦЕНТР ПОВІДОМЛЯЄ

Річки перетворюються на стічні канави

ОХОРОНА ПРИРОДИ. Винні у забрудненні водойми мають бути покарані

Ірина ПОЛЩУК,
«Урядовий кур'єр»

Екологічною катастрофою Всеукраїнського масштабу назвали експерти нещодавнє отруєння річок у Полтавській, Чернігівській, Житомирській, Сумській, Київській, Черкаській та Дніпропетровській областях.

Голова Державної екологічної інспекції України Андрій Заїка звинуватив у скоєному передусім місцеву владу. Адже недотримання норм екологічної безпеки розташованими там промисловими, комунальними і сільгосппідприємствами призвело до масової загибелі риби та іншої живності. Він також наголосив, що відповідно до законодавства місцева влада повинна встановлювати межі водоохоронних смуг, де не можна розміщувати виробництво.

Екологи ж стверджують, що основні причини критичної ситуації, що нині склалася з водними ресурсами в Україні, глобальніші. Передовсім йдеться про систематичне забруднення поверхневих

вод промисловими та побутовими стоками, незаконну забудову природоохоронних прибережних смуг тощо.

Як повідомили в управлінні взаємодії з громадськістю урядового контактного центру, нині актуальними для заявників є екологічні проблеми природних водойм, якість водопостачання та неналежне використання промисловими підприємствами водних ресурсів. З початку року з цієї проблематики на урядову «гарячу лінію» надійшло близько 7 тисяч звернень.

Так, заявник із Сумської області звернувся на урядову «гарячу лінію» після того, як став очевидцем екологічної катастрофи на річці Сула. Пінне смердюче покриття, що утворилося на її поверхні, призвело до загибелі риби та «тікання» раків, які самотужки вибиралися із отруєної річки на узбережжя. Чоловік попросив зробити дослідження складу річкової води для визначення причини загибелі риби, оскільки деякі його односельці її продовжували ловити. Держав-

ною екологічною інспекцією у Сумській області громадянину були надані результати лабораторних досліджень проб води та названі вірогідні причини отруєння водойми. Серед них потужні атмосферні опади, що спричинили змив у річку пестицидів та агрохімікатів з полів, а також потрапляння у водойму відходів тваринництва та каналізаційних стоків. Ситуація контролюється місцевою Держекоінспекцією, а також здійснюються заходи щодо виявлення потенційних забруднювачів річки Сула.

Жителька Чернігівщини зателефонувала на урядову «гарячу лінію» для сприяння у проведенні екологічної перевірки річки Остер, на березі якої вона виявила значну кількість мертвої риби і була вражена неприємним запахом та зміною кольору води у водоймі. Спеціалістами Держекоінспекції в Чернігівській області громадянці було повідомлено про проведені ними рейдові перевірки річки та впровадження кризового моніторингу за хімічними показниками якості води. Жінку

запевнили, що Держекоінспекція тісно співпрацює зі слідчими органами поліції щодо виявлення винних у забрудненні річки Остер, а також веде постійний інструментально-лабораторний контроль води річок Остер та Десни.

Урядова «гаряча лінія» забезпечує максимальну оперативність реагування на проблеми громадян, при цьому намагається скоротити до мінімуму строки з моменту надходження звернень до моменту вирішення порушених у них питань.

Загалом за період з 18 по 24 липня на урядову «гарячу лінію» надійшов 41 321 дзвінок, через інтернет зареєстровано 703 звернення.

☎ 0-800-507-309

Урядова телефонна «гаряча лінія» працює цілодобово.

0-800-503-045 — «гаряча лінія» для підприємців

044-284-19-15 — для жителів м. Києва.

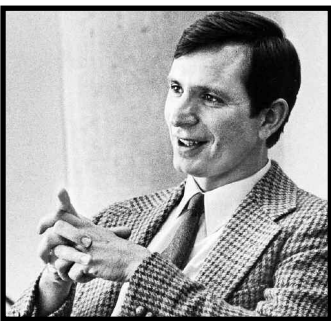
+380 44 284-19-15 — для громадян, які перебувають за кордоном.

Веб-сайт Урядового контактного центру www.ukc.gov.ua

Історик помер, «Історія» — живе

ПОСТАТІ. Пішов із життя історик Орест Субтельний, автор праці «Україна: Історія»

Леонід ОЛЬШЕВСЬКИЙ
для «Урядового кур'єра»

Саме ця книжка зробила Субтельного знаменитим. Хоч учений світ визнає за заслугу колеги й визначає як непересічні також інші його роботи: «Неохочі союзники: Пилип Орлик та його стосунки з Кримським ханством і Османською імперією. 1708—1742» (захищена як дисертація у Гарвардському університеті), монографію «Мазепинці: український сепаратизм XVIII ст.» (монографія, видана у видавництві Колумбійського університету у 1981 р), монографію «Проблема паювання у Східній Європі: місцева знать та іноземний абсолютизм. 1500—1715». У 1975 році історик за допомогою Української вільної академії наук (УВАН) опублікував працю «Листи Івана Мазепи».

І все ж саме «Україна: Історія» принесла Оресту Субтельному найбільше визнання. Вперше працю було опубліковано у 1988 році видавництвом Торонтського університету. Її визнано однією з найбільш впливових і важливих книжок, опублікова-

них Університетом Торонто за 100 років його існування. Українською книжку перекладено українським мовознавцем, який працює в Гарвардському університеті, Юрієм Шевчуком, і опубліковано у 1991 році, потім книжка витримала кількаразове перевидання. Перекладена повністю або частинами багатьма мовами. Вона мала значний вплив на формування світогляду українців, які здобували незалежність і закладали основи новітньої Української держави, що постала наприкінці XX століття.

«Історія України» Ореста Субтельного — ґрунтовний підручник з української історії неординарного стилю, на якому згодом вчилися не одне покоління вітчизняних студентів. Підручник став справжньою класикою навчально-історичної літератури.

Досягти таких успіхів в обраній царині Субтельному допомогли не лише Богом даний талант, а й ґрунтовна освіта. Він у 1965-му закінчив Темпльський університет у Філадельфії. Також навчався у Віден-

ському та Гамбурзькому університетах. Сучасники також називають його талановитим викладачем. Викладацьку кар'єру розпочав на історичному факультеті Гарвардського університету (1973—1975), продовжив у Гамільтонському університеті в Нью-Йорку (1976—1981) та у Йоркському університеті (Канада, з 1982 року професор історії та політології).

У 1992-му Ореста Субтельного обрано закордонним членом НАН України, 22 грудня 2006-го присвоєно звання Почесного доктора Дипломатичної академії України при МЗС України.

Ось як його згадують в Інституті українських досліджень Гарвардського університету: «Навчаючись в аспірантурі Гарвардського університету, Субтельний був серед першої когорти аспірантів Інституту українських досліджень. Він був першим, хто здобув докторський ступінь у новосформованій Програмі українських студій, написавши дисертацію на тему «Вимушені союзники: Пилип Орлик та

його відносини з Кримським ханством і Османською імперією. 1708—1742». Відтоді він написав шість книжок зі східноєвропейської та української історії, поряд із безліччю статей і окремих глав книжок».

Орест Субтельний пішов із життя у неділю, 24 липня 2016 року. Його поховать в Торонто у Канаді. Його книжка залишиться жити і буде нам дороговказом в оцінці власної історії.

Президент Петро Порошенко висловив співчуття рідним та близьким Ореста Субтельного:

— Прийміть мої щирі співчуття у зв'язку з непоправною втратою — смертю Ореста Субтельного — Людини, яка зробила неоціненний внесок у віднайдення історії Української держави. Великий учений написав свою працю «Україна: Історія» саме тоді, коли вона була найбільш потрібна.

Схиляю голову в глибокій скорботі і сумую разом з вами.

Світла пам'ять про Ореста Мирославовича назавжди залишиться у наших серцях.

ПРОШУ СЛОВА!

Що насправді сказала Надія Савченко?

Віктор ШПАК,
«Урядовий кур'єр»

Справжній шквал в'їдливих коментарів викликало поширене в інтернеті повідомлення, що Надія Савченко буцімто закликала українців просити вибачення у жителів Донбасу чи навіть, як повідомили окремі сайти, у бойовиків «ДНР/ЛНР». Відповіддю стали звинувачення ще недавнього кумира у зраді й прозорі натяки про «засланого козачка» і «троянського коня», озвучені як потужною гвардією диванних патріотів, так і досить поважними особами, серед яких навіть ті, на кого покладено обов'язок давати поради Президенту з питань правоохоронної діяльності.

Та досить ознайомитись із повним текстом інтерв'ю Надії Савченко у програмі «Рандеву» від 21 липня ц. р. на «П'ятому каналі», щоб пересвідчитись, що йдеться про висмикнуту із загального контексту фразу, яка звучала так: «Треба почати говорити одне з одним, треба почати чути одне одного. Так, нам доведеться пробачати багато що. І нам доведеться просити вибачень. Треба навчитися просити вибачення і пробачати, інакше миру не буде».

Причому на уточнююче запитання ведучої, у кого конкретно треба просити вибачення, Савченко відповіла, що «у тої матері, яка втратила останнього сина, не важливо, з якого боку», й розповіла притчу, суть якої зводиться до простої істини: могили загиблих і тисячі скалічених не дадуть забути про події на Донбасі, а тому «у нас в Україні так, як раніше, ніколи не буде».

Та найважливіше, що час просити вибачення і вибачати, за словами Савченко, прийде після того, як Росія піде за кордон, який нарешті стане закритим, а на нині окупованих територіях України щонайменше півроку пропрацює міжнародна поліцейська місія, «яка буде вилучати незаконну зброю, яка буде ловити тих злочинців, які справді є злочинцями». Причому, на відміну від працюючої нині на Донбасі спостережної місії ОБСЄ, серед її членів не повинно бути громадян Росії, яка є агресором.

«Після того як півроку там буде поліцейська місія, більш-менш утихомириться, нам потрібно почати говорити одне з одним», — вважає Савченко,

з чим важко не погодитись. Так само як і з тим, що злочинці, незалежно від того, на чієму боці вони воювали, мають бути покарані. Можливо, це когось покоробить, але погодьтесь, що коли дехто із представників добровольчих батальйонів зі зброєю у руках вчиняє напади на інкасаторські машини у мирній Україні, то у районах бойових дій може йтися про ще тяжчі злочини, за які треба відповідати.

До речі, на відміну від нав'язуваної нам Заходом тотальної амністії для всіх, із Моторолою й Гівкою включно, чий дії за міжнародним правом класифікуються як військові злочини проти людяності й не мають ні прощення, ні термінів давності, Савченко говорила, що «амністію треба давати всім тим людям, які просто помилялися. Так, вони потрапили під російську пропаганду, але це тому, що українська пропаганда була менш сильною за російську. А це вже претензії до влади».

Власне, і за це ми маємо просити вибачення у жителів Донбасу, яким за 25 років української незалежності при жодному з президентів не вдалося донести правди про бандерівців і наочно довести, що закон у нашій державі один для всіх. Хай як гірко це констатувати, але навіть нині не лише на окупованих, а й на визволених територіях Донбасу немає ні повноцінного українського телебачення, ні українських (головне за суттю, а не мовою) газет. Немає також переконливих доказів того, що, як казав кіношник міліціонер Шарапов, «вор должен сидеть в тюрьме», незалежно ні від свого політичного окрасу, ні донецького, закарпатського чи вінницького походження.

Отож нехай кинуть у Савченко за її інтерв'ю каменем ті, хто не згоден з її словами: «У матері, яка втратила єдиного сина з тої сторони, я готова попросити вибачення. Не втратила б того сина ні наша мати, ні з того боку мати, яка теж є нашою українською людиною, якби не було допущено в нашій державі владою за 25 років такого стану, що люди готові вбивати один одного».

Сказано давно: що посієш, те й пожнеш. Наші політики чверть століття (!) бездумно спекулювали на мовному питанні та протиставлянні сходу і заходу, під акомпанемент «патріотичних» промов талановито грабуючи країну і її народ. Наочним свідченням «ефективності» демократії по-українськи стали вже два Майдани, лише на яких, а не на виборах, справді торжествує народовладдя. За все це рано чи пізно доведеться покаятись. Причому не лише перед жителями Донбасу.

Отож саме на руку тим, хто замість покаяння краще чкурне до Росії, як Янукович, чи до Ізраїлю, як «мер всієї України» і «космонавт» Черновецький, спрацювали журналістські сайти, які заради кількості «заходів» користувачів інтернету «ославили» Надію Савченко. Втім, сказано давно: брехнею світ обійде, але назад не вернеш, що красномовно ілюструє палаючий нині Донбас, розорене добувачами бурштину Полісся, двопаспортне Закарпаття і нардепи, які спокійно відпочивають на Канарах.

Могили загиблих і тисячі скалічених не дадуть забути про події на Донбасі, а тому «у нас в Україні так, як раніше, ніколи не буде».

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 22 липня 2016 р. № 510-р
Київ

Про призначення Косінова С. А. виконуючим обов'язки першого заступника Голови Державної аудиторської служби України

Призначити Косінова Станіслава Анатолійовича виконуючим обов'язки першого заступника Голови Державної аудиторської служби України до призначення в установленому порядку першого заступника Голови зазначеної Служби.
Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 22 липня 2016 р. № 511-р
Київ

Про призначення Супрун У. першим заступником Міністра охорони здоров'я України

Призначити Супрун Уляну Надію першим заступником Міністра охорони здоров'я України.
Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 22 липня 2016 р. № 512-р
Київ

Про призначення Савули І. М. виконуючим обов'язки Голови Державної служби експортного контролю України

Призначити Савулу Ігоря Мирославовича виконуючим обов'язки Голови Державної служби експортного контролю України до призначення в установленому порядку Голови зазначеної Служби.
Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 22 липня 2016 р. № 513-р
Київ

Про тимчасове покладення виконання обов'язків заступника Голови Державної служби України з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів на Стиренко Л. М.

Покласти тимчасово, до призначення в установленому порядку заступника Голови Державної служби України з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів, виконання обов'язків заступника Голови зазначеної Служби на заступника начальника управління — начальника відділу управління об'єктами державної власності та державної підтримки суб'єктів господарювання Управління економічної діяльності Державної служби України з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів Стиренко Лілію Миколаївну.
Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 22 липня 2016 р. № 525-р
Київ

Про звільнення Авакяна Т. А. з посади заступника Міністра внутрішніх справ України з питань європейської інтеграції

Звільнити Авакяна Тіграна Ашотовича з посади заступника Міністра внутрішніх справ України з питань європейської інтеграції за власним бажанням.
Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 22 липня 2016 р. № 526-р
Київ

Про звільнення Краснопольського Я. В. з посади першого заступника Міністра аграрної політики продовольства України

Звільнити Краснопольського Ярослава Васильовича з посади першого заступника Міністра аграрної політики та продовольства України відповідно до абзацу третього частини другої статті 9 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади».
Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 22 липня 2016 р. № 527-р
Київ

Про звільнення Мартинюка М. П. з посади Голови Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру

Звільнити Мартинюка Максима Петровича з посади Голови Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру у зв'язку з переходом на іншу роботу.
Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 22 липня 2016 р. № 528-р
Київ

Про призначення Мартинюка М. П. першим заступником Міністра аграрної політики та продовольства України

Призначити Мартинюка Максима Петровича першим заступником Міністра аграрної політики та продовольства України.
Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 22 липня 2016 р. № 529-р
Київ

Про призначення Ковтунця В. В. заступником Міністра освіти і науки України

Призначити Ковтунця Володимира Віталійовича заступником Міністра освіти і науки України.
Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Фото з сайту liga.net

Притулок для бобрів та змієїда

Олег ЛИСТОПАД,
«Урядовий кур'єр»

Майже непрохідні заболочені гирлові ділянки Здвижу й Тетерева — рай для звірів і птахів, яких в інших місцях столичної області тіснить, турбує, а то й винищує homo sapiens, який чомусь визначив себе вінцем природи і обранцем Бога. А тут ніхто не руйнує бобрових хаток та загат, не пуляє заради розваги в ширяючих у небі чорних шулік, змієїдів, орланів, не ставить капканів на зайців чи петель на косуль. Такий собі маленький рай для природи. Рай, який у будь-яку мить може перетворитися на пекло, варто лише повернутися до влади колишнім друзям Януковича. Адже саме тут, у Суходолччі, диктатор та його найближче оточення свого часу облаштували собі місце для панських полювань.

Від Брежнєва до Януковича

У радянські часи в цих краях функціонувало Дніпровсько-Тетерівське лісомисливське господарство (ДЛМГ). Кілька будиночків, з десяток мисливських веж. Час від часу заїжджали комуністичні вожді з почтом — Щербицький, Брежнєв.

З 1991-го і до початку 2000-х років ДЛМГ вже не мало статусу «царського полювання», природоохоронці почали працювати над створенням тут національного природного парку. Однак із приходом до влади В. Януковича процес спочатку загальмувався, а далі стало зрозуміло, що в царка всея України інші плани щодо цієї території. По периметру ДЛМГ вирили 2—3-метровий рів, на території проклали асфальтовані дороги, побудували паркани, нові мисливські вежі. Замість мисливських будиночків членів ЦК КПУ спорудили мисливські палаци. Охорону «царського полювання» здійснювали бійці «Беркута» з автоматами, які маскувалися під «членів громадської організації».

Про ті часи й нині нагадують майже 800 мисливських веж для облавних полювань і 16 — для індивідуального полювання, десятки вольєрів, три вежі операторів мобільного зв'язку, велика кількість доріг з асфальтовим покриттям. А також дві мисливські резиденції самого Януковича, розташо-

вані в урочищах Острів і Акація. На них є вертолітний майданчик, пірси з ангарами, катерами і яхтами, мисливські палаци (на Острові споруджено свою, хоч і скромнішу за вибудовану в Межигір'ї «Хонку»), вольєри з дикими тваринами (наприклад, є два напівприручені олені-альбіноси).

Ці майже 30 гектарів лісових угідь Янукович та його друзі отримали у так зване довготривале тимчасове (майже на 50 років!) користування завдяки доволі сумнівному рішенню Київської обласної ради, ухваленому 2012 року. Ще тоді й деякі народні депутати, і порядні депутати самої Київ-облради вказували на невідповідності у протоколах голосування та інші порушення, але це не завадило мисливському товариству «Кедр» угніздитися на берегах Тетерева та Дніпра. Із цим дивним рішенням ще треба з'ясовувати. А ось двадцятьма гектарами, які теж незрозуміло як віддали Януковичу і Ко під резиденції на Острові та в Акації, вже займається прокуратура.

Перший на Київщині

Столична Київська область чи не єдина, де немає національного парку. І майже всі ліси Київщини окуповані мисливськими господарствами під патронатом начальників різного калібру. Тому жителям Києва та сусідніх міст рік у рік стає дедалі складніше знайти місце для відпочинку, в київських лісах дедалі частіше зустрічаються паркани і загородки. А тут за якихось 60 кілометрів, усього година їзди від Києва, може незабаром з'явитися національний парк, де пересічні громадяни, а не друзі вельможних чиновників можуть ловити рибу, відпочити на березі Дніпра, пошукати грибів чи ягід, вдихнути цілющого соснового повітря.

Дуже корисним національний парк буде і для місцевих жителів, які живуть у депресивному регіоні, де важко знайти роботу. Вони зможуть заробляти, організовуючи відпочинок киян і гостей з інших регіонів. Створення парку дасть поштовх розвитку тут сільського (зеленого) туризму. Новий заповідний об'єкт привабить і кошти закордонних екологічних

фондів, які давно хочуть фінансувати охорону унікального природного об'єкта між річками Дніпро і Тетерів.

Розповіді недоброчинців про те, що, мовляв, через національний парк місцевим жителям буде заборонено ходити в ліс і збирати гриби, — неправда. Адже національні парки саме для нації, а не для януковичів. І фактично вся територія «Дніпровсько-Тетерівського» (крім 20% — боліт, грузьких берегів річок, ділянок з високим радіоактивним фоном) буде доступна для відвідування.

Дуже важливу роль майбутній національний парк буде відігравати і в охороні рідкісних видів тварин, рослин і унікальних екосистем верхнього Придніпров'я. По-перше, це мало не єдині місця на Київському водосховищі, де залишилися нерестовища. Чудові тут можливості й для нагулу риби. Серед ви-

дів, вписаних у Червону книгу України, в цій частині акваторії Київського водосховища зустрічається минь річковий. А у Тетереві водяться рідкісні марена дніпровська та марена звичайна. По-друге, це унікальні болота, де науковці знайшли багато червонокнижних рослин: коручку морозникоподібну (один з видів орхідей), плауна річкового, два види пухирників (малий та середній).

Пухирники — комахоїди. Вони не мають коренів, листки їх багаторазово розсічені на ниткоподібні часточки, окремі з них перетворені в пухирці, що є ловильними апаратами. У пухирцях комахи та інші дрібні безхребетні перетравлюються за допомогою ферментів.

І це диво природи, й інші скарби Суходолччі варті нашої турботи і захисту. І національний природний парк це зробить найкраще.

АВТОРИТЕТНО

Національний пріоритет

Остап СЕМЕРАК,
міністр екології та природних ресурсів:

— Міністерство екології та природних ресурсів України спільно з Дніпровсько-Тетерівським лісомисливським господарством, Київським обласним та по м. Києву управлінням лісового та мисливського господарства, Головиним управлінням Держгеокадастру в Київській області, управлінням водних ресурсів у м. Києві та Київській області й Київською обласною державною адміністрацією на підставі погоджених матеріалів підготувало проект указу Президента «Про створення національного природного парку «Дніпровсько-Тетерівський». Це північна частина Київської області на території Вишгородського та Іванківського районів загальною площею 30402,3 га.

Проектований нацпарк охоплює великий лісовий масив у межиріччі Дніпра й Тетерева із масивом очеретяних плавнів у гирлі Тетерева і широкою акваторією Київського водосховища на Дніпрі. Десятками років ці ліси були зачиненими для більшості відвідувачів, оскільки тут розташовувалась одна із мисливських резиденцій для політичних еліт.

На території парку 438,2 га радіоактивно забруднених земель третьої зони — зони гарантованого добровільного відселення, які потребують реабілітації, тоді як інші землі менш забруднені.

У перспективі національний природний парк «Дніпровсько-Тетерівський» буде підпорядкований Держлісагентству. Разом із Чорнобильським біосферним заповідником, природним заповідником «Древлянский» та іншими територіями він становитиме українську частину транскордонного українсько-білоруського біосферного резервату Центрального Полісся.

Наукове обґрунтування створення парку підготував Київський еколого-культурний центр. Проект презентувала Державна екологічна академія післядипломної освіти і управління. Сподіваємося, що його підтримають відповідні органи влади і підпише Президент.

КУЛЬТУРА

Служіння муз
із поправкою на бізнес

За традицією кінофестиваль відвідав відомий одесит
Михайло Жванецький

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

У фокусі — спонсори

Не став би дорікати організаторам за публіку, далеку від кінематографа і мистецтва загалом, і, можливо, позбавлену почуття міри та смаку. Хтозна, може це ціна за виживання і навіть певний розвиток фестивалю в умовах, коли виживати і розвиватися мало кому вдається. «Цього року особливий фокус — на бізнес, — зауважила президент ОМКФ Вікторія Тігіпка, — хочеться залучити якомога більше партнерів, якомога ширшим зробити коло тих, хто симпатизує фестивалю». Нічого поганого й у намірі посіяти розумне, добре, вічне поміж грошовитої публіки, аби врожай потім зібрати на користь усім. «Для цього створено бізнес-клуб, щоб наша бізнес-еліта знала, що відбувається в кінематографії, щоб захоплювалися кіно, кіно розумним, інтелектуальним, котре ми привозимо на Одеський кінофестиваль», — зазначає вона.

Навіть коли йшлося б лише про спробу зіграти на марнославстві товстосумів, на їхньому бажанні продемонструвати кеш у гаманцях, то й нехай собі, аби на користь справі. Чи пішло воно на користь? Гадаю — так. Фестиваль збільшує масштаби, повертає деякі втрачені раніше позиції. Та й якість фільмів, за визнанням кінопрофесіоналів і журналістів, цього року на висоті. А червона доріжка — то все деталі. Нехай буде для гумору. До речі, спочатку фестиваль саме гумор мав за головну свою родзинку. Ну і як при нагоді не згадати те, що сказав на церемонії закриття 7-го ОМКФ мудрий одесит Михайло Жванецький: «Мистецтво у нас народжується у боротьбі між бажанням добре писати і добре жити».

Кіно неправильного кохання

Конфлікт між тими, хто вміє тільки добре жити, і тими, хто хоче добре грати високу музику, трагічної гостроти набуває у фіналі російської стрічки «Метаморфози». Напівбандит-напівбізнесмен відмовляє у порятунку унікальному музиканту, навіть не уявляючи того, що опинилося на межі життя та смерті. У відчаю імпресарію піаніста, який пішов на приниження, аби врятувати для мистецтва дивний скарб, просто зарізав розбещеного гладкого кота, вчинивши самовбивчий крок. В останніх кадрах — тіло самого музиканта, якого вбивці пустили річкою на плоту — чи то для повчання, чи то заради специфічного розуміння гумору. Але не про конфлікт митців і олігархів ця стрічка. І це не пікантна історія про стосунки геніального не від світу цього музиканта і дівчинки, яка вперше знайшла собі друга. Йому десь за 20, їй — 11. «Тут питання про людську дурість, про суспільні стереотипи, які настільки забили в уми більшості, що ті не можуть уявити собі щось чисте», — каже виконавець головної ролі Єгор Корешков. Неправильне, збочене кохання тут існує тільки в уяві звиклої до полунички публіки. Але й це призводить до смерті...

Їй 21, йому 42. З точки зору карного кодексу питань немає. Ось тільки провінційний лікар у гонитві за привидом так і не пізної ним справжньої любові остаточно злітає з катушок, втрачаючи практику, репутацію і навіть людську подобу. І грецька стрічка «Засмага» саме про це, а не про «ах, яка зваблива ця молода актриса у відвертих ракурсах на нудистському пляжі». «Молоді здорові красиві тіла є контрастом до того, що являє собою головний герой, — пояснює молода актриса Еллі

Трінгу, — це було потрібно, аби підкреслити основну ідею фільму — втрачену молодість, коли людина намагається прожити життя, якого ніколи не мала». І тут суспільство не тяжіє над героєм. Панує тільки власний вибір і власна розплата. Стрічка була відзначена спеціальним дипломом Міжнародного журі фестивалю.

А ось найкращою стрічкою за версією професіоналів став фільм представника румунської «нової хвилі», режисера Адріана Сітару. Картина «Незаконні» — не про те, що лежить на поверхні і шокує. «Для нас важливо було поговорити не стільки про інцест, не стільки про аборт, — каже виконавиця головної ролі Аліна Грігоре, — для нас було важливо наголосити на свободі вибору, на праві на висловлення, сказати про можливість не бути засудженим через твої рішення. Ідея з інцестом і абортм виникла за півроку до початку зйомок, на останніх етапах перед зйомками фільму».

Глядацькі вподобання

Міжнародне журі високо оцінило ризикований творчий експеримент. Голова журі, британський письменник та кінорежисер Крістофер Гемптон назвав стрічку «Незаконні» однією з найбільш, що не нагадує «імітацію книги зі сценарної майстерності». В тому, що глядацькі симпатії опинилися на боці зовсім інших стрічок, британський метр не вбачає нічого дивного: «Це те, що стається доволі часто. Ми, зяті профі кіно, зазвичай бачимо інакше, ніж аудиторія, отже, і вибір робимо по-іншому».

Володарем Гран-прі за підсумками глядацького голосування стала стрічка британського режисера Чанні Баттон «Хто палає, палає, палає...» — тепла комедія, чітко відправною точкою є смерть і кремация молодого чоловіка, а також його дивний заповіт.

А ось щодо срібного та бронзового призерів глядацького вибору, то тут відбувся збіг із вподобаннями журі. Другою за популярністю серед кіноманів виявилася німецька стрічка «З Фукусіми з любов'ю», а «суддівську» відзнаку за найкращу акторську роботу отримали Розалі Томас та Каорі Момої — виконавці головних ролей у ній. На третьому місці, з відривом у кілька сотих від володаря Гран-прі опинилося українське «Гніздо горлиці». Цей фільм про долю української заробітчани став найкращим за версією журі Національної конкурсної програми. Працювало над стрічкою важко на роздоріжжі 2013 — 2014 років. Були паузи у фінансуванні. Не дожили до прем'єри один зі сценаристів Василь Мельник та виконавець головної ролі Віталій Лінецький. Їхню пам'ять глядачі вшанували оплесками.

«Найбільша наша перемога — ми створили це кіно попри всі життєві катаклізми, які супроводжували фільм, починаючи від смерті Віталія Лінецького і завершуючи подіями в країні», — ділиться своїми думками виконавиця головної ролі Римма Зюбіна. Вона «тримає на собі, несе і робить цей фільм», — поділилася враженнями представниця національного журі Міра Сталева (Болгарія). Однак бронзові актриса не збирається: «Треба з дуже великою самоіронією ставитися до себе в мистецтві, і як

тільки ти розумієш, що ти найкращий, то більше на це зважати не варто». «Риммо, хороше кіно, хороше кіно», — жартома перебиває актрису на цих словах режисер стрічки Тарас Ткаченко. А фільм і справді добрий. Це визнали і глядачі, і професіонали. Інземці, не відзначивши стрічку, все ж зауважили, що вона була у їхньому «короткому списку». А загалом сучасний український кінематограф вони визнали цілком конкурентоспроможним.

«Минулого року в Одесі переміг український фільм Єви Нейман, — нагадала представниця Міжнародного журі, британський продюсер Ребекка О'Браєн, — насправді це мало б викликати певні підозри, якби щороку на Міжнародному фестивалі перемогала українська картина». Кінематографісти зауважують, що українські фільми — це не те, що справляє враження в умовах національного інкубатора. Наші ж митці нарікають, що українського кіно просто замало, бо немає за що знімати.

Однак і малобюджетні фільми можуть мати успіх. Нині це було доведено більш ніж промовисто. «В цьому фільмі небагато грошей, але багато нашої любові», — зауважив, приймаючи Гран-прі, продюсер стрічки «Хто палає, палає, палає...» Деніел-Конрад Купер. Виконавиця головної ролі у найкращій за версією журі стрічці «Незаконні» Аліна Грігоре зауважила: «Грошова нагорода, яку ми щойно отримали разом із Золотим Дюком, — це фактично бюджет нашої картини (він становив 7 тисяч євро. — «УК»). І, отримавши цей приз, ми можемо зняти свій наступний фільм».

Утім, говорити про повноцінне національне кіновиробництво на підставі напівавторських короткометражок та камерних малобюджетних стрічок навряд чи вийде. Вікторія Тігіпка тим часом анонсує амбітний проект, пов'язаний із виробництвом серіалів в Україні. Цій галузі вперше було присвячено секцію на кінофестивалі. «Є великі шанси розвинути цю лінію, зробити її комерційно успішною, — вважає президент ОМКФ. — Орієнтуватися не на Росію, а на Європу і на світ».

3 Одеси — з любов'ю

І ще трішки сподівань від президента кінофестивалю: «Якщо ситуація стабілізується, до нас поїдуть туристи з навколишніх країн. Ми робимо на це велику ставку. Хочемо, щоб Україна отримала статус кінотуристичної країни завдяки Одесі та Одеському кінофестивалю».

І можна пересвідчитися, що, попри певну занедбаність архітектури, Одеса все ще не втратила свого шарму, і попит на нього не зникає. Ми можемо давати світові більше Одеси, одеського стилю життя, одеського колориту і гумору. В любові до всього «одеського» зізналася румунська актриса Аліна Грігоре і навіть поділилася, що на фестивалі вона не переглянула жодного фільму, а насолоджувалася містом. Містом, котре Шарль Редон, французький режисер документальних стрічок «У Каліфорнії», яка отримала свого Дюка, назвав історичним і омріяним, реальним та водночас піднесено поетичним. Саме таким, у якому треба робити кіно.

Відома українська актриса Римма Зюбіна отримала бронзового Дюка глядацьких симпатій за фільм «Гніздо горлиці», в якому зіграла головну роль

О Р І Є Н Т И Р

ДОКУМЕНТИКОМЕНТАРІКОНСУЛЬТАЦІЇРЕКЛАМА

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів

Цей Закон визначає основи організації та діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів (посадових осіб) органами державної виконавчої служби та приватними виконавцями, їхні завдання та правовий статус.

Розділ І ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Органи та особи, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів

1. Примусове виконання судових рішень і рішень інших органів (посадових осіб) (далі — рішення) покладається на органи державної виконавчої служби та у визначених Законом України «Про виконавче провадження» випадках — на приватних виконавців.

Стаття 2. Правова основа діяльності органів державної виконавчої служби та приватних виконавців

1. Правовою основою діяльності органів державної виконавчої служби та приватних виконавців є Конституція України, цей Закон, міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, інші закони, нормативно-правові акти, прийняті на їх виконання.

Стаття 3. Завдання органів державної виконавчої служби та приватних виконавців

1. Завданням органів державної виконавчої служби та приватних виконавців є своєчасне, повне і неупереджене виконання рішень, примусове виконання яких передбачено законом.

Стаття 4. Принципи діяльності органів державної виконавчої служби та приватних виконавців

1. Діяльність органів державної виконавчої служби та приватних виконавців здійснюється з дотриманням принципів:

- 1) верховенства права;
- 2) законності;
- 3) незалежності;
- 4) справедливості, неупередженості та об'єктивності;
- 5) обов'язковості виконання рішень;
- 6) диспозитивності;
- 7) гласності та відкритості виконавчого провадження та його фіксування технічними засобами;
- 8) розумності строків виконавчого провадження;
- 9) співмірності заходів примусового виконання рішень та обсягу вимог за рішеннями.

2. Державний виконавець та приватний виконавець повинні здійснювати свою професійну діяльність сумлінно, не розголошувати в будь-який спосіб професійну таємницю, поважати інтереси стягувачів, боржників, третіх осіб, не принижувати їхню гідність.

3. До професійної таємниці належить інформація, що стала відома державному виконавцю, приватному виконавцю, помічнику приватного виконавця у зв'язку із здійсненням професійної діяльності.

Обов'язок зберігати професійну таємницю поширюється на особу і після її звільнення з посади державного виконавця чи припинення діяльності приватного виконавця, помічника приватного виконавця.

Державний виконавець, приватний виконавець можуть надавати іншим особам інформацію, що містить професійну таємницю, виключно у випадках і порядку, передбачених законом.

4. Державний виконавець, приватний виконавець зобов'язані вживати всіх необхідних заходів, спрямованих на запобігання чи усунення конфлікту інтересів.

Конфліктом інтересів у цілях застосування цього Закону вважається суперечність між особистими інтересами державного виконавця або приватного виконавця та його професійними правами і обов'язками, наявність якої може вплинути на об'єктивність або неупередженість під час виконання державним виконавцем або приватним виконавцем його професійних обов'язків, а також на вчинення чи невчинення ним дій під час здійснення примусового виконання рішень.

Стаття 5. Правовий захист та гарантії здійснення діяльності державних виконавців, приватних виконавців з примусового виконання рішень

1. Державний виконавець, приватний виконавець під час здійснення професійної діяльності є незалежними, керуються принципом верховенства права та діють виключно відповідно до закону.

2. Забороняється втручання державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, політичних партій, громадських об'єднань, інших осіб у діяльність державного виконавця, приватного виконавця з примусового виконання рішень.

3. Опір державному виконавцю чи приватному виконавцю, заподіяння тілесних ушкоджень, насильство або погроза застосування насильства стосовно них, їхніх близьких родичів, а також умисне знищення чи пошкодження їхнього майна у зв'язку з примусовим виконанням рішень державним виконавцем чи приватним виконавцем тягнуть за собою відповідальність, установлену законом. Така сама відповідальність настає у разі вчинення цих правопорушень стосовно особи після її звільнення з посади державного виконавця чи припинення діяльності приватного виконавця та стосовно їхніх близьких родичів у зв'язку з примусовим виконанням нею рішень у минулому.

4. Забороняється проведення огляду, розголошення, витребування чи вилучення документів виконавчого провадження, крім випадків, передбачених законом.

Зазначена заборона не поширюється на випадки проведення перевірок органів державної виконавчої служби та діяльності приватних виконавців, а також проведення перевірок законності виконавчого провадження в порядку, визначеному Міністерством юстиції України.

Розділ ІІ ДЕРЖАВНА ВИКОНАВЧА СЛУЖБА

Стаття 6. Система органів примусового виконання рішень

1. Систему органів примусового виконання рішень становлять:

- 1) Міністерство юстиції України;
- 2) органи державної виконавчої служби, утворені Міністерством юстиції України в установленому законодавством порядку.

Стаття 7. Державні виконавці

1. Відповідно до цього Закону державними виконавцями є керівники органів державної виконавчої служби, їхні заступники, головні державні виконавці, старші державні виконавці, державні виконавці органів державної виконавчої служби.

2. Державний виконавець є представником влади, діє від імені держави і перебуває під її захистом та уповноважений державою здійснювати діяльність з примусового виконання рішень у порядку, передбаченому законом.

Стаття 8. Правовий статус працівників органів державної виконавчої служби

1. Державні виконавці, керівники та спеціалісти органів державної виконавчої служби є державними службовцями.

2. Працівникам органів державної виконавчої служби, зазначеним у частині першій цієї статті, видаються посвідчення, зразок і порядок видачі яких затверджуються Міністерством юстиції України.

3. Працівник органу державної виконавчої служби користується правами і виконує обов'язки, передбачені законом.

Стаття 9. Гарантії незалежності державних виконавців

1. Незалежність державних виконавців від впливу чи втручання у їхню діяльність з примусового виконання рішень гарантується:

- 1) особливим порядком фінансування та матеріально-технічного забезпечення органів державної виконавчої служби;
- 2) дієвим механізмом мотивування державних виконавців;

3) прозорістю діяльності з примусового виконання рішень;

4) в інший спосіб, визначений законом.

Стаття 10. Вимоги до державних виконавців

1. Державним виконавцем може бути громадянин України, який має вищу юридичну освіту не нижче другого рівня, володіє державною мовою і здатний за своїми особистими і діловими якостями здійснювати повноваження державного виконавця.

2. Спеціальні вимоги до рівня професійної компетентності державних виконавців та керівників органів державної виконавчої служби визначаються Міністерством юстиції України.

Стаття 11. Порядок призначення на посади та звільнення з посад працівників органів державної виконавчої служби

1. Державні виконавці та інші працівники органів державної виконавчої служби, які є державними службовцями, призначаються на посади та звільняються з посад у порядку, встановленому Законом України «Про державну службу» з урахуванням особливостей, визначених законодавством.

Стаття 12. Контроль за діяльністю працівників органів державної виконавчої служби

1. Контроль за діяльністю державних виконавців та інших працівників органів державної виконавчої служби здійснюють органи примусового виконання рішень, визначені у статті 6 цього Закону, в порядку, встановленому Міністерством юстиції України.

Стаття 13. Оплата праці працівників органів державної виконавчої служби

1. Заробітна плата працівника органу державної виконавчої служби складається з посадового окладу, премії, доплати за ранг та надбавки за вислугу років, винагороди, а також інших надбавок згідно із законодавством.

2. Порядок виплати та розміри винагород працівникам органів державної виконавчої служби встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 14. Фінансове та матеріальне забезпечення діяльності працівників органів державної виконавчої служби

1. Фінансове та матеріальне забезпечення діяльності працівників органів державної виконавчої служби та фінансування витрат на проведення і організацію виконавчих дій здійснюються за рахунок коштів державного бюджету, а також коштів виконавчого провадження, порядок формування яких встановлюється Законом України «Про виконавче провадження».

2. Чисельність працівників органів державної виконавчої служби, порядок та норми матеріального забезпечення їхньої діяльності встановлюються Кабінетом Міністрів України.

3. Державні виконавці, які потребують поліпшення житлових умов, забезпечуються службовим житлом у першочерговому порядку на час виконання повноважень відповідно до законодавства за кошти державного чи відповідного місцевого бюджету.

За сім'єю загублого державного виконавця зберігається право на одержання жиллої площі.

4. Працівники органів державної виконавчої служби забезпечуються безоплатним форменим одягом за нормами, що визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 15. Майно органів державної виконавчої служби

1. Майно органів державної виконавчої служби перебуває у державній власності та використовується виключно для забезпечення виконання завдань державної виконавчої служби.

2. На рахунки органів примусового виконання рішень, визначених у статті 6 цього Закону, відкриті для зарахування коштів виконавчого провадження, обліку депозитних сум і зарахування стягнутих з боржників коштів та їх виплати стягувачам, не може бути накладено арешт або звернено стягнення на підставі виконавчих документів.

Розділ ІІІ ПРИВАТНІ ВИКОНАВЦІ

Стаття 16. Приватний виконавець

1. Приватним виконавцем може бути громадянин України, уповноважений державою здійснювати діяльність з примусового виконання рішень у порядку, встановленому законом.

2. Приватний виконавець є суб'єктом незалежної професійної діяльності.

Стаття 17. Державне регулювання діяльності приватного виконавця

1. Міністерство юстиції України:

1) формує та реалізує державну правову політику у сфері організації примусового виконання рішень;

2) забезпечує підготовку приватних виконавців та підвищення їхньої кваліфікації, для чого визначає:

порядок проходження навчання та стажування осіб, які виявили намір здійснювати діяльність приватного виконавця;

перелік документів, які подаються Кваліфікаційній комісії приватних виконавців особою, яка виявила намір здійснювати діяльність приватного виконавця, для підтвердження відповідності цієї особи вимогам, встановленим частинами першою та другою статті 18 цього Закону;

порядок допуску таких осіб до складання кваліфікаційного іспиту;

порядок складання кваліфікаційного іспиту;

порядок підвищення кваліфікації приватними виконавцями;

3) видає посвідчення приватного виконавця;

4) визначає вимоги до офіса приватного виконавця;

5) забезпечує діяльність Кваліфікаційної комісії приватних виконавців та Дисциплінарної комісії приватних виконавців;

6) формує Єдиний реєстр приватних виконавців України, визначає порядок його ведення;

7) встановлює форму та порядок подання приватними виконавцями інформації про здійснення ними діяльності;

8) здійснює контроль за діяльністю приватних виконавців та визначає порядок здійснення контролю за діяльністю приватного виконавця;

9) подає Кабінету Міністрів України пропозицію про встановлення розміру основної винагороди приватного виконавця;

10) вводить в дію рішення Дисциплінарної комісії приватних виконавців про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення;

11) зупиняє та припиняє право на здійснення діяльності приватного виконавця;

12) здійснює інші повноваження, передбачені цим та іншими законами.

Стаття 18. Вимоги до приватного виконавця

1. Приватним виконавцем може бути громадянин України, який досяг 25 років, має вищу юридичну освіту не нижче другого рівня, володіє державною мовою, має стаж роботи у галузі права після отримання відповідного диплома не менше двох років та склав кваліфікаційний іспит.

2. Приватним виконавцем не може бути особа:

- 1) яка не відповідає вимогам, встановленим частиною першою цієї статті;
- 2) визнана судом обмеженою у цивільній дієздатності або недієздатною;
- 3) яка має не зняту або не погашену в установленому законом порядку судимість;

4) яка вчинила корупційне правопорушення або порушення, пов'язане з корупцією, — протягом трьох років з дня вчинення;

5) який за порушення вимог законодавства анульовано свідоцтво про право на зайняття нотаріальною чи адвокатською діяльністю або діяльністю арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), яку позбавлено права на здійснення діяльності приватного виконавця, — протягом трьох років з дня прийняття відповідного рішення;

6) звільнена з посади судді, прокурора, працівника правоохоронного органу, з державної служби або служби в органах місцевого самоврядування у зв'язку з притягненням до дисциплінарної відповідальності, — протягом трьох років з дня звільнення.

3. Приватний виконавець під час здійснення своєї діяльності не може займатися іншою оплачуваною (крім викладацької, наукової і творчої діяльності, діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), інструкторської та суддівської практики із спорту та роботи в органах Асоціації приватних виконавців України) або підприємницькою діяльністю.

Стаття 19. Кваліфікаційна комісія приватних виконавців

1. Для визначення рівня професійної підготовленості осіб, які мають намір здійснювати діяльність приватного виконавця, та вирішення питання щодо надання права на здійснення діяльності приватного виконавця при Міністерстві юстиції України утворюється Кваліфікаційна комісія приватних виконавців (далі — Кваліфікаційна комісія).

Положення про Кваліфікаційну комісію приватних виконавців затверджується Міністерством юстиції України.

2. До складу Кваліфікаційної комісії входять дев'ять членів, по чотири з яких призначаються Міністерством юстиції України, у тому числі Міністр або заступник Міністра, та з'їздом приватних виконавців України, один член призначається Радою суддів України.

Зазначені органи мають право призначати до складу Кваліфікаційної комісії осіб з числа своїх представників, суддів, суддів у відставці, науковців, фахівців у галузі права та приватних виконавців.

Персональний склад Кваліфікаційної комісії затверджується наказом Міністерства юстиції України.

3. Головою Кваліфікаційної комісії є Міністр юстиції України або заступник Міністра юстиції України.

4. Строк повноважень членів Кваліфікаційної комісії становить два роки.

5. Кваліфікаційна комісія:

- 1) визначає дату складення кваліфікаційних іспитів;
- 2) розробляє та затверджує перелік питань автоматизованого анонімного тестування;

3) розглядає документи, подані особами, які мають намір отримати право на здійснення діяльності приватного виконавця, на відповідність вимогам, визначеним цим Законом;

4) проводить кваліфікаційні іспити та затверджує їх результати;

5) приймає рішення про видачу посвідчення приватного виконавця.

6. Кваліфікаційна комісія вважається повноважною у разі призначення не менше семи членів комісії.

7. Рішення Кваліфікаційної комісії приймаються на її засіданні, за умови присутності не менше п'яти членів комісії, шляхом голосування простою більшістю голосів від кількості присутніх на засіданні членів комісії.

У разі рівного розподілу голосів рішення вважається неприйнятним.

8. Рішення Кваліфікаційної комісії оформлюється протоколом, який підписують усі присутні на засіданні члени комісії.

9. Засідання Кваліфікаційної комісії є гласним.

Стаття 20. Допуск до складення кваліфікаційного іспиту

1. Особа, яка виявила намір здійснювати діяльність приватного виконавця, до подання заяви про допуск до складення кваліфікаційного іспиту зобов'язана пройти навчання і стажування приватного виконавця.

Загальний строк навчання і стажування приватного виконавця не може перевищувати трьох місяців.

Від проходження стажування приватного виконавця звільняються особи, які мають стаж роботи державного чи приватного виконавця, адвоката, нотаріуса, арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) не менше одного року або помічника приватного виконавця не менше двох років.

Про проходження навчання, стажування приватного виконавця видається свідоцтво, строк дії якого становить один рік.

2. Особа, яка виявила намір здійснювати діяльність приватного виконавця, після проходження навчання, стажування приватного виконавця подає до Кваліфікаційної комісії заяву про допуск до складення кваліфікаційного іспиту разом із документами, які підтверджують відповідність особи вимогам, встановленим частинами першою та другою статті 18 цього Закону, а також декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру.

3. Кваліфікаційна комісія проводить перевірку достовірності документів та відомостей, поданих особою.

Строк розгляду заяви про допуск до складення кваліфікаційного іспиту не повинен перевищувати 30 днів з дня її надходження.

За результатами розгляду заяви та доданих до неї документів Кваліфікаційна комісія приймає рішення про:

- 1) допуск особи до складення кваліфікаційного іспиту;
- 2) відмову в допуску особи до складення кваліфікаційного іспиту.

4. Кваліфікаційна комісія приймає рішення про відмову в допуску особи до складення кваліфікаційного іспиту, якщо:

- 1) подано не всі документи, визначені Міністерством юстиції України, або документи не відповідають встановленим вимогам;
- 2) особа не відповідає встановленим цим Законом вимогам до осіб, які виявили намір здійснювати діяльність приватного виконавця.

У рішенні Кваліфікаційної комісії про відмову в допуску особи до складення кваліфікаційного іспиту зазначаються причини такої відмови.

5. Після усунення причин, що стали підставою для прийняття Кваліфікаційною комісією рішення про відмову в допуску особи до складення кваліфікаційного іспиту, особа має право повторно звернутися до Кваліфікаційної комісії для отримання допуску в порядку, визначеному цим Законом.

6. Інформація про прийняте Кваліфікаційною комісією рішення про допуск (недопуск) особи до складення кваліфікаційного іспиту розміщується на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України протягом трьох днів з дня його прийняття.

Стаття 21. Кваліфікаційний іспит приватного виконавця

1. Кваліфікаційна комісія проводить кваліфікаційний іспит протягом трьох місяців з дня надання допуску особі до складення кваліфікаційного іспиту.

2. Про дату та місце проведення кваліфікаційного іспиту повідомляється особи, допущені до його складення. Інформація про кваліфікаційний іспит не пізніш як за сім днів до дня його проведення розміщується на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України та веб-сайті Асоціації приватних виконавців України. На іспиті мають право бути присутніми представники Асоціації приватних виконавців України, громадських об'єднань та засобів масової інформації.

3. Кваліфікаційний іспит проводиться шляхом автоматизованого анонімного тестування особи, яка виявила намір здійснювати діяльність приватного виконавця.

4. Особі, яка успішно склала кваліфікаційний іспит, Міністерство юстиції України на підставі відповідного рішення Кваліфікаційної комісії протягом 10 днів з дня складення кваліфікаційного іспиту видає посвідчення приватного виконавця.

5. За видачу посвідчення приватного виконавця особа, яка склала кваліфікаційний іспит, вносить плату у розмірі однієї мінімальної заробітної плати.

6. Посвідчення про право на здійснення діяльності приватного виконавця видається без обмеження строку його дії.

7. Особа, яка не склала кваліфікаційний іспит, має право скласти його повторно не раніше ніж через шість місяців.

Стаття 22. Початок здійснення діяльності приватного виконавця

1. Про початок діяльності приватний виконавець повідомляє Міністерство юстиції України.

2. У повідомленні про початок діяльності обов'язково зазначаються:

- 1) виконавчий округ, на території якого приватний виконавець має намір здійснювати діяльність;
- 2) інформація про офіс приватного виконавця;
- 3) реквізити договору страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця, строк дії договору, інформація про страховика та страхову суму;
- 4) інформація про помічників приватного виконавця (у разі їх наявності).

3. Приватний виконавець має право розпочати здійснення діяльності з дня внесення інформації про нього до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

Стаття 23. Єдиний реєстр приватних виконавців України

1. Міністерство юстиції України забезпечує ведення Єдиного реєстру приватних виконавців України.

2. У Єдиному реєстрі приватних виконавців України містяться відомості про:

- 1) прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) приватного виконавця;
- 2) дату рішення Кваліфікаційної комісії про надання права на здійснення діяльності приватного виконавця;
- 3) номер посвідчення;
- 4) виконавчий округ, на території якого приватний виконавець здійснює діяльність;
- 5) офіс приватного виконавця;
- 6) реквізити договору страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця, строк дії договору, відомості про страховика та страхову суму;
- 7) зупинення діяльності приватного виконавця;
- 8) дату та номер рішення про припинення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності та вид дисциплінарного стягнення;
- 9) дату та номер рішення Дисциплінарної комісії про припинення діяльності;
- 10) прізвище, ім'я та по батькові помічників приватного виконавця (у разі їх наявності).

ОРІЄНТИР № 26

3. У разі зміни відомостей, що згідно з цим Законом підлягають внесенню до Єдиного реєстру приватних виконавців України, приватний виконавець зобов'язаний не пізніше наступного робочого дня письмово повідомити про це Міністерство юстиції України.

4. Міністерство юстиції України вносить інформацію до Єдиного реєстру приватних виконавців України не пізніше наступного робочого дня з дня отримання відомостей, які згідно з цим Законом підлягають внесенню до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

5. Доступ до інформації Єдиного реєстру приватних виконавців України є безоплатним, здійснюється цілодобово і без обмежень на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України із забезпеченням можливості пошуку, перегляду, копіювання та роздрукування інформації без необхідності застосування спеціально створених для цього технологічних та програмних засобів.

Стаття 24. Страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця

1. Приватний виконавець зобов'язаний до початку здійснення діяльності застрахувати свою цивільно-правову відповідальність перед третіми особами.

2. Приватний виконавець зобов'язаний укласти договір страхування на новий строк не пізніш як за 10 днів до закінчення дії договору страхування.

3. Мінімальний розмір страхової суми за договором страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця має становити 10 відсотків загальної суми стягнення за виконавчими документами, що перебувають на виконанні у приватного виконавця протягом року, але не менше 1 тисячі мінімальних розмірів заробітної плати станом на початок відповідного календарного року.

4. Приватний виконавець не має права здійснювати виконавчі дії, якщо сума стягнення за виконавчим документом з урахуванням сум за виконавчими документами, що вже перебувають у нього на виконанні, перевищує розмір страхової суми за договором страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця. У такому разі приватний виконавець зобов'язаний укласти договір страхування на належну страхову суму.

Стаття 25. Виконавчі округи і територіальні межі діяльності приватного виконавця

1. Виконавчим округом є територія Автономної Республіки Крим, області, міста Києва чи Севастополя.

2. Приватний виконавець має право приймати до виконання виконавчі документи, місце виконання яких відповідно до Закону України «Про виконавче провадження» знаходиться у межах Автономної Республіки Крим, області або міста Києва чи Севастополя, у яких розташований його виконавчий округ.

3. Інформація про приватних виконавців виконавчого округу та реквізити їхніх офісів розміщуються у всіх судах та в органах державної виконавчої служби, розташованих у межах відповідного виконавчого округу.

4. Приватний виконавець, за умови відсутності незакінчених виконавчих проваджень, має право змінити виконавчий округ. Зміна виконавчого округу відбувається шляхом повідомлення Міністерства юстиції України про новий виконавчий округ та внесення відповідної інформації до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

5. У разі зміни приватним виконавцем виконавчого округу в повідомленні про зміну виконавчого округу обов'язково зазначається інформація про офіс приватного виконавця у новому виконавчому окрузі.

6. Виконавчі дії у виконавчих провадженнях, відкритих приватним виконавцем у виконавчому окрузі, можуть вчинятися ним на всій території України.

Стаття 26. Офіс приватного виконавця

1. До початку здійснення діяльності приватний виконавець зобов'язаний організувати офіс у межах виконавчого округу.

2. Офіс приватного виконавця повинен забезпечувати належні умови для здійснення діяльності приватного виконавця, прийому відвідувачів, зберігання, у тому числі у сейфі, документів, печаток, штампів, товарно-матеріальних цінностей та архіву приватного виконавця, збереження професійної таємниці та бути захищеним від несанкціонованого проникнення.

3. Інформація про офіс приватного виконавця вноситься до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

4. До інформації про офіс приватного виконавця належать:

- 1) поштова адреса офісу;
- 2) номер телефону, номер факсу офісу;
- 3) адреса електронної пошти;
- 4) номер мобільного телефону приватного виконавця.

5. У разі здійснення в одному офісі діяльності двох і більше приватних виконавців офіс приватних виконавців повинен забезпечувати можливість здійснення кожним приватним виконавцем своєї діяльності одночасно, окремо та незалежно від інших приватних виконавців, у тому числі забезпечувати окреме зберігання документів, печаток, штампів, товарно-матеріальних цінностей, діловодства та архіву кожного приватного виконавця.

Стаття 27. Особливості здійснення діяльності приватного виконавця

1. Фізичні або юридичні особи мають право вільного вибору приватного виконавця з числа тих, відомості про яких внесено до Єдиного реєстру приватних виконавців України, з урахуванням місця виконання рішення, визначеного Законом України «Про виконавче провадження».

2. Приватний виконавець з метою належного виконання своїх обов'язків має право залучати працівників поліції для сприяння у вчиненні ним виконавчих дій.

Залучення працівників поліції для сприяння у вчиненні виконавчих дій здійснюється за мотивованою постановою приватного виконавця, яка подається керівнику територіального органу поліції за місцем проведення відповідної виконавчої дії та має бути розглянута по суті не пізніше наступного робочого дня. У задоволенні постанови приватного виконавця може бути відмовлено лише з підстав залучення особового складу даного територіального органу поліції до припинення групового порушення громадського порядку чи масових заворушень, а також до подолання наслідків масштабних аварій чи інших масштабних надзвичайних ситуацій.

3. Особа не має права здійснювати діяльність приватного виконавця після внесення до Єдиного реєстру приватних виконавців України запису про припинення або припинення права на здійснення діяльності приватного виконавця.

4. Забороняється здійснення діяльності приватного виконавця без чинного договору страхування цивільно-правової відповідальності.

5. Приватний виконавець має посвідчення та печатку, опис і порядок використання яких встановлюються Міністерством юстиції України.

6. Правила ведення діловодства та архіву приватного виконавця затверджуються Міністерством юстиції України.

7. Матеріали виконавчих проваджень та архів приватного виконавця є власністю держави і перебувають у володінні та користуванні приватного виконавця у зв'язку із здійсненням ним діяльності з виконання рішень.

8. Приватний виконавець зобов'язаний забезпечити зберігання документів діловодства та архіву протягом усього строку здійснення ним діяльності.

9. Приватний виконавець зобов'язаний подавати Міністерству юстиції України інформацію про свою діяльність у порядку, встановленому Міністерством юстиції України.

Стаття 28. Помічник приватного виконавця

1. Приватний виконавець має право мати помічників, які працюють на підставі трудового договору (контракту), укладеного з приватним виконавцем.

2. Помічником приватного виконавця може бути громадянин України, який має вищу юридичну освіту не нижче першого рівня та володіє державною мовою. На помічника приватного виконавця поширюються обмеження, передбачені пунктами 2-6 частини другої, частиною третьою статті 18 цього Закону.

3. Помічнику приватного виконавця видається посвідчення, зразок якого затверджується Міністерством юстиції України.

Стаття 29. Права та обов'язки помічника приватного виконавця

1. Помічник приватного виконавця працює під керівництвом приватного виконавця. Приватний виконавець відповідальний за діяльність помічника під час вчинення виконавчих дій, у тому числі за шкоду, завдану діями помічника сторонам виконавчого провадження і третім особам.

2. Помічник приватного виконавця зобов'язаний виконувати свої професійні обов'язки відповідно до законодавства, умов трудового договору (контракту), вказівок та інструкцій приватного виконавця.

3. Помічник приватного виконавця складає проекти документів виконавчого провадження, бере участь у прийомі відвідувачів, забезпечує ведення діловодства і архіву, без права підписання документів виконавчого провадження, подає їх та отримує за пред'явленням посвідчення, виконує інші доручення приватного виконавця у справах, що перебувають у провадженні, крім тих, що належать до процесуальних повноважень (прав та обов'язків) приватного виконавця.

Стаття 30. Припинення та припинення діяльності помічника приватного виконавця

1. Діяльність помічника приватного виконавця припиняється у разі:

- 1) припинення трудових відносин з приватним виконавцем з підстав, визначених законодавством про працю і трудовим договором (контрактом);
- 2) припинення права на здійснення діяльності приватного виконавця.

2. Діяльність помічника приватного виконавця зупиняється одночасно із зупиненням права на здійснення діяльності приватного виконавця.

Стаття 31. Винагорода приватного виконавця та авансування витрат виконавчого провадження

1. За вчинення виконавчих дій приватному виконавцю сплачується винагорода.

2. Винагорода приватного виконавця складається з основної та додаткової.

3. Основна винагорода приватного виконавця залежно від виконавчих дій, що підлягають вчиненню у виконавчому провадженні, встановлюється у вигляді:

- 1) фіксованої суми — у разі виконання рішення немайнового характеру;
- 2) відсотка суми, що підлягає стягненню, або вартості майна, що підлягає передачі за виконавчим документом.

Розмір основної винагороди приватного виконавця встановлюється Кабінетом Міністрів України.

4. Основна винагорода приватного виконавця, що встановлюється у відсотках, стягується з боржника разом із сумою, що підлягає стягненню за виконавчим документом.

5. Якщо суму, передбачену в частині четвертій цієї статті, стягнуто частково, сума основної винагороди приватного виконавця, визначена як відсоток суми стягнення, виплачується пропорційно до фактично стягнутої суми.

6. Основна винагорода, що встановлюється у вигляді фіксованої суми, стягується після повного виконання рішення.

7. Приватний виконавець протягом трьох днів з дня відкриття виконавчого провадження здійснює розрахунок основної винагороди, ознайомлює з ним сторону виконавчого провадження, роз'яснює їм порядок оплати та стягнення основної винагороди приватного виконавця.

8. Угодою між приватним виконавцем та стягувачем може бути передбачено додаткове авансування витрат виконавчого провадження та додаткова винагорода приватного виконавця.

За погодженням із стягувачем додаткова винагорода приватного виконавця може бути сплачена протягом усього строку здійснення виконавчого провадження повністю або частково.

Приватному виконавцю забороняється укладати угоди з метою зміни розміру основної винагороди.

9. Солідарні боржники несуть солідарний обов'язок із сплати основної винагороди.

10. Розмір та види витрат виконавчого провадження визначаються Міністерством юстиції України.

3 метою забезпечення проведення виконавчих дій приватний виконавець за угодою із стягувачем може здійснювати додаткові витрати на проведення виконавчих дій, крім тих, що визначені Міністерством юстиції України.

11. Стягнення з боржника додаткової винагороди приватному виконавцю, а також додаткових витрат, крім визначених Міністерством юстиції України, не допускається.

Стаття 32. Зберігання коштів

1. Приватний виконавець уповноважений зберігати кошти, цінні папери або інші цінності, що вилучаються у боржника за результатами вчинення виконавчих дій, для подальшої їх передачі стягувачу.

2. Приватний виконавець для здійснення діяльності зобов'язаний відкрити в державному банку окремі рахунки для:

- 1) обліку депозитних сум і зарахування стягнутих з боржників коштів у національній та іноземній валютах та їх виплати стягувачам;
- 2) зарахування коштів виконавчого провадження;
- 3) зарахування винагороди.

3. Кошти, цінні папери та інші цінності, вилучені або стягнуті приватним виконавцем з боржника за результатами вчинення виконавчих дій, не включаються до складу спадщини у разі смерті приватного виконавця, на них не може бути накладено арешт або звернено стягнення за боргами приватного виконавця.

4. У разі припинення права на здійснення діяльності приватного виконавця установи банків, у яких відкриті рахунки для зберігання стягнутих з боржника коштів та коштів авансування витрат виконавчого провадження, зобов'язані переказати залишок коштів на таких рахунках на рахунок іншого приватного виконавця або відповідного органу державної виконавчої служби, якому передано виконавчі провадження для продовження вчинення виконавчих дій.

Банк переказує кошти на підставі платіжної вимоги виконавця, якому передано виконавчі провадження для продовження вчинення виконавчих дій.

Стаття 33. Підвищення кваліфікації

1. Приватний виконавець зобов'язаний постійно підвищувати свою кваліфікацію та кожні п'ять років з дня отримання посвідчення приватного виконавця безоплатно складати іспит шляхом автоматизованого анонімного тестування.

2. Приватний виконавець, діяльність якого на час складання іспиту зупинена, зобов'язаний скласти іспит перед поновленням діяльності.

3. Порядок підвищення кваліфікації приватним виконавцем затверджується Міністерством юстиції України.

Підвищення кваліфікації може передбачати платне або безоплатне відвідування приватними виконавцями навчальних курсів, тренінгів, семінарів, що організовуються органами самоврядування приватних виконавців. Відмова приватного виконавця від участі у зазначених заходах не може бути підставою для його недопущення до складання іспиту.

4. Приватний виконавець, який не склав іспит, має право протягом трьох місяців скласти іспит повторно.

Стаття 34. Контроль Міністерства юстиції України за діяльністю приватного виконавця

1. Контроль за діяльністю приватного виконавця здійснюється Міністерством юстиції України шляхом проведення планових і позапланових перевірок у порядку, встановленому Міністерством юстиції України.

2. Планові перевірки проводяться не частіше одного разу на два роки з обов'язковим повідомленням приватного виконавця про час і місце проведення перевірки не пізніш як за 10 днів до її початку. Попередні періоди, що раніше перевірялися, не можуть бути предметом наступних перевірок, крім перевірок за зверненнями учасників виконавчого провадження.

3. Позапланові перевірки проводяться на підставі:

- 1) заяви приватного виконавця про проведення перевірки;
- 2) письмових звернень учасників виконавчого провадження щодо рішень, дій або бездіяльності приватного виконавця;
- 3) неподання приватним виконавцем у встановлені строки звітності чи іншої інформації та/або подання недостовірної інформації.

4. Під час проведення позапланових перевірок з'ясовуються лише ті питання, необхідність перевірки яких стала підставою для здійснення таких перевірок. Повторна перевірка з питань, що вже були предметом перевірки, не допускається, крім випадків, передбачених цим Законом.

5. За місцем проведення перевірки поділяються на візні та невізні.

6. У разі проведення позапланової невізної перевірки Міністерство юстиції України надсилає приватному виконавцю письмовий запит у межах предмета звернення. У зазначений у запиті строк, який має бути достатнім для підготовки відповіді та копій документів, але не менше 10 календарних днів, приватний виконавець надає Міністерству юстиції України вмотивовану відповідь та копії відповідних документів.

7. У разі виявлення під час здійснення перевірок ознак дисциплінарного проступку приватного виконавця Міністерство юстиції України вносить вмотивоване подання до Дисциплінарної комісії про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності.

Стаття 35. Контроль Ради приватних виконавців України за діяльністю приватного виконавця

1. Рада приватних виконавців України має право за зверненням учасника виконавчого провадження або за власною ініціативою здійснити перевірку діяльності приватного виконавця на предмет дотримання ним:

- 1) статуту Асоціації приватних виконавців України;
- 2) Кодексу професійної етики приватного виконавця;
- 3) рішень Ради приватних виконавців України та з'їзду приватних виконавців України, пов'язаних із діяльністю приватних виконавців.

2. Перевірка Радою приватних виконавців України діяльності приватного виконавця здійснюється шляхом надсилання приватному виконавцю письмового запиту в межах предмета перевірки. Протягом 15 календарних днів з дня отримання запиту приватний виконавець зобов'язаний надати Раді приватних виконавців України пояснення та копії відповідних документів.

3. Рада приватних виконавців України зобов'язана протягом 30 робочих днів з дня отримання пояснень приватного виконавця або часу, коли такі пояснення мали бути отримані, у разі їх ненадання розглянути надані матеріали на предмет наявності ознак дисциплінарного проступку та вирішити питання щодо вве-

сення до Дисциплінарної комісії приватних виконавців подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності.

Стаття 36. Оскарження рішень, дій та бездіяльності приватного виконавця

1. Рішення, дії чи бездіяльність приватного виконавця можуть бути оскаржені у порядку, встановленому законом.

Стаття 37. Відповідальність приватного виконавця

1. Приватний виконавець несе за свої рішення, дії чи бездіяльність та завдану третім особам шкоду цивільно-правову, адміністративну чи кримінальну відповідальність у порядку та обсягах, установлених законом, а також дисциплінарну відповідальність у порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 38. Підстави для притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності

1. Підставою для притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності є вчинення ним дисциплінарного проступку.

2. Дисциплінарним проступком приватного виконавця є:

- 1) факт зайняття діяльністю, несумісною з діяльністю приватного виконавця;
- 2) порушення правил професійної етики приватного виконавця;
- 3) розголошення професійної таємниці або вчинення дій, що призвели до її розголошення;
- 4) невиконання або неналежне виконання своїх обов'язків;
- 5) невиконання статуту Асоціації приватних виконавців України, рішень Ради приватних виконавців України та з'їзду приватних виконавців України.

Стаття 39. Дисциплінарна комісія приватних виконавців

1. Дисциплінарна комісія приватних виконавців (далі — Дисциплінарна комісія) утворюється при Міністерстві юстиції України для розгляду питань притягнення приватних виконавців до дисциплінарної відповідальності за вчинення дисциплінарних проступків.

2. Положення про Дисциплінарну комісію приватних виконавців затверджується Міністерством юстиції України.

3. До складу Дисциплінарної комісії входять дев'ять членів, по чотири члени із яких призначаються Міністерством юстиції України, у тому числі Міністр або заступник Міністра, та з'їздом приватних виконавців України, один член призначається Радою суддів України.

Зазначені органи мають право призначати до складу Дисциплінарної комісії осіб із числа своїх представників, суддів, суддів у відставці, науковців, фахівців у галузі права та приватних виконавців.

Персональний склад Дисциплінарної комісії затверджується наказом Міністерства юстиції України.

4. Головою Дисциплінарної комісії є Міністр юстиції України або заступник Міністра юстиції України.

5. Строк повноважень членів Дисциплінарної комісії становить два роки.

6. Дисциплінарна комісія:

1) розглядає подання Міністерства юстиції України, Ради приватних виконавців України про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності;

2) у разі надходження скарг на діяльність приватних виконавців направляє їх на перевірку Міністерству юстиції України чи Раді приватних виконавців України;

3) приймає рішення на підставі подання Міністерства юстиції України чи Ради приватних виконавців України про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення.

7. Дисциплінарна комісія вважається повноважною у разі призначення не менше семи членів комісії.

8. Рішення Дисциплінарної комісії приймаються на її засіданні, за умови присутності не менше п'яти членів комісії, шляхом голосування простою більшістю голосів від кількості присутніх на засіданні членів комісії.

У разі рівного розподілу голосів рішення вважається неприйнятим.

9. Рішення Дисциплінарної комісії оформлюється протоколом, який підписують усі присутні на засіданні члени комісії.

10. На засіданні Дисциплінарної комісії мають право бути присутніми представники Асоціації приватних виконавців України, громадських об'єднань та засобів масової інформації.

Стаття 40. Розгляд питань про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності

1. Дисциплінарна комісія розглядає подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності та приймає рішення про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення протягом двох місяців з дня виявлення дисциплінарного проступку, але не пізніше двох років з дня його вчинення.

2. У разі якщо подання до Дисциплінарної комісії про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності внесено за результатами перевірки діяльності приватного виконавця, здійсненої на підставі скарги учасника виконавчого провадження, яка одночасно є предметом судового розгляду з оскарження рішень, дій або бездіяльності приватного виконавця, Дисциплінарна комісія відкладає розгляд цього подання до набрання законної сили судовим рішенням за результатами розгляду такої скарги.

У такому разі перебіг строку, передбаченого частиною першою цієї статті, зупиняється до набрання судовим рішенням законної сили.

3. Дисциплінарна комісія, розглядаючи подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності:

- 1) зобов'язана запросити на засідання приватного виконавця та заслухати його пояснення з питань, що стали підставою для внесення подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності;
- 2) має право запросити на засідання учасника виконавчого провадження, скарга якого стала підставою для перевірки діяльності приватного виконавця та внесення подання про його притягнення до дисциплінарної відповідальності, для надання додаткових пояснень по суті скарги;
- 3) має право запросити на засідання та заслухати думку представників органів державної влади, органів місцевого самоврядування та інших осіб за їхньою згодою.

4. Дисциплінарна комісія, розглядаючи подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності, приймає одне з таких рішень:

- 1) задовольнити подання та застосувати до приватного виконавця дисциплінарне стягнення;
- 2) відхилити подання та направити матеріали для повторної перевірки діяльності приватного виконавця;
- 3) відхилити подання та відмовити в застосуванні до приватного виконавця дисциплінарного стягнення.

5. У разі якщо Дисциплінарною комісією прийнято рішення про задоволення подання та застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення, під час визначення виду дисциплінарного стягнення враховуються обставини вчинення проступку, ступінь вини приватного виконавця, тяжкість вчиненого ним дисциплінарного проступку, наявність наслідків, розмір заподіяної шкоди, а також факти застосування до приватного виконавця дисциплінарних стягнень протягом останнього року.

Стаття 41. Дисциплінарні стягнення

1. За вчинення дисциплінарного проступку до приватного виконавця може бути застосовано одне з таких дисциплінарних стягнень:

- 1) попередження;
- 2) догана;
- 3) зупинення діяльності приватного виконавця на строк до шести місяців;
- 4) припинення діяльності приватного виконавця.

2. Рішення Дисциплінарної комісії про задоволення відповідного подання Міністерства юстиції України чи Ради приватних виконавців України та застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення вводиться в дію наказом Міністерства юстиції України.

3. Про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення робиться запис у Єдиному реєстрі приватних виконавців України.

4. У разі якщо приватний виконавець протягом року з дня застосування до нього дисциплінарного стягнення не вчинив нового дисциплінарного проступку, він вважається таким, що не притягувався до дисциплінарної відповідальності.

5. Рішення про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення, введене в дію наказом Міністерства юстиції України, може бути оскаржено до суду.

Стаття 42. Зупинення діяльності приватного виконавця

1. Діяльність приватного виконавця зупиняється у таких випадках:

- 1) за власним бажанням на підставі заяви приватного виконавця про зупинення діяльності;
- 2) у разі тимчасової відсутності приватного викона

ОРІЄНТИР № 26

3) якщо приватний виконавець не уклав договору про страхування цивільно-правової відповідальності на належну страхову суму відповідно до вимог частин третьої та четвертої статті 24 цього Закону — на строк до укладення такого договору, але не більш як на один місяць з дня встановлення цих обставин;

4) у разі застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення у вигляді зупинення діяльності приватного виконавця — на строк, визначений у рішенні Дисциплінарної комісії про застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення;

5) у разі застосування до приватного виконавця як підозрюваного чи обвинуваченого у кримінальному провадженні запобіжних заходів у вигляді домашнього арешту із заборорою залишати житло цілодобово або у робочий час чи тримання під вартою — на час дії запобіжного заходу, у разі застосування заходу забезпечення кримінального провадження у вигляді тимчасового обмеження у користуванні спеціальним правом — на час дії такого заходу;

6) у разі несплати приватним виконавцем членських внесків Асоціації приватних виконавців України — до сплати таких внесків.

2. Про зупинення діяльності з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої цієї статті, приватний виконавець зобов'язаний повідомити Міністерство юстиції України не пізніш як за три робочі дні. Не допускається зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 1 частини першої цієї статті приватним виконавцем, який має на виконанні виконавчі провадження.

Зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пунктів 3 і 6 частини першої цієї статті здійснюється Міністерством юстиції України за поданням Ради приватних виконавців України, на підставі пункту 4 частини першої цієї статті — Міністерством юстиції України на підставі рішення Дисциплінарної комісії, на підставі пункту 5 частини першої цієї статті — Міністерством юстиції України на підставі судового рішення.

Зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 2 частини першої цієї статті здійснюється Міністерством юстиції України за зверненням приватного виконавця, а якщо після сливу 10-денного строку тимчасової відсутності приватного виконавця до Міністерства юстиції України не надійшло відповідне звернення, Міністерство юстиції України пропонує раді приватних виконавців регіону внести відповідне подання.

3. Зупинення діяльності приватного виконавця за наявності підстав та в порядку, визначеному цією статтею, здійснюється шляхом видання наказу Міністерством юстиції України.

4. З дня внесення інформації про зупинення діяльності приватного виконавця до Єдиного реєстру приватних виконавців України приватному виконавцю забороняється здійснювати діяльність приватного виконавця, крім дій, пов'язаних із передаванням виконавчих документів іншому приватному виконавцю або відповідному органу державної виконавчої служби.

5. У разі зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пунктів 1-4, 6 частини першої цієї статті приватний виконавець зобов'язаний вирішити питання про його заміщення іншим приватним виконавцем.

У зазначених у цій частині випадках заміщення приватного виконавця здійснюється за погодженням із стягувачем на підставі договору, укладеного з іншим приватним виконавцем. У разі відсутності згоди стягувача приватний виконавець повертає виконавчий документ стягувачу або відповідно до рішення стягувача передає його відповідному органу державної виконавчої служби або іншому приватному виконавцю.

6. У разі зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 5 частини першої цієї статті, а також за поданням ради приватних виконавців регіону на підставі пункту 2 частини першої цієї статті Міністерство юстиції України у визначеному ним порядку вирішує питання про заміщення такого приватного виконавця іншим приватним виконавцем.

7. Приватний виконавець, який заміщує приватного виконавця, вчиняє виконавчі дії від свого імені та прикладає особисту печатку.

Такий приватний виконавець зобов'язаний окремо вести діловодство за приватного виконавця, якого він заміщує.

8. Заміщення приватного виконавця припиняється в день поновлення приватним виконавцем діяльності.

Стаття 43. Поновлення діяльності приватного виконавця

1. У разі зупинення діяльності приватного виконавця з підстав, передбачених пунктами 1-3, 5 частини першої статті 42 цього Закону, поновлення такої діяльності здійснюється на підставі відповідної заяви приватного виконавця.

2. Для поновлення діяльності приватного виконавця, зупиненої на підставі пункту 3 частини першої статті 42 цього Закону, до заяви приватного виконавця додається договір страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця.

3. Для поновлення діяльності приватного виконавця, зупиненої на підставі пункту 4 частини першої статті 42 цього Закону, приватний виконавець після закінчення строку зупинення його діяльності зобов'язаний скласти іспит у порядку, передбаченому статтею 33 цього Закону.

4. Для поновлення діяльності приватного виконавця, зупиненої на підставі пункту 5 частини першої статті 42 цього Закону, до заяви приватного виконавця додаються докази щодо зміни чи закінчення застосування запобіжних заходів.

5. Поновлення діяльності приватного виконавця, зупиненої на підставі пункту 6 частини першої статті 42 цього Закону, здійснюється на підставі відповідного подання Ради приватних виконавців України.

6. Діяльність приватного виконавця поновлюється на підставі наказу Міністерства юстиції України з дня внесення відповідної інформації до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

7. Міністерство юстиції України зобов'язане видати наказ про поновлення діяльності приватного виконавця протягом трьох робочих днів з дня встановлення обставин для її поновлення або припинення дії обставин, що були підставою для видання наказу про її зупинення.

Стаття 44. Припинення діяльності приватного виконавця

1. Діяльність приватного виконавця припиняється шляхом позбавлення права на здійснення діяльності приватного виконавця у разі:

- 1) подання приватним виконавцем заяви про припинення діяльності приватного виконавця;
- 2) набрання законної сили обвинувальним вироком суду, яким приватний виконавець засуджений за умисний злочин;
- 3) набрання законної сили рішенням суду, відповідно до якого приватного виконавця притягнуто до відповідальності за адміністративне корупційне правопорушення, пов'язане з порушенням обмежень, передбачених Законом України «Про запобігання корупції»;
- 4) застосування до приватного виконавця дисциплінарного стягнення у вигляді припинення діяльності приватного виконавця;
- 5) неукладення приватним виконавцем договору страхування цивільно-правової відповідальності протягом одного місяця з дня зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 3 частини першої статті 42 цього Закону;
- 6) нескладення приватним виконавцем у випадках, передбачених цим Законом, іспиту у порядку, визначеному статтею 33 цього Закону;
- 7) встановлення Міністерством юстиції України факту невідповідності приватного виконавця вимогам, визначеним статтею 18 цього Закону;
- 8) втрати приватним виконавцем громадянства України або виїзду за межі України на постійне проживання;
- 9) визнання приватного виконавця безсумно відсутнім або оголошення його померлим;
- 10) смерті приватного виконавця.

2. У разі неможливості здійснення приватним виконавцем професійної діяльності та у разі встановлення зазначених у частині першій цієї статті підстав Міністерство юстиції України видає наказ про припинення діяльності приватного виконавця.

3. Не допускається припинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 1 частини першої цієї статті, якщо такий приватний виконавець має на виконанні виконавчі провадження.

Наказ про припинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 1 частини першої цієї статті видається Міністерством юстиції України, за умови відсутності у приватного виконавця незакінчених виконавчих проваджень та надання ним доказів передачі до відповідного державного архіву документів діловодства та архіву приватного виконавця.

Стаття 45. Порядок припинення діяльності приватного виконавця, передачі та повернення виконавчих документів

1. Приватний виконавець зобов'язаний припинити діяльність з дня внесення до Єдиного реєстру приватних виконавців України інформації про припинення діяльності приватного виконавця.

2. У разі припинення діяльності приватного виконавця з підстав, передбачених пунктами 2-10 частини першої статті 44 цього Закону, Рада приватних виконавців України визначає тимчасового приватного виконавця, який зобов'язаний протягом трьох місяців здійснити заходи з припинення діяльності приватного виконавця.

3. Тимчасовий приватний виконавець зобов'язаний:

- 1) зупинити виконавчі провадження до моменту їх передачі в порядку, визначеному частиною четвертою цієї статті;
- 2) передати документи діловодства та архів приватного виконавця до відповідного державного архіву.
4. Виконавчі документи згідно з рішенням стягувача передаються тимчасовим приватним виконавцем відповідному органу державної виконавчої служби, приватному виконавцю або повертаються стягувачу.

5. Передача виконавчих документів від одного приватного виконавця (тимчасового приватного виконавця) до іншого або до органу державної виконавчої служби здійснюється в порядку, визначеному Міністерством юстиції України.

Стаття 46. Засади самоврядування приватних виконавців

1. Самоврядування приватних виконавців ґрунтується на принципах виборності, гласності, підзвітності та обов'язковості для виконання приватними виконавцями рішень органів самоврядування приватних виконавців.

2. Брати участь у роботі органів самоврядування приватних виконавців та бути обраними до їх складу можуть лише приватні виконавці, відомості про яких внесено до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

Стаття 47. Асоціація приватних виконавців України

1. Асоціація приватних виконавців України є некомерційною професійною організацією, що об'єднує всіх приватних виконавців України та утворюється з метою забезпечення реалізації завдань самоврядування приватних виконавців.

2. Асоціація приватних виконавців України є юридичною особою та діє через організаційні форми самоврядування приватних виконавців, передбачені цим Законом.

3. Асоціація приватних виконавців України:

- 1) представляє приватних виконавців у відносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їхніми посадовими і службовими особами, підприємствами, установами, організаціями незалежно від форми власності, громадськими об'єднаннями та міжнародними організаціями;
- 2) захищає професійні права приватних виконавців;
- 3) забезпечує високий професійний рівень та розвиток приватних виконавців;
- 4) забезпечує престижність професії приватного виконавця;
- 5) організовує перевірку оприлюднених фактів, що принижують честь і гідність, ділову репутацію приватного виконавця, та вживає заходів щодо їх спростування;

6) здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

4. Асоціація приватних виконавців України утворюється з'їздом приватних виконавців України та не може бути реорганізована. Асоціація приватних виконавців України може бути ліквідована лише на підставі закону.

5. Статут Асоціації приватних виконавців України затверджується з'їздом приватних виконавців України та є її установчим документом.

6. З моменту державної реєстрації Асоціації приватних виконавців України її членами стають усі приватні виконавці, інформація про яких внесена до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

7. Приватний виконавець стає членом Асоціації приватних виконавців України з дня внесення інформації про нього до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

8. Приватний виконавець зобов'язаний сплачувати членські внески Асоціації приватних виконавців України.

9. У разі припинення діяльності приватного виконавця припиняється і його членство в Асоціації приватних виконавців України.

10. Бюджет Асоціації приватних виконавців України формується за рахунок сплати приватними виконавцями членських внесків, а також надходжень від іншої діяльності відповідно до статутних документів Асоціації приватних виконавців України.

Установлення органами самоврядування приватних виконавців інших обов'язкових внесків, не передбачених цим Законом, забороняється.

Стаття 48. Органи Асоціації приватних виконавців України

1. Органами Асоціації приватних виконавців України є:

- 1) з'їзд приватних виконавців регіону (Автономної Республіки Крим, області, міст Києва та Севастополя);
- 2) рада приватних виконавців регіону (Автономної Республіки Крим, області, міст Києва та Севастополя);
- 3) голова ради приватних виконавців регіону;
- 4) Рада приватних виконавців України;
- 5) Голова Ради приватних виконавців України;
- 6) ревізійна комісія;
- 7) з'їзд приватних виконавців України.

2. Асоціація приватних виконавців України може утворювати інші органи, необхідні для виконання повноважень, визначених цим Законом.

Стаття 49. З'їзд приватних виконавців регіону

1. З'їзд приватних виконавців регіону скликається радою приватних виконавців регіону за потреби, але не рідше одного разу на рік. З'їзд приватних виконавців регіону може бути скликано також за пропозицією Ради приватних виконавців України або не менше 10 відсотків загальної кількості приватних виконавців регіону, офіс яких розташований у відповідному регіоні.

2. Інформація про з'їзд приватних виконавців регіону, питання порядку денного з'їзду розміщуються на веб-сайті Асоціації приватних виконавців України.

3. Порядок організації та проведення з'їзду приватних виконавців регіону визначається Радою приватних виконавців України.

4. З'їзд приватних виконавців регіону вважається повноважним, якщо в його роботі беруть участь більше половини приватних виконавців, офіс яких розташований у відповідному регіоні. У разі якщо перший з'їзд не відбувся у зв'язку з відсутністю кворуму, повторний з'їзд вважається повноважним, якщо на ньому присутні не менше 30 відсотків приватних виконавців, офіс яких розташований у відповідному регіоні.

5. До повноважень з'їзду приватних виконавців регіону належать:

- 1) обрання голови та членів ради приватних виконавців регіону, дострокове відкликання їх з посад;
- 2) розгляд та затвердження звітів ради приватних виконавців регіону, голови ради приватних виконавців регіону;
- 3) контроль за діяльністю регіональних органів, утворених Асоціацією приватних виконавців України;
- 4) здійснення інших повноважень, визначених Асоціацією приватних виконавців України.
6. З'їзд приватних виконавців регіону приймає рішення шляхом голосування більшістю голосів учасників з'їзду.

7. Вибори голови та членів ради приватних виконавців регіону проводяться шляхом рейтингового таємного голосування, список претендентів яких формується в єдиному бюлетені.

Стаття 50. Рада приватних виконавців регіону

1. У період між з'їздами приватних виконавців регіону функції самоврядування приватних виконавців у регіоні виконує рада приватних виконавців регіону.

2. Голова та члени ради приватних виконавців регіону обираються з'їздом приватних виконавців регіону з числа приватних виконавців, офіс яких розташований у відповідному регіоні.

3. Строк повноважень ради приватних виконавців регіону становить три роки. Одна й та сама особа не може бути головою або членом ради приватних виконавців регіону більш як два строки поспіль.

4. Кількість членів ради приватних виконавців регіону становить три особи та може бути збільшена на підставі відповідного рішення Ради приватних виконавців України.

5. На першому засіданні члени ради приватних виконавців регіону за пропозицією голови ради обирають із свого складу заступника голови та секретаря ради.

Голова, заступник голови, секретар, члени ради приватних виконавців регіону можуть бути достроково відкликані з посади за рішенням з'їзду приватних виконавців регіону.

6. Рада приватних виконавців регіону:

- 1) представляє приватних виконавців регіону;
- 2) формує порядок денний, скликає та забезпечує проведення з'їзду приватних виконавців регіону;
- 3) забезпечує виконання рішень з'їзду приватних виконавців регіону, здійснює контроль за їх виконанням;
- 4) сприяє забезпеченню гарантій діяльності приватних виконавців, захисту їхніх професійних і соціальних прав;
- 5) розпоряджається коштами та майном відповідно до затвердженого кошторису;
- 6) забезпечує діяльність регіональних органів, утворених Асоціацією приватних виконавців України;

7) здійснює інші повноваження відповідно до рішень з'їзду приватних виконавців регіону, Ради приватних виконавців України, з'їзду приватних виконавців України.

7. Засідання ради приватних виконавців регіону є повноважним, якщо в його роботі беруть участь більше половини її членів. Рішення на засіданнях ради приватних виконавців регіону приймаються шляхом голосування більшістю голосів від загальної кількості її членів.

8. Голова, заступник голови, секретар ради приватних виконавців регіону можуть отримувати за свою роботу винагороду, розмір та порядок виплати якої встановлюються Радою приватних виконавців України.

9. Члени ради приватних виконавців регіону одночасно є делегатами приватних виконавців регіону на з'їзд приватних виконавців України.

10. Рада приватних виконавців регіону є юридичною особою. Повноваження і порядок роботи ради приватних виконавців регіону визначаються положенням про раду приватних виконавців регіону, яке затверджується Радою приватних виконавців України.

Стаття 51. Голова ради приватних виконавців регіону

1. Голова ради приватних виконавців регіону представляє раду в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах, організаціях, перед громадянами.

2. Голова ради приватних виконавців регіону забезпечує скликання та проведення засідань ради приватних виконавців регіону, організовує і забезпечує ведення діловодства ради приватних виконавців регіону, вчиняє інші дії, передбачені положенням про раду приватних виконавців регіону, рішеннями з'їзду приватних виконавців регіону, ради приватних виконавців регіону, Ради приватних виконавців України, з'їзду приватних виконавців України, а також організовує діяльність регіональних органів, утворених Асоціацією приватних виконавців України.

3. Голова ради приватних виконавців регіону є за посадою членом Ради приватних виконавців України.

Стаття 52. Ревізійна комісія

1. Для здійснення контролю за фінансово-господарською діяльністю Асоціації приватних виконавців України та її органів діє ревізійна комісія.

Ревізійна комісія підконтрольна і підзвітна з'їзду приватних виконавців України.

2. Голова та члени ревізійної комісії обираються з'їздом приватних виконавців України строком на два роки з числа приватних виконавців. Кількість членів ревізійної комісії визначається з'їздом приватних виконавців України.

Голова та члени ревізійної комісії можуть бути достроково відкликані з посади за рішенням з'їзду приватних виконавців України.

Голова та члени ревізійної комісії не можуть одночасно входити до складу інших органів Асоціації приватних виконавців України.

3. За результатами перевірок ревізійна комісія складає висновки, які подає на розгляд та затвердження з'їзду приватних виконавців України.

Стаття 53. З'їзд приватних виконавців України

1. Вищим органом самоврядування приватних виконавців є з'їзд приватних виконавців України.

2. Приватних виконавців на з'їзді приватних виконавців України представляють делегати, які є членами рад приватних виконавців регіонів.

3. З'їзд приватних виконавців України скликається Радою приватних виконавців України не рідше одного разу на два роки.

4. З'їзд приватних виконавців України також може бути скликано на вимогу Міністерства юстиції України або не менше 10 відсотків загальної кількості членів Асоціації приватних виконавців України, або не менше однієї третини рад приватних виконавців регіонів.

Рада приватних виконавців України зобов'язана скликати та організувати проведення з'їзду приватних виконавців України протягом 30 днів з дня отримання вимоги про скликання з'їзду приватних виконавців України.

5. Про день, час і місце початку роботи з'їзду приватних виконавців України та про питання, що виносяться на обговорення, Рада приватних виконавців України повідомляє всіх членів рад приватних виконавців регіонів не пізніш як за 14 днів до дня початку роботи з'їзду, а також розміщує цю інформацію на веб-сайті Асоціації приватних виконавців України.

6. З'їзд приватних виконавців України є правомочним, якщо у його роботі беруть участь більше половини делегатів, які представляють більшість рад приватних виконавців регіонів.

7. З'їзд приватних виконавців України:

- 1) обирає Голову та заступників Голови Ради приватних виконавців України і достроково відкликає їх з посад;
- 2) затверджує статут Асоціації приватних виконавців України та вносить зміни до нього;
- 3) затверджує Кодекс професійної етики приватних виконавців;
- 4) утворює Раду приватних виконавців України та ревізійну комісію;
- 5) призначає чотирьох членів Кваліфікаційної комісії та чотирьох членів Дисциплінарної комісії;
- 6) затверджує Положення про Раду приватних виконавців України, Положення про ревізійну комісію;

7) розглядає та затверджує звіти Ради приватних виконавців України, висновки ревізійної комісії та звіти інших органів, утворених Асоціацією приватних виконавців України;

8) затверджує кошториси Асоціації приватних виконавців України, її органів, а також звіти про їх виконання;

9) здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

8. Рішення з'їзду приватних виконавців України приймаються шляхом голосування більшістю голосів делегатів, які беруть участь у з'їзді.

Стаття 54. Рада приватних виконавців України

1. У період між з'їздами приватних виконавців України функції самоврядування приватних виконавців здійснює Рада приватних виконавців України.

Повноваження і порядок роботи Ради приватних виконавців України визначаються цим Законом та Положенням про Раду приватних виконавців України, що затверджується з'їздом приватних виконавців України.

Рада приватних виконавців України підконтрольна і підзвітна з'їзду приватних виконавців України.

2. До складу Ради приватних виконавців України входять за посадою голови рад приватних виконавців регіонів та Голова і два заступники Голови Ради приватних виконавців України, які обираються з'їздом приватних виконавців України шляхом рейтингового таємного голосування, список претендентів яких формується в єдиному бюлетені.

Секретар Ради приватних виконавців України обирається Радою приватних виконавців України із складу членів Ради приватних виконавців України.

3. Строк повноважень Голови, заступників Голови, секретаря і членів Ради приватних виконавців України становить три роки. Одна й та сама особа не може бути Головою, заступником Голови, секретарем або членом Ради приватних виконавців України більш як два строки поспіль.

4. Голові, заступникам Голови Ради приватних виконавців України з'їздом приватних виконавців України або двома третинами голосів членів Ради приватних виконавців України може бути висловлено недовіру.

Оголошення недовіри Голові або заступникам Голови Ради приватних виконавців України має наслідком їх переобрання.

Секретар Ради приватних виконавців України може бути достроково відкликаний з посади за рішенням Ради приватних виконавців України.

5. Рада приватних виконавців України:

- 1) формує порядок денний, скликає та забезпечує проведення з'їзду приватних виконавців України;
- 2) забезпечує виконання рішень з'їзду приватних виконавців України;
- 3) затверджує положення про з'їзд приватних виконавців регіону, раду приватних виконавців регіону та інші регіональні органи у разі їх утворення Асоціацією приватних виконавців України;
- 4) забезпечує діяльність органів, утворених Асоціацією приватних виконавців України;
- 5) встановлює розмір та порядок сплати членських внесків Асоціації приватних виконавців України;
- 6) бере участь у розробленні та погоджує проекти нормативно-правових актів, визначені цим Законом;
- 7) приймає рішення про внесення Міністерству юстиції України клопотання про зупинення діяльності приватного виконавця у випадках, передбачених цим Законом;
- 8) приймає рішення про внесення до Дисциплінарної комісії подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності;
- 9) сприяє діяльності рад приватних виконавців регіонів, координує їхню діяльність;
- 10) сприяє забезпеченню гарантій діяльності приватних виконавців;

ОРІЄНТИР № 26

11) приймає рішення про розпорядження коштами і майном Асоціації приватних виконавців України відповідно до затвердженого з'їздом приватних виконавців України кошторису;

12) розглядає скарги на рішення, дії чи бездіяльність рад приватних виконавців регіонів, їх голів, скасовує рішення рад приватних виконавців регіонів;

13) забезпечує створення і ведення веб-сайту Асоціації приватних виконавців України;

14) здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом та статутум Асоціації приватних виконавців України.

6. Засідання Ради приватних виконавців України скликаються Головою Ради приватних виконавців України, а в разі його відсутності — одним із заступників Голови не рідше одного разу на два місяці.

Засідання Ради приватних виконавців України може бути також скликане за пропозицією не менш як п'яти членів Ради приватних виконавців України.

7. Засідання Ради приватних виконавців України є повноважним, якщо на ньому присутні не менше половини членів Ради. Рішення Ради приватних виконавців України приймаються більшістю голосів від загальної кількості членів Ради. У разі рівного розподілу голосів членів Ради голос головуючого на засіданні є вирішальним.

8. Голова та заступники Голови Ради приватних виконавців України можуть отримувати винагороду у розмірі, встановленому з'їздом приватних виконавців України.

Стаття 55. Голова Ради приватних виконавців України

1. Голова Ради приватних виконавців України за посадою є Головою Асоціації приватних виконавців України.

2. Голова Ради приватних виконавців України представляє Раду приватних виконавців України та Асоціацію приватних виконавців України в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах, організаціях, перед громадянами.

3. Голова Ради приватних виконавців України:

1) скликає та забезпечує проведення засідань Ради приватних виконавців України;

2) розподіляє обов'язки між своїми заступниками;

3) організовує і забезпечує ведення діловодства Ради приватних виконавців України;

4) розпоряджається коштами і майном Асоціації приватних виконавців України відповідно до затвердженого кошторису;

5) організовує і забезпечує роботу секретаріату Ради приватних виконавців України;

6) забезпечує здійснення контролю за чинністю договорів страхування цивільно-правової відповідальності приватних виконавців та проведення перевірок приватних виконавців у порядку, визначеному цим Законом;

7) чинить інші дії, передбачені цим Законом, положенням про Раду приватних виконавців України, статутум Асоціації приватних виконавців України, рішеннями Ради приватних виконавців України та з'їзду приватних виконавців України.

Розділ IV

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування, крім пункту 7 цього розділу цього Закону, який набирає чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Визнати таким, що втратив чинність з дня набрання чинності цим Законом, Закон України «Про державну виконавчу службу» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 36-37, ст. 243; 1999 р., № 8, ст. 57; 2002 р., № 16, ст. 114; 2004 р., № 6, ст. 37, № 35, ст. 412; 2005 р., № 33, ст. 431; 2007 р., № 10, ст. 84; 2011 р., № 19-20, ст. 142; 2015 р., № 11, ст. 75).

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131):

а) частину другу статті 57 після слова «нотаріусів» доповнити словами «приватних виконавців»;

б) у статті 342: назву після слів «державному виконавцю» доповнити словами «приватному виконавцю»;

абзац перший частини першої після слів «державного виконавця» доповнити словами «приватного виконавця»;

в абзаці першому частини другої слова «державному виконавцю під час виконання ним службових обов'язків» замінити словами «під час виконання ним службових обов'язків, державному виконавцю чи приватному виконавцю під час примусового виконання рішень»;

в) у статті 343: назву доповнити словами «приватного виконавця»;

в абзаці першому частини першої слова «чи працівника державної виконавчої служби» замінити словами «працівника органу державної виконавчої служби чи приватного виконавця, а також близького родича державного виконавця або приватного виконавця»;

г) у статті 347: назву доповнити словами «працівника органу державної виконавчої служби чи приватного виконавця»;

абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

«1. Умисне знищення або пошкодження майна, що належить працівникові правоохоронного органу, працівникові органу державної виконавчої служби, приватному виконавцю (у тому числі після звільнення з посади) чи їхнім близьким родичам, у зв'язку з виконанням службових обов'язків працівником правоохоронного органу або примусовим виконанням рішень державним виконавцем чи приватним виконавцем (у тому числі у минулому)»;

г) абзац перший частини першої статті 365² після слів «арбітражного керуючого» доповнити словами «приватного виконавця»;

д) у статті 368⁴:

абзац перший частини першої після слів «арбітражного керуючого» доповнити словами «приватного виконавця»;

абзац перший частини третьої після слова «нотаріусом» доповнити словами «приватним виконавцем»;

2) у Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9-13, ст. 88):

а) частину п'яту статті 196 доповнити словами «а також надсилається щодо осіб, які є державними виконавцями, Міністерству юстиції України, а щодо осіб, які є приватними виконавцями, — Міністерству юстиції України та Раді приватних виконавців України»;

б) частину третю статті 213 доповнити абзацом другим такого змісту:

«У разі затримання державного виконавця чи приватного виконавця уповноважена службова особа, яка здійснювала затримання, зобов'язана протягом 24 годин повідомити про це Міністерство юстиції України, а щодо осіб, які є приватними виконавцями, — Міністерство юстиції України та Раду приватних виконавців України»;

в) статтю 376 доповнити частиною восьмою такого змісту:

«8. Про ухвалення вироку щодо особи, яка є державним виконавцем, не пізніше наступного дня після ухвалення повідомляється Міністерству юстиції України, а щодо особи, яка є приватним виконавцем, — Міністерству юстиції України та Раді приватних виконавців України»;

3) частину другу статті 114 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 32-33, ст. 413; 2014 р., № 11, ст. 132) після абзацу п'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«5) які здійснювали раніше повноваження приватного виконавця щодо примусового виконання судових рішень або рішень інших органів (посадових осіб), у яких боржник був стороною виконавчого провадження».

У зв'язку з цим абзац шостий вважати абзацом сьомим;

4) підпункт «б» пункту 2 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056) після слова «нотаріуси» доповнити словами «приватні виконавці»;

5) частину п'яту статті 131 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., №№ 18-20, ст. 132) доповнити пунктом 9¹ такого змісту:

«9¹) призначає по одному члену Кваліфікаційної комісії приватних виконавців і Дисциплінарної комісії приватних виконавців та приймає рішення про припинення їхніх повноважень відповідно до Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів»; 6) у пункті 14 частини першої статті 1 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 2, ст. 17): абзац третій викласти в такій редакції:

«територіальні органи Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі — у разі державної реєстрації

первинних, місцевих, обласних, регіональних та республіканських професійних спілок, їх організацій та об'єднань, структурних утворень політичних партій, регіональних (місцевих) творчих спілок, територіальних осередків всеукраїнських творчих спілок, місцевих, обласних, республіканських Автономної Республіки Крим, Київської та Севастопольської міських організацій роботодавців та їх об'єднань, постійно діючих третейських судів, громадських об'єднань, їх відокремлених підрозділів, громадських об'єднань, що не мають статусу юридичної особи, підтвердження всеукраїнського статусу громадського об'єднання»; абзац четвертий виключити.

4. Міністерство юстиції України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

1) формує склад тимчасової кваліфікаційної комісії приватних виконавців у складі семи осіб;

2) формує склад тимчасової дисциплінарної комісії приватних виконавців у складі семи осіб.

Тимчасова кваліфікаційна комісія приватних виконавців (далі — тимчасова кваліфікаційна комісія) і тимчасова дисциплінарна комісія приватних виконавців (далі — тимчасова дисциплінарна комісія) вважаються повноважними у разі присутності на засіданні не менше чотирьох осіб. Тимчасова кваліфікаційна комісія та тимчасова дисциплінарна комісія здійснюють повноваження кваліфікаційної комісії та дисциплінарної комісії до скликання з'їзду приватних виконавців України.

Засідання тимчасової кваліфікаційної комісії проводяться за потреби, але не рідше одного разу на місяць.

5. Міністерство юстиції України не пізніш як через рік після набрання чинності цим Законом організовує проведення установчих з'їздів приватних виконавців регіонів та визначає порядок їх проведення.

Міністерство юстиції України розміщує на своєму офіційному веб-сайті інформацію про проведення установчого з'їзду приватних виконавців регіону, а також не пізніш як за 10 днів до дня його проведення повідомляє про це кожного приватного виконавця.

На установчому з'їзді приватних виконавців регіону головує найстарший за віком приватний виконавець, який бере участь у з'їзді. Головуючий на засіданні обирає секретаря установчого з'їзду приватних виконавців регіону.

Установчий з'їзд приватних виконавців регіону формує раду приватних виконавців регіону.

Міністерство юстиції України не пізніш як через місяць після скликання восьми установчих з'їздів приватних виконавців регіонів скликає та організовує проведення з'їзду приватних виконавців України.

Перший з'їзд приватних виконавців України утворює Асоціацію приватних виконавців України та затверджує її статут, утворює Раду приватних виконавців України та ревізійну комісію, затверджує положення про ці органи, призначає членів Кваліфікаційної комісії та Дисциплінарної комісії.

Після утворення органів самоврядування приватних виконавців зміна їхнього складу можлива в порядку, передбаченому цим Законом.

Реєстрація Асоціації приватних виконавців України здійснюється відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань».

6. Протягом одного року після набрання чинності цим Законом розмір страхової суми за договором страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця має становити не менше 1 тисячі мінімальних розмірів заробітної плати.

7. Кабінету Міністрів України:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити прийняття центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
2 червня 2016 року
№ 1403-VIII

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 24 червня 2016 р. № 474-р
Київ

Деякі питання реформування державного управління України

1. Схвалити Стратегію реформування державного управління України на 2016—2020 роки, що додається.

2. Затвердити план заходів з реалізації Стратегії реформування державного управління України на 2016—2020 роки, що додається.

3. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади забезпечити виконання плану заходів з реалізації Стратегії реформування державного управління України на 2016—2020 роки та подавати щокварталу до 10 числа наступного місяця Координаційній раді з питань реформування державного управління інформацію про стан його виконання.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

СХВАЛЕНО

розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 24 червня 2016 р. № 474-р

СТРАТЕГІЯ

реформування державного управління України на 2016—2020 роки

I. Мета Стратегії

Реформа державного управління є однією з основних реформ у країнах з перехідною економікою, що здійснюють комплексні реформи у різних сферах державної політики. Дієва система державного управління є одним з основних чинників конкурентоспроможності країни. Ефективна діяльність Кабінету Міністрів України щодо розроблення державної політики у різних сферах можлива за наявності професійної, підзвітної, результативної та ефективної системи центральних органів державного управління. Зниження адміністративного навантаження державного регулювання, покращення якості надання адміністративних послуг, забезпечення законності та передбачуваності адміністративних дій покращує позиції держави у світових рейтингах конкурентоспроможності. Крім того, ефективна система державного управління є однією з основних передумов демократичного врядування, що ґрунтується на принципах верховенства права.

Метою цієї Стратегії є вдосконалення системи державного управління і відповідно підвищення рівня конкурентоспроможності країни. З урахуванням європейського вибору та європейської перспективи України ця Стратегія розроблена згідно з європейськими стандартами належного адміністрування в питаннях трансформації системи органів державного управління. Відповідно до Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі — Угода про асоціацію) Стратегія ґрунтується на спільних цінностях, а саме дотриманні демократичних принципів, верховенстві права, належному врядуванні. У статті 3 Угоди про асоціацію належне врядування визначається як один з принципів, що є головними для посилення відносин між сторонами. Україна продовжуватиме політичні, соціально-економічні, законодавчі та інституційні реформи, необхідні для ефективного реалізації Угоди про асоціацію. З огляду на важливість реформи державного управління для України до розроблення цієї Стратегії було залучено широке коло заінтересованих сторін.

З серпня 2015 року Секретаріат Кабінету Міністрів України в тісній співпраці з іншими заінтересованими органами, включаючи Мінекономірозвитку, Мінфін, Мін'юст, Нацдержслужбу, координував розроблення проекту Стратегії. Проект Стратегії після первинної консультації з експертами Програми підтримки вдосконалення врядування та менеджменту (SIGMA) та іншими експертами ЄС розроблявся та активно обговорювався в робочих групах, які включали представників усіх заінтересованих центральних органів державного управління, народних депутатів України, а також представників громадського суспільства. Крім того, постійно підтримувався діалог з експертами ЄС з питань державного управління. Перший опрацьований проект Стратегії був опублікований у серпні 2015 р. на Урядовому порталі в рамках процедури громадських обговорень. Після цього проект був додатково розглянутий представниками громадянського суспільства, міжнародними експертами, основними заінтересованими сторонами та запропонований для подальшого доопрацювання.

У квітні 2016 р. під керівництвом Віце-прем'єр-міністра з питань європейської і євроатлантичної інтеграції України проект Стратегії був істотно доопра-

цьований за участю всіх заінтересованих сторін, представників громадського суспільства та Дорадчої групи ЄС. Дорадча група ЄС, яка була сформована на сприяння Представництва ЄС в Україні та Європейської Комісії для підтримки Кабінету Міністрів України у розробленні Стратегії, складалася з європейських експертів високого рівня у сфері державного управління. Доопрацьований проект Стратегії позитивно оцінений експертами, схвалений на засіданні Координаційної ради з питань реформування державного управління (далі — Координаційна рада).

Європейські стандарти належного адміністрування сформульовані в документі SIGMA «Принципи державного управління», який містить систему принципів і критеріїв оцінки державного управління (далі — Принципи державного управління). Структура Стратегії відповідає управлінню державним управлінням, розробленим SIGMA у тісній співпраці з Європейською Комісією. Вони визначають, що саме належне врядування означає на практиці, та окреслюють основні вимоги до добре функціонуючої системи органів державного управління. Принципи сформульовані на основі міжнародних стандартів і вимог, а також належних практик держав — членів ЄС та/або країн Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР). Принципи державного управління визнані деякими країнами як перелік стандартів та система принципів і критеріїв для оцінки реформ державного управління. Стратегія з урахуванням Принципів державного управління визначає такі напрями реформування:

формування і координація державної політики (стратегічне планування державної політики, якість нормативно-правової бази та державної політики в цілому, включаючи вимоги щодо формування політики на основі ґрунтового аналізу та участь громадськості);

модернізація державної служби та управління людськими ресурсами;

забезпечення підзвітності органів державного управління (прозорість роботи, вільний доступ до публічної інформації, організація системи органів державного управління з чітким визначенням підзвітності, можливість судового перегляду рішень);

надання адміністративних послуг (стандарті надання та гарантії щодо адміністративних процедур, якість адміністративних послуг, електронне урядування);

управління державними фінансами (адміністрування податків, підготовка державного бюджету, виконання державного бюджету, система державних закупівель, внутрішній аудит, облік та звітність, зовнішній аудит).

Цілі та завдання реформування у сфері управління державними фінансами визначені Стратегією розвитку системи управління державними фінансами, схваленою розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 серпня 2013 р. № 774 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 82, ст. 3052). Передбачається здійснити перегляд зазначеної Стратегії.

Забезпечення гендерної рівності є складовою частиною Принципів державного управління, що передбачає здійснення відповідних заходів на всіх етапах реалізації цієї Стратегії.

Дія цієї Стратегії не поширюється на питання реформування місцевого самоврядування, що здійснюється відповідно до положень Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2014 р. № 333 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 30, ст. 831). Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 р. № 385 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 70, ст. 1966), та плану заходів на 2015—2017 роки з реалізації Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 7 жовтня 2015 р. № 821 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 83, ст. 2752).

Крім того, ця Стратегія також не поширюється на питання судового нагляду та перегляду рішень органів державного управління, оскільки реформа адміністративного судочинства є невід'ємною частиною комплексної судової реформи. Стратегія реформування судочинства, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015—2020 роки була погоджена Радою з питань судової реформи та схвалена Указом Президента України від 20 травня 2015 р. № 276.

II. Зв'язок Стратегії з іншими стратегічними документами

Ця Стратегія узгоджується з положеннями таких стратегічних документів: Стратегією сталого розвитку «Україна — 2020», схваленою Указом Президента України від 12 січня 2015 р. № 5, зокрема розділом 3 «Дорожня карта та першочергові пріоритети реалізації Стратегії», в якому однією з першочергових реформ визначено реформу державного управління, що має на меті побудову прозорої системи державного управління, створення професійного інституту державної служби, забезпечення її ефективності. Результатом проведення реформи має стати створення ефективної, прозорої, відкритої та гнучкої структури державного управління із застосуванням новітніх інформаційно-комунікативних технологій (електронне урядування) для забезпечення вироблення і реалізації цілісної державної політики, спрямованої на суспільний сталий розвиток і адекватне реагування на внутрішні та зовнішні виклики;

Стратегією розвитку системи управління державними фінансами, схваленою розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 серпня 2013 р. № 774 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 82, ст. 3052), зокрема розділом III «Середньострокове бюджетне прогнозування та концептуальні засади середньострокового бюджетного планування, програмно-цільовий метод, стратегічне планування на рівні міністерств, інших головних розпорядників бюджетних коштів», завданнями якого передбачено впровадження системи стратегічного планування на рівні міністерств, інших головних розпорядників бюджетних коштів, орієнтованої на забезпечення взаємозв'язку планування діяльності та бюджетного планування, ефективне та прозоре використання бюджетних коштів;

Стратегією реформування державної служби та служби в органах місцевого самоврядування в Україні на період до 2017 року, схваленою розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 березня 2015 р. № 227 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 24, ст. 680), а саме її положеннями щодо розмежування політичних посад та посад державних службовців, забезпечення рівного доступу громадян до державної служби шляхом проведення відкритого конкурсу на зайняття вакантних посад, формування ефективної системи управління людськими ресурсами на державній службі, встановлення прозорої моделі оплати праці;

Державною програмою щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційної стратегії) на 2015—2017 роки, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 р. № 265 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 38, ст. 1146), положеннями якої передбачено заходи щодо вдосконалення порядку забезпечення доступу громадськості до публічної інформації;

планом заходів щодо дерегуляції господарської діяльності, затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 березня 2015 р. № 357, та планом дій щодо імплементації кращих практик якісного та ефективного регулювання, відображених Групою Світового банку у методології рейтингу «Ведення бізнесу» на 2016 рік, затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 р. № 1406.

III. Сучасний стан державного управління

Система державного управління в Україні не відповідає потребам країни у проведенні комплексних реформ у різних сферах державної політики та її європейському вибору, а також європейським стандартам належного управління державою.

Україна займає низькі позиції у світових рейтингах конкурентоспроможності, пов'язаних з державним управлінням.

Згідно з показниками Індексу світової конкурентоспроможності Світового економічного форуму (за 2015 рік) Україна посідає 130 місце (серед 144 країн) у категорії «ефективність уряду», 103 місце в категорії «прозорість формування державної політики» та 115 місце в категорії «тягар державного регулювання». У рейтингу Світового банку «Ведення бізнесу» позиції України є дуже кращими — у загальному рейтингу в 2016 році Україна займає 83 місце. Значне покращення відбулося у сфері відкриття бізнесу — в цій категорії Україна піднялася з 70 місця у 2015 році до 30 місця у 2016 році.

На даний час повна та глибока оцінка стану справ у системі державного управління України відповідно до Принципів державного управління не проводилася. У ряді держав стратегії державного управління були розроблені на основі результатів оцінки вихідного стану, яку проводили експерти SIGMA. Проведення такої оцінки передбачено цією Стратегією в рамках наряду реформи, що зосереджується на стратегічних засадах реформування державного управління.

Проведення повної оцінки існуючого стану справ визначено одним із заходів з реалізації Стратегії. За результатами зазначеної оцінки Стратегія буде переглядатися до кінця 2018 року.

Ця Стратегія спрямована на розв'язання таких проблем, що стоять перед системою державного управління:

щодо стратегічних засад реформування державного управління:

ОРІЄНТИР № 26

— відсутність потужного політичного лідерства та недостатній рівень координації реформування державного управління на політичному рівні;
— недостатня спроможність органів державної влади щодо проведення комплексного реформування державного управління;
— недостатня спроможність Кабінету Міністрів України до стратегічного планування;
— щодо формування і координації державної політики:
— недостатній рівень якості державної політики у різних сферах, законодавчої та нормативної бази (формування політики та розроблення законодавчих актів на основі ґрунтового аналізу, участь громадськості, цілісність і послідовність дій та рішень Кабінету Міністрів України у цілому);
— відсутність системи середньострокового бюджетного планування, пов'язаного із стратегічним плануванням політики;
— щодо державної служби та управління людськими ресурсами:
— нестача на керівних та інших посадах державної служби висококваліфікованих кадрів, які є важливими для розроблення та проведення національних реформ і здатні долати виклики реформування у різних галузях;
— високий рівень корупції в системі державної служби, що становить перешкоди для ефективності та результативності державного управління;
— гендерний дисбаланс;
— недостатній рівень управління людськими ресурсами в міністерствах та інших центральних органах виконавчої влади, відсутність автоматизованої системи управління людськими ресурсами;
— щодо підзвітності центральних органів виконавчої влади — відсутність горизонтального та вертикального функціонального обстеження в системі державного управління; невизначеності місії (основної мети, для досягнення якої утворено центральний орган виконавчої влади), нечітке визначення сфер відповідальності і завдань міністерств та інших центральних органів виконавчої влади; часткове дублювання повноважень; неефективна організація діяльності центральних органів виконавчої влади, діяльність яких не спрямовується та не координується відповідними міністрами;
— щодо надання адміністративних послуг:
— відсутність упорядкованих базових принципів і гарантій захисту прав громадян і юридичних осіб у рамках адміністративної процедури (відсутність закону про адміністративні процедури);
— необхідність подальшого розвитку центрів надання адміністративних послуг;
— надмірне адміністративне навантаження на громадян і юридичних осіб;
— низький рівень якості роботи базових електронних реєстрів; відсутність прийнятнього технічного рішення для забезпечення функціональної сумісності систем органів державної влади, неналежна якість електронних послуг для громадян і юридичних осіб.
Реформування системи оплати праці державних службовців згідно із Законом України «Про державну службу» передбачає поступове значне підвищення заробітної плати.

Ефективна реалізація Закону України «Про державну службу», який ґрунтується на Принципах державного управління, дасть змогу реформувати державну службу відповідно до європейських стандартів.

IV. Пріоритети Стратегії

Стратегічні засади реформування державного управління

Стратегії реформування державного управління враховують повну та глибоку оцінку вихідного стану державного управління. Така оцінка відповідно до Принципів державного управління проводилася у 2015 році експертами SIGMA в країнах, які перебувають на етапі приєднання до ЄС, та у Молдові у 2016 році. У зв'язку з тим, що в Україні оцінка вихідного стану не проводилася, одним із завдань Стратегії визначено проведення повної оцінки вихідного стану відповідно до Принципів державного управління не пізніше 2018 року. Така оцінка має бути проведена із залученням міжнародних експертів. Оцінка SIGMA ґрунтується на Принципах державного управління, які охоплюють всі проблемні напрями реформування державного управління. Таким чином, оцінка вихідного стану дасть змогу створити методологічну «дорожню карту» для реформування системи органів державного управління. Для проведення оцінки можуть бути використані також інші інструменти. За результатами оцінки та на основі виявлених недоліків у реалізації Стратегії можливий її перегляд у 2018 році.

Політична прихильність до реформування і лідерство є вирішальними для успішного планування та проведення реформи державного управління. Реформа є міжгалузєвою і проводиться з цілісний та узгоджений спосіб, щоб неможливо досягти без потужного політичного лідерства з достатніми повноваженнями та підтримкою Прем'єр-міністра України. З огляду на це Віце-прем'єр-міністра з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України визначено відповідальним за координацію реформування державного управління. У складі Секретаріату Кабінету Міністрів України передбачається створення провідного структурного підрозділу з питань реформування державного управління, який буде забезпечувати супровід реформи та підтримку діяльності політичного керівництва і координації реформи. Штатна чисельність такого підрозділу становитиме від 10 до 20 державних службовців з відповідним рівнем професійної компетентності для забезпечення сталого процесу реалізації цієї Стратегії до 2020 року. Віце-прем'єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України та провідний структурний підрозділ з питань реформування державного управління також візьмуть на себе відповідальність за такі напрями реформи державного управління, як реформування державної служби та реорганізація центральних органів виконавчої влади.

Реформування державного управління передбачає координацію роботи провідним структурним підрозділом Секретаріату Кабінету Міністрів України, відповідальним за реформування державного управління, — а також державними органами, відповідальними за різні напрями реформи, а саме:

Секретаріатом Кабінету Міністрів України — стратегічне планування, формування і координація державної політики, організація системи центральних органів виконавчої влади;

Нацдержслужбою, Мінсоцполітики, Мінфіном — державна служба та управління людськими ресурсами;

Мін'юстом, Мінекономрозвитку — адміністративна процедура та надання адміністративних послуг;

Державним агентством з питань електронного урядування, Мінекономрозвитку — електронне урядування.

Усі міністерства та інші центральні органи виконавчої влади будуть залучені до проведення реформи державного управління.

Залучення центральних органів виконавчої влади до реалізації Стратегії здійснюватиметься з чітким розподілом відповідальності і з урахуванням спроможності щодо реформування державного управління та ефективних механізмів координації та співпраці.

Для координації реалізації Стратегії створена Координаційна рада, до роботи якій будуть залучені представники відповідних центральних органів виконавчої влади. Очолює Координаційну раду Віце-прем'єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України, який буде координувати роботу залучених центральних органів виконавчої влади, відповідальних за різні напрями реформи державного управління (державна служба та управління людськими ресурсами, включаючи реформування системи оплати праці та оптимізацію чисельності персоналу; організація системи центральних органів виконавчої влади; управління державними фінансами; стратегічне планування; регуляторна політика; адміністративна процедура; адміністративні послуги; електронне урядування).

Координаційна рада забезпечить чіткий розподіл обов'язків і відповідальності та уникнення їх часткового дублювання. Питання, що становлять загальний інтерес, обговорюватимуться на засіданнях Координаційної ради з метою підготовки узгоджених проектів рішень для подальшого розгляду Кабінетом Міністрів України. Також достатня увага на засіданнях Кабінету Міністрів України приділятиметься питанням реформування державного управління.

Крім того, передбачається здійснення координації проведення реформи державного управління на рівні вищого корпусу державної служби у форматі Спеціальної робочої групи з питань реформування державного управління, в якій будуть представлені керівники державної служби усіх центральних органів виконавчої влади, відповідальних за реалізацію різних напрямів реформування державного управління.

Реформа державного управління також вимагає посилення спроможності центральних органів виконавчої влади, відповідальних за різні напрями реформування. Частина центральних органів виконавчої влади, які визначені відповідальними за напрями реформування державного управління, не мають у своєму розпорядженні достатніх кадрових ресурсів з необхідною фаховою компетентністю. Під час координації реалізації Стратегії провідним структурним підрозділом з питань реформування державного управління Секретаріату Кабінету Міністрів України буде розроблено комплексний план кадрового забезпечення з метою посилення спроможності центральних органів виконавчої влади щодо реалізації реформи державного управління за всіма напрямками.

Реалізація Стратегії повинна мати фінансову стабільність. Реалізація Стратегії фінансуватиметься за рахунок державного бюджету та інших джерел відповідно до плану заходів з її реалізації. ЄС та інші міжнародні партнери зможуть надавати фінансову підтримку реалізації Стратегії з використанням існуючих дієвих механізмів фінансової підтримки, узгоджених сторонами. Планування фінансового забезпечення реалізації Стратегії також має включати розрахунки потенційного заощадження коштів у результаті проведення реформ (оптимізації чисельності працівників, раціоналізації та автоматизації адміністративних процедур), що частково може компенсувати витрати на реформування.

Пріоритетами щодо стратегічних засад реформування державного управління є: визначення політичного лідера, відповідального за реформу державного управління, дієвих механізмів координації та чіткого розподілу відповідальності; посилення спроможності державних органів щодо реформування державного управління;

визначення окремого підрозділу для забезпечення супроводу реформи, професійної, технічної та адміністративної підтримки діяльності політичного лідера реформи державного управління і механізму координації діяльності; комунікаційний супровід реформи державного управління; оцінка державного управління з метою створення основи для середньострокового огляду та аналізу Стратегії і плану заходів з її реалізації відповідно до Принципів державного управління.

Стратегічне планування, формування і координація політики

Формування державної політики, зокрема стратегічне планування, координація та реалізація політики, є одним з основних напрямів діяльності в системі державного управління. Якість формування державної політики визначає, наскільки ефективно та результативно реалізуватиметься державна політика. Водночас процес формування політики та складові цього процесу є важливими чинниками забезпечення якості та економічної ефективності державної політики. Ефективне формування політики є важливим як на національному рівні (політичному, адміністративному рівні та на рівні громадянського суспільства), так і на міжнародному рівні. На національному рівні вирішальним є забезпечення врахування інтересів сторін, а також інформування громадськості про майбутні зміни. Для захисту інтересів держави на міжнародному рівні та співпраці з міжнародними організаціями необхідно забезпечити створення ефективних і швидких систем координації політики.

Необхідно зосередити увагу та зусилля на вирішенні стратегічних питань, які стоять перед країною. Визначено 62 реформи і програми, які вимагають нагальної уваги.

Зазначені реформи проводяться за таких умов:

діяльність великої кількості центральних органів виконавчої влади безпосередньо спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України (16 відсотків загальної кількості усіх центральних органів виконавчої влади);

низький рівень координації роботи та взаємодії між центральними органами виконавчої влади призводить до надмірного навантаження на Кабінет Міністрів України;

не проводиться попередній аналіз, визначення проблем та розроблення альтернативних варіантів їх розв'язання у різних сферах державної політики. Регламент Кабінету Міністрів України визначає базові концептуальні засади нормотворчої роботи (зокрема аналіз стану справ у галузі, прогнозування результатів реалізації політики, визначення критеріїв ефективності, фінансово-економічне обґрунтування), але на практиці ці положення, як правило, майже не застосовуються;

відсутність чіткої класифікації та взаємозв'язку програмних і стратегічних документів державної політики та нормативно-правових актів; низький рівень аналітичної роботи та міжвідомчої координації призводить до того, що Кабінет Міністрів України розглядає питання, які мають вирішуватися на рівні міністерств;

нечітко визначена відповідальність за координацію стратегічного управління (включаючи визначення відповідних систем, підготовку керівних рекомендацій, створення інформаційних мереж тощо);

низький рівень застосування сучасних технологій у діяльності державних органів.

У зв'язку із зазначенням Кабінет Міністрів України вирішує технічні питання, що обмежує час обговорення стратегічних пріоритетів та визначення довгострокових цілей. Організація системи центральних органів виконавчої влади створює перешкоди для розвитку та впровадження єдиної та узгодженої державної політики. Підвищення спроможності Кабінету Міністрів України зосереджуватися на важливих питаннях потребує змін у системі центральних органів виконавчої влади, зміни засад стратегічного управління та механізмів координації.

Основними завданнями цього напрямку реформування є: підвищення стратегічної спроможності Кабінету Міністрів України; удосконалення системи стратегічного планування, проведення його моніторингу та оцінки;

удосконалення методології формування державної політики, включаючи оцінку якості нормотворчої роботи; запровадження електронної системи управління документами.

Підвищення стратегічної спроможності здійснюватиметься шляхом передачі (деконцентрації) окремих повноважень Кабінету Міністрів України відповідним міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади.

Горизонтальний функціональний аналіз має виявити технічні, нестратегічні повноваження, які необхідно передати від Кабінету Міністрів України міністерствам та іншим державним органам.

У порядку денному засідань Кабінету Міністрів України необхідно визначити нестратегічні та стратегічні питання. Розгляд нестратегічних питань можна здійснювати за прискореною процедурою, без додаткового детального обговорення. Члени Кабінету Міністрів України зосереджуватимуться на стратегічно значущих питаннях, вирішення яких потребує координації державної політики у різних галузях на найвищому рівні.

Система стратегічного планування, моніторингу та аналізу передбачає наявність системи взаємопов'язаних і взаємоузгоджених програмних і стратегічних документів державної політики. Чинні процедури підготовки програмних і стратегічних документів державної політики, передбачені в нормативно-правових актах, зокрема Регламенті Кабінету Міністрів України, потребують перегляду та систематизації. Необхідно визначити чіткі, єдині вимоги і методологію підготовки програмних і стратегічних документів державної політики (аналіз стану справ, визначення проблем, що потребують розв'язання, підготовка альтернативних варіантів розв'язання проблем, оцінки впливу, визначення критеріїв ефективності, консультації із громадськістю та заінтересованими сторонами, визначення строків звітування, процедура оновлення). Єдині стандарти підготовки стратегічних документів передбачається визначити до 2017 року. Стратегічні документи, що розглядатимуться на засіданнях Кабінету Міністрів України починаючи з 2018 року, мають відповідати зазначеним стандартам.

Здійснюватиметься моніторинг і регулярне звітування щодо реалізації стратегії. Починаючи з 2017 року 50 відсотків річних звітів про реалізацію стратегії, підготовлених відповідно до нових стандартів стратегічного планування, мають відповідати новим стандартам.

Підвищення стратегічної спроможності Кабінету Міністрів України потребує визначення і посилення спроможності провідного підрозділу з питань стратегічного планування і координації політики. Функції такого підрозділу полягатимуть в координації запровадження інституційних засад і стандартів системи стратегічного управління та підтримці відповідних підрозділів інших центральних органів виконавчої влади. Цей підрозділ буде створено до початку 2017 року, а розвиток його спроможності буде забезпечено до початку 2018 року.

Дієвий процес формування та реалізації державної політики потребує створення відповідної нормативно-правової бази. Регламент Кабінету Міністрів України визначає концептуальні основи нормотворчої практики, однак їх застосування продовжує бути недостатнім. Перелік вимог до формування державної політики, що передбачає, насамперед, якість підготовки проектів законів та підзаконних актів, повинен бути переглянутий та удосконалений, а відповідні стандарти мають бути затверджені до 2017 року. Оновлені правила повинні включати вимоги до техніко-економічного обґрунтування формування політики, передбачати оцінювання наслідків, міжвідомчу координацію, участь громадськості та скорочення адміністративного навантаження. Після затвердження удосконалених правил формування державної політики основна увага повинна бути зосереджена на їх дієвому застосуванні та забезпеченні якості документів. Частка поданих на розгляд Кабінету Міністрів України проектів законів та підзаконних актів, що відповідають вимогам оновленої методології, має збільшитися з 30 відсотків у 2018 році до 70 відсотків у 2020 році.

Запровадження електронної системи управління документами є одним з основних процесів у державному управлінні. Система управління документами має забезпечувати ефективний документообіг та легкий пошук документів, необхідних для роботи. Частка центральних органів виконавчої влади, які здій-

снюють автоматичний міжвідомчий документообіг (інтегровані до міжвідомчої системи електронного документообігу) повинна поступово збільшитися з 10 відсотків у 2016 році до 100 відсотків у 2018 році. Частка документів, якими центральні органи виконавчої влади обмінюються в електронному форматі, повинна збільшитися з 5 до 90 відсотків у 2020 році. Частка місцевих органів виконавчої влади, які здійснюють автоматичний міжвідомчий документообіг, повинна збільшитися з 1 відсотка до 80 відсотків у 2020 році.

Пріоритетами формування державної політики є:

посилення спроможності Кабінету Міністрів України щодо стратегічного планування державної політики;

удосконалення загальної якості формування державної політики та підготовки нормативно-правових актів, включаючи удосконалення порядку (вимог) щодо аналізу запланованих витрат, оцінки наслідків, міжвідомчої координації, участі громадськості та системи електронного документообігу;

покращення системи стратегічного планування, моніторингу та оцінювання, включаючи засади оцінювання результативності діяльності міністерств та інших державних органів;

завершення переходу до електронного документообігу в процесі підготовки документів міністерствами та міжвідомчої комунікації.

Державна служба та управління людськими ресурсами

Державна служба є основою державного управління. Створення професійної державної служби має виключене значення для країни з перехідною економікою. Цілі реформування, передбачені Стратегією сталого розвитку «Україна — 2020», схваленою Указом Президента України від 12 січня 2015 р. № 5, не можуть бути досягнуті без професійних, доброчесних та етичних державних службовців.

Принципи, на основі яких створюється державна служба, відображені у Принципах державного управління, а саме:

сфера охоплення державної служби є належною, чітко визначеною і застосовується на практиці;

політика і правова база для професійної та чітко впорядкованої державної служби визначені та застосовуються на практиці; інституційна структура дає змогу здійснювати послідовне та ефективне управління людськими ресурсами у всій системі державної служби;

відбір і призначення на посади державної служби ґрунтується на досягненнях і здобутках та однаковою ставленні до кандидатів на всіх етапах процесу; критерії для переведення на нижчу посаду та припинення державної служби є чіткими та зрозумілими;

прямий чи непряний політичний вплив на вищі керівні посади державної служби унеможливується;

система оплати праці державних службовців ґрунтується на класифікації посад, є справедливою і прозорою;

забезпечується професійний розвиток державних службовців, що включає регулярне навчання, справедливе оцінювання результатів діяльності, а також мобільність і просування по службі на основі об'єктивних, прозорих критеріїв і здобутків;

здійснюються заходи для сприяння доброчесності, запобігання корупції та забезпечення дисципліни на державній службі.

Основні проблеми державної служби в Україні пов'язані з недотриманням принципів прийняття на державну службу на основі здобутків, політичної нейтральності, відкритості та прозорості в роботі державних службовців, що супроводжується слабкою дисципліною, відповідальністю та незбалансованими процедурами. Не визначено єдині стандарти вступу на державну службу, в тому числі процедури призначення на посади та просування по службі, права і обов'язки державних службовців. Більшість центральних органів виконавчої влади не застосовують сучасні інструменти управління людськими ресурсами та навчання. Незбалансована система оплати праці призвела до нерівності у системі державного управління. Наслідком цього є висока плінність кадрів на державній службі та суб'єктивність у просуванні по службі. Державне управління в Україні також характеризується відсутністю гендерної рівності: в той час як 75 відсотків персоналу є жінками, на рівні прийняття рішень їх частка становить лише 13 відсотків (за даними Глобального звіту Програми розвитку Організації Об'єднаних Націй (ПРООН) з питань гендерної рівності в області державного управління, 2014 рік). В Україні співвідношення між жінками та чоловіками, що є законодавцями, старшими посадовими особами та менеджерами, становить 38 до 62. У цілому Україна посідає 67 місце із 145 за Індексом гендерної рівності на 2015 рік (що означає втрату позицій порівняно з 2014 роком, коли вона посідала 56 місце із 142).

Закон України «Про державну службу» відповідає Принципам державного управління та спрямований на вирішення основних питань державної служби. Ефективна реалізація зазначеного Закону є найбільшим викликом у наступний період. Необхідно запровадити систему реалізації Закону та забезпечити їх кадрами, які мають відповідний рівень компетентності. Основними складовими елементами реформи, що забезпечуватимуть зазначене, є:

визначення посад державних службовців, які несуть відповідальність за проведення основних національних реформ і мають право на спеціальні умови оплати праці в рамках загальної системи оплати праці державних службовців (так звані «реформаторські кадри») (далі — фахівці з питань реформ);

запровадження принципів державного управління в системі державної служби шляхом ефективного реалізації Закону України «Про державну службу»;

фінансова стабільність реформування системи оплати праці державних службовців з урахуванням макроекономічних показників;

оптимізація чисельності працівників у системі органів державного управління;

утворення структурних підрозділів з управління персоналом або введення посади спеціаліста з питань персоналу в міністерствах та інших центральних органах виконавчої влади з метою розвитку сучасного управління людськими ресурсами з координацією діяльності Нацдержслужбою;

створення інтегрованої інформаційної системи управління людськими ресурсами на державній службі;

реформа системи професійного навчання державних службовців, у тому числі в частині володіння іноземною мовою, яка є однією з офіційних мов Ради Європи;

посилення інституційної спроможності Нацдержслужби.

В Україні різні галузі та сфери потребують фахових лідерів у системі державної служби, які б проводили національні реформи та забезпечували необхідні зміни. Також для підвищення ефективності роботи державних органів необхідно залучити достатню кількість фахівців з питань реформ, які зроблять зміни в підходах до роботи в державних органах незворотними.

Основним завданням реформування є створення в кожному міністерстві та інших центральних органах виконавчої влади команд фахівців з питань реформ, що будуть реалізовувати зміни щодня. Зазначені команди можуть включати керівний склад, спеціалістів та менеджерів з досвідом роботи у відповідній галузі для якісного та сталого процесу реформування.

Необхідно залучити висококваліфікованих і компетентних державних фахівців з питань реформ, які здатні забезпечувати реалізацію пріоритетних реформ та спроможні підтримувати якісний процес формування та аналізу політики у пріоритетних галузях. Такі посади фахівців з питань реформ будуть визначатися у складі оновленої структури центральних органів виконавчої влади відповідно до нових завдань та функцій у результаті реорганізації. Для таких фахівців з питань реформ будуть визначені спеціальні умови оплати праці, які дадуть змогу залучити фахівців з необхідними навичками та здібностями. Зазначені умови будуть частиною загальної системи оплати праці державних службовців в цілях забезпечення прозорості та законності системи, а також можуть стати першим етапом широкомасштабної реформи системи оплати праці державних службовців. Визначення чітких механізмів запровадження посад для фахівців з питань реформ та запровадження спеціальних умов оплати праці потребуватиме ґрунтового аналізу нормативної бази, який буде проведено на початку реалізації Стратегії.

Формування команд фахівців з питань реформ буде забезпечено шляхом: визначення посад для фахівців з питань реформ у рамках організаційних структур державних органів відповідно до пріоритетних напрямів реформ; встановлення цілей та завдань для команд фахівців з питань реформ, визначення їх основних функцій;

визначення спеціальних професійних вимог та рівня компетентності для фахівців з питань реформ для гарантування відбору та призначення на такі посади найкращих кандидатів;

визначення спеціальних умов оплати праці в рамках загальної системи оплати праці державних службовців;

проведення відкритих конкурсів на зайняття таких посад відповідно до визначених критеріїв.

ОРІЄНТИР № 26

Також Кабінетом Міністрів України буде забезпечено контроль за станом проведення пріоритетних реформ, у тому числі реформи державного управління відповідно до показників виконання плану заходів з реалізації Стратегії.

Першочерговим завданням за напрямом реформування державної служби є заповнення до кінця 2016 року 100 відсотків посад державних секретарів та 50 відсотків посад фахівців з питань реформ у Секретаріаті Кабінету Міністрів України, міністерствах та інших основних центральних органах виконавчої влади, а до кінця 2017 року — 100 відсотків посад таких фахівців.

Для визначення ефективності Закону України «Про державну службу» необхідно систематично аналізувати та оцінювати стан його реалізація шляхом проведення загальної оцінки вихідного стану відповідно до першого напрямку реформи, за методологією SIGMA, яка визначає всеохоплюючі критерії для оцінки функціонування державної служби.

Закон України «Про державну службу» передбачає проведення реформування системи оплати праці державних службовців з метою забезпечення її конкурентоспроможності на ринку праці, підвищення рівня прозорості, передбачуваності та справедливості. Встановлення конкурентоспроможного рівня заробітної плати сприятиме залученню кращих фахівців, що є важливою складовою частинною реформування системи державного управління в Україні. Проведення реформування може бути успішним за умови забезпечення збалансованості державного бюджету у середньостроковій перспективі.

Реформування системи оплати праці державних службовців здійснюватиметься на стабільній фінансовій основі відповідно до обґрунтованих макроекономічних показників. Особлива увага зосереджуватиметься на забезпеченні конкурентоспроможного рівня оплати праці державних службовців, які відіграють визначальну роль у проведенні національних реформ, а також гендерної рівності відповідно до визначених механізмів.

Критерієм, за яким проводитиметься оцінка прозорості та справедливості оплати праці, є співвідношення між посадовим окладом та розміром премії у середній заробітній платі державного службовця. Частка посадового окладу повинна становити у 2019 році не менше 70 відсотків, а премії — не більше 30 відсотків. Зменшення частки доплат та премій сприятиме запобіганню встановленню роботодавцем розміру заробітної плати на власний розсуд, а також зникненню ризику політизації державних службовців.

Підвищення заробітної плати державних службовців протягом 2016—2020 років здійснюватиметься згідно із Законом України «Про державну службу».

Крім вимог, встановлених Законом України «Про державну службу», реформування системи оплати праці державних службовців передбачає: підвищення заробітної плати державних службовців до 2020 року до конкурентоспроможного рівня відповідно до показників загального ринку праці; встановлення тимчасових додаткових стимулюючих виплат для забезпечення конкурентоспроможного рівня заробітної плати відповідно до показників загального ринку праці, зокрема державним службовцям, які працюють на посадах фахівців з питань реформ.

Додаткові стимулюючі виплати можуть бути встановлені до 1 травня 2018 р. за рішенням керівників державної служби державних органів у межах економії фонду оплати праці відповідно до Положення про застосування стимулюючих виплат державним службовцям, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 6 квітня 2016 р. № 289 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 30, ст. 1212).

Додаткові стимулюючі виплати встановлюються державним службовцям, призначеним на посади фахівців з питань реформ за результатами конкурсу відповідно до вимог до професійної компетенції кандидатів на такі посади.

До кінця 2020 року під час удосконалення організаційної структури та оптимізації чисельності органів державного управління суттєво оновиться склад державних службовців відповідно до встановлених вимог, нової структури та процедури роботи у таких органах. Поступово збільшаться посадові оклади державних службовців та завершиться комплексна реформа системи оплати їх праці, що гарантуватиме державним службовцям прозорість та конкурентоспроможний рівень заробітної плати відповідно до показників загального ринку праці. Разом з тим додаткові тимчасові стимулюючі виплати повинні бути поступово зняті та повністю скасовані до 1 травня 2018 року.

Підвищення розміру заробітної плати відповідно до Закону України «Про державну службу», за попередніми розрахунками, значно збільшить загальний річний обсяг видатків на оплату праці державних службовців. Кабінет Міністрів України забезпечуватиме фінансову стабільність та збалансованість державного бюджету під час проведення реформування системи оплати праці державних службовців. У рамках середньострокового бюджетного планування проводитиметься ретельний аналіз впливу на державний бюджет реформування системи оплати праці та оптимізації чисельності працівників органів державного управління. У разі потреби розглядатиметься питання щодо можливості внесення змін до відповідної нормативно-правової бази.

Однією з основних умов для успішного реформування є стає фінансове забезпечення. Закон України «Про державну службу» передбачає удосконалення системи оплати праці, зокрема підвищення заробітної плати, розміру надбавки за вислугу років, що суттєво збільшить загальний фонд оплати праці. Крім того, передбачається збільшення витрат на державну службу.

З огляду на те, що рівень оплати праці є важливим чинником залучення професіоналів на державну службу, динаміка збільшення фонду оплати праці повинна відповідати економічним реаліям України з урахуванням обсягу витрат, необхідних на проведення реформи, а підвищення рівня оплати праці державних службовців повинне бути обґрунтованим. Отже, питання проведення реформування системи оплати праці державних службовців повинне розглядатися разом з питаннями підвищення ефективності управління та оптимізації чисельності працівників органів державного управління. Витрати на проведення реформування системи оплати праці державних службовців не можуть здійснюватися лише з державного бюджету, вони повинні частково покриватися за рахунок підвищення ефективності державного управління та оптимізації чисельності працівників органів державного управління.

Ураховуючи те, що інформація про ефективність системи державного управління в Україні є обмеженою, визначення шляхів оптимізації чисельності працівників органів державного управління є неможливим. Таким чином, необхідно розробити та затвердити до кінця 2016 року методику проведення прозорого моніторингу чисельності працівників центральних органів виконавчої влади та фонду оплати праці таких органів.

Інформація про чисельність працівників центральних органів виконавчої влади розміщуватиметься щомісяця на веб-сайті Кабінету Міністрів України, що сприятиме забезпеченню прозорості здійснення заходів з реформування державного управління та посиленню відповідальності Кабінету Міністрів України щодо оптимізації чисельності працівників центральних органів виконавчої влади і, як наслідок, підвищеного рівня оплати праці державних службовців.

До кінця 2017 року буде розроблений та затверджений план заходів щодо оптимізації чисельності працівників центральних органів виконавчої влади (із зазначенням кількості працівників у 2018—2020 роках). Скорочення загальної кількості працівників центральних органів виконавчої влади (не лише державних службовців) щороку не менш як на 2,5 відсотка чисельності працівників таких органів станом на 1 січня 2016 р. сприятиме підвищенню ефективності державного управління (крім функцій та посад, які можуть бути передані з центральних органів виконавчої влади до органів місцевого самоврядування та/або інших державних органів).

З огляду на кількість жінок, зайнятих у сфері державного управління, повинен дотримуватися принцип забезпечення гендерної рівності, зокрема під час прийняття та виконання політичних, стратегічних, організаційних та оперативних рішень, а також зменшення вразливості та захисту працівників органів державного управління, які перебувають в групі ризику. Під час оптимізації чисельності працівників фактори вразливості таких груп ризику повинні бути належним чином враховані, але не суперечити загальним цілям реформи.

Станом на 1 січня 2016 р. загальна кількість державних службовців в Україні становила близько 250 тис. осіб.

Протягом 2016 року близько 10—15 відсотків державних службовців може бути переведено на посади працівників державних органів, які виконують функції з обслуговування.

Оптимізація та автоматизація внутрішніх процесів, реформа системи надання адміністративних послуг сприятимуть скороченню протягом 2017—2020 років у державних органах чисельності державних службовців та працівників, які виконують функції з обслуговування, не менш як на 10 відсотків порівняно з чисельністю таких працівників станом на 1 січня 2016 року.

Суттєвий перегляд завдань та функцій державних органів, автоматизація процесів їх роботи сприятимуть залученню на державну службу висококваліфікованих фахівців з відповідним досвідом та навичками, що дасть змогу якісно оновити систему державного управління та державної служби відповідно до європейських стандартів та кращих практик управління.

До 2020 року передбачається поступове скорочення чисельності державних службовців та працівників центральних органів виконавчої влади та держав-

них службовців місцевих держадміністрацій шляхом децентралізації функцій та зменшення кількості адміністративно-територіальних одиниць.

Реформа державної служби передбачає поступове оновлення складу міністерств (до кінця 2017 року), поетапне реформування інших центральних органів виконавчої влади та їх територіальних органів (2018—2020 роки) і місцевих держадміністрацій (2019—2020 роки), а також утворення у другому півріччі 2016 р. команд фахівців з питань реформ у Секретаріаті Кабінету Міністрів України, визначених міністерствах та інших центральних органах виконавчої влади.

Реформа державної служби охоплює усі органи державного управління, на які поширюється дія Закону України «Про державну службу». Принципи, закладені в Законі, повинні бути однаково запроваджені як у центральних органах виконавчої влади, так і в інших державних органах. Нацдержслужба здійснює функціональне управління державною службою. Успіх реформи значною мірою залежить від якості управління людськими ресурсами в державних органах, що потребує утворення ефективних і дієвих служб управління персоналом у кожному державному органі. Служби управління персоналом повинні бути утворені протягом 2016 року в усіх державних органах (в організаціях з невеликою чисельністю працівників повинен бути призначений спеціаліст з питань управління людськими ресурсами). Нацдержслужба надаватиме підтримку (проведення навчання, надання рекомендацій, забезпечення співпраці) всім службам та спеціалістам, 50 відсотків яких повинні почати працювати протягом 2016 року, а всі інші — у 2017 році.

На першому етапі реформування державної служби передбачається визначення проблемних сфер та проведення оцінки досягнутого прогресу, що сприятиме прийняттю керівниками державної служби зважених рішень та розв'язанню актуальних проблем, а також проведенню секторальних реформ. В Україні обмежені дані про державну службу, крім даних про загальну чисельність державних службовців у різних організаціях. Усі організації державного сектору мають власні інформаційні системи управління. Набори даних, які збираються в таких системах, є несприятливими для порівняння і не дають можливості проаналізувати систему управління людськими ресурсами в державних органах. З огляду на зазначене одним з пріоритетів проведення реформи є створення інтегрованої інформаційної системи управління людськими ресурсами на державній службі та стандартизація наборів даних, необхідних для здійснення заходів з управління людськими ресурсами. Модулями інтегрованої інформаційної системи, які створюватимуться поетапно, є:

- модуль внутрішнього переведення державних службовців та проведення конкурсу на заміщення вакантних посад;
 - модуль визначення фонду оплати праці та підготовки фінансової аналітики;
 - модуль ведення особових справ державних службовців (кар'єра, оцінка результатів службової діяльності, компетентність, навчання тощо);
 - модуль пошуку та підбору кадрів у системі органів державного управління.
- Якість освіти за спеціальністю «публічне управління та адміністрування» в Україні не відповідає сучасним цілям та завданням, які стоять перед державними службовцями. Наявність диплому за спеціальністю не надає реальних переваг у роботі чи просуванні по службі. Існуюча система підвищення кваліфікації державних службовців не відповідає наявним потребам у навчанні. Окремо функціонують дві установи, відповідальні за підготовку, спеціалізацію, підвищення кваліфікації державних службовців та формування державного замовлення, — Національна академія державного управління при Президенті України та Нацдержслужба.

Єдиним державним замовником на підготовку і підвищення кваліфікації державних службовців та посадових осіб органів місцевого самоврядування повинна бути Нацдержслужба як центральний орган виконавчої влади, що формує і реалізує державну політику у сфері державної служби.

Національна академія державного управління при Президенті України повинна забезпечувати навчання та підвищення кваліфікації державних службовців, проводити дослідження щодо державного управління і самоврядування.

Нацдержслужба повинна спрямовувати та контролювати діяльність Національної академії державного управління при Президенті України з питань професійної підготовки та навчання державних службовців.

Метою реформування Національної академії державного управління при Президенті України є підвищення якості професійного навчання, приведення програм навчання у відповідність із сучасними потребами державного управління, формування проукраїнської еліти державного управління, яка б керувалася принципами державності та публічного адміністрування, навчання впродовж життя, горизонтальної взаємодії та кооперації, а також забезпечувала особистий розвиток.

Одним із пріоритетів реформування системи професійного навчання державних службовців є визначення потреб у навчанні державних службовців з урахуванням вимог Закону України «Про державну службу» та принципів публічного адміністрування.

Нацдержслужба є провідним органом з питань реалізації Закону України «Про державну службу», відповідно до якого на Службу покладено 11 нових функцій.

Для виконання покладених на Нацдержслужбу функцій її складі утворено структурні підрозділи з питань проведення функціонально-правового аналізу, здійснення контролю за реалізацією права на державну службу, забезпечення діяльності Комісії вищого корпусу державної служби, що вимагає суттєвого посилення інституційної спроможності Нацдержслужби.

Крім того, для якісного та повноцінного проведення реформи державної служби Нацдержслужба повинна розробити методику впровадження сучасних методів управління персоналом на державній службі, що потребує утворення підрозділів, відповідальних за:

- методологічну підтримку служб управління персоналом державних органів, розроблення та впровадження методики управління організаційними змінами, проведення оцінки та забезпечення розвитку персоналу;
- розроблення та впровадження сучасних методів відбору кандидатів на посади державної служби категорій «Б» та «В», координацію дій із залучення кандидатів на посади державної служби;
- створення та управління інтегрованою інформаційною системою управління людськими ресурсами на державній службі.

Після проведення детального аналізу та створення нової структури Нацдержслужби необхідно визначити перелік посад фахівців з питань реформи, вимоги до професійної компетентності кандидатів на такі посади. До роботи в Нацдержслужбі шляхом проведення конкурсного відбору будуть залучені фахівці з питань управління персоналом, що мають відповідний досвід та кваліфікацію. Для швидкого опанування специфіки управління персоналом на державній службі для нових працівників передбачається проведення відповідного навчання.

Пріоритетами реформування державної служби та управління людськими ресурсами в державних органах є: прийняття нормативно-правових актів та ефективна реалізація Закону України «Про державну службу»;

- формування висококваліфікованої, компетентної групи фахівців з питань реформ;
- визначення оптимальної кількості державних службовців з урахуванням функцій та організаційної структури державних органів, оптимізація чисельності працівників органів державної влади;
- реформування системи оплати праці державних службовців з метою підвищення рівня їх заробітної плати за умови забезпечення стабільності державних фінансів;
- утворення служб управління персоналом у міністерствах та інших центральних органах виконавчої влади;
- утворення інтегрованої інформаційної системи управління людськими ресурсами на державній службі;
- реформування системи професійного навчання державних службовців;
- підвищення рівня інституційної спроможності Нацдержслужби для забезпечення ефективної реалізації Закону України «Про державну службу» та повноцінного реформування державної служби.

Підзвітність — організація, прозорість, нагляд

Реформа державного управління у частині підзвітності проводитиметься з урахуванням того, що організація системи центральних органів виконавчої влади має значний вплив на загальну роботу Кабінету Міністрів України. Система центральних органів виконавчої влади за умови її належного побудови забезпечує демократичну легітимність, зокрема задовольняє потреби громадян. У державах — членах ЄС відсутній уніфікований спосіб організації системи державних органів та забезпечення їх підзвітності, але є такі принципи, які необхідно враховувати під час розбудови системи державних органів:

- раціональність — дієвість та узгодженість, уникнення часткового дублювання повноважень і завдань державних органів, створення збалансованої системи контролю;
- прозорість — забезпечення чіткої та простої типової організації органа державної влади;

економічна доступність — розміри та обсяг витрат на утримання системи державних органів відповідають потребам і можливостям країни;

підзвітність — кожна структурна одиниця установи є внутрішньо підзвітною, установка в цілому — зовнішню підзвітною (політична, судово, соціальна та незалежна підзвітність), а також підзвітною громадянам щодо дотримання їх прав, зокрема на доступ до публічної інформації, на належне адміністрування, на адміністративне правосуддя та на відшкодування.

В Україні функціонує 65 центральних органів виконавчої влади, зокрема 18 міністерств та 47 інших центральних органів виконавчої влади, у тому числі 20 державних служб, 11 державних агентств, п'ять державних інспекцій, шість центральних органів виконавчої влади із спеціальним статусом та п'ять інших органів. Кабінет Міністрів України безпосередньо спрямовує та координує діяльність 11 центральних органів виконавчої влади, що без чіткої підзвітності відповідним міністрам не дає змоги ефективно формувати та реалізовувати цілісну та послідовну державну політику. Відсутність чіткого розподілу відповідальності між міністерствами призводить до дублювання функцій та нечіткого розподілу завдань і, як наслідок, нерационального використання людських і фінансових ресурсів, низького рівня інституційної спроможності щодо проведення реформ та формування державної політики.

Для розв'язання зазначених проблем необхідно: чітко визначити місію, сфери відповідальності, функції та завдання міністерств та інших центральних органів виконавчої влади; визначити порядок підзвітності центральних органів виконавчої влади; забезпечити встановлення підзвітності, проведення функціонального обстеження та оптимізацію чисельності працівників міністерств та інших центральних органів виконавчої влади.

Реорганізація системи центральних органів виконавчої влади повинна здійснюватися шляхом проведення у 2017 році горизонтального функціонального обстеження для визначення сфер відповідальності, їх інтегрованої організації, що забезпечить послідовне формування державної політики у відповідних сферах та чітку політичну відповідальність, а також дасть змогу усунути дублювання та непритаманні функції центральних органів виконавчої влади. Необхідно забезпечити чітке розмежування обов'язків міністерств, які формують державну політику, та інших центральних органів виконавчої влади (агентств, служб, інспекцій), які забезпечують її реалізацію. Разом з тим необхідно вирішити питання, пов'язані з конфліктом інтересів, шляхом усунення поєднання функцій з надання адміністративних послуг та здійснення контролю і нагляду за дотриманням вимог законодавства у відповідній сфері.

У відповідних міністерствах та інших центральних органах виконавчої влади необхідно провести вертикальне функціональне обстеження для забезпечення узгодженості, ефективності та результативності в найбільш важливих сферах державної політики. Горизонтальне обстеження системи центральних органів виконавчої влади сприятиме виявленню неефективності та неузгодженості на рівні державного управління та стратегічному об'єднанню напрямів реформи. Для визначення секторальних проблем в окремих сферах державної політики потрібно провести вертикальне функціональне обстеження, зокрема протягом 2016—2018 років у сфері бюджетної (Мінфін), регіональної (Мінрегіон) політики, розвитку економіки в цілому та окремих її секторів (Мінінфраструктури та інші міністерства), а до кінця 2020 року в інших сферах державної політики.

Результати проведення функціонального обстеження повинні сприяти формуванню та реалізації державної політики у різних сферах, зокрема результати проведення вертикального функціонального обстеження повинні бути враховані в планах інституційної реорганізації міністерств, а горизонтального функціонального обстеження — плани реорганізації системи державного управління в цілому.

Горизонтальне функціональне обстеження сприятиме удосконаленню системи центральних органів виконавчої влади, поступовому зменшенню кількості центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується безпосередньо Кабінетом Міністрів України, а також органів, які не мають чіткого порядку підзвітності перед міністрами чи, як виняток, іншими членами Кабінету Міністрів України, з 16 до 0 відсотків у 2018 році, що дасть змогу Кабінету Міністрів України більш ефективно вирішувати стратегічні питання, міністрам здійснювати лідерство у відповідних сферах державної політики, а громадянам вимагати політичної підзвітності міністрів щодо стану справ у цих сферах.

За результатами проведення функціонального обстеження будуть підготовлені рекомендації щодо удосконалення системи державного управління на центральному рівні, зокрема внутрішньої організації роботи міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, з метою підвищення ефективності роботи, використання людських та фінансових ресурсів, оптимізації чисельності державних службовців та працівників.

Чітка підзвітність встановлюватиметься між галузевими міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади для забезпечення їх професійної та управлінської автономії та відповідальності перед міністрами. Діяльність центральних органів виконавчої влади, яка на сьогодні безпосередньо спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України, буде спрямовуватися та координуватися окремими членами Кабінету Міністрів України.

Пріоритетами забезпечення підзвітності органів державного управління є: побудова чіткої системи підзвітності центральних органів виконавчої влади; визначення місії, сфери відповідальності, функцій та завдань, результатів діяльності міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, реформування їх організаційної структури.

Надання адміністративних послуг — адміністративні процедури, зниження адміністративного навантаження, якість надання послуг, електронне урядування

Пріоритетом розвитку сфери надання адміністративних процедур і адміністративних послуг є прийняття закону про загальну адміністративну процедуру згідно з європейськими стандартами і поступове приведення окремих адміністративних послуг у відповідність з визначеними загальними принципами. Закріплення на законодавчому рівні базових принципів і правил проведення адміністративної процедури сприятиме правовій визначеності і наданню гарантії дотримання прав громадян і юридичних осіб у разі, коли державні органи визначають їх права та обов'язки. Такі принципи, як законність (прийняття рішень відповідно до законів та прийнятих для їх реалізації підзаконних актів), встановлення істинних фактів, які є важливими для прийняття рішення, право бути почутим, право на одержання письмового рішення з чітким зазначенням підстав для його прийняття, на несудове оскарження, на поновлення процедур у певних випадках, на судове оскарження, є невід'ємними для функціонування сучасної системи державного управління, що ґрунтується на верховенстві права.

Закон про адміністративну процедуру визначатиме принципи надання якісних адміністративних послуг, орієнтованих на користувачів, вимоги до якості надання яких затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Законом про адміністративну процедуру будуть встановлені єдині принципи і правила ведення адміністративних справ з передбаченням можливості спеціального регулювання в деяких випадках для окремих сфер адміністрування та видів процедур. Галузеві закони будуть поступово приведені у відповідність із загальними принципами, зокрема Законом України «Про адміністративні послуги». Система ліцензування та надання дозволів також буде інтегрована та приведена у відповідність з базовими принципами і правилами проведення адміністративної процедури.

Особлива увага приділятиметься подальшому розвитку центрів надання адміністративних послуг, збільшенню кількості адміністративних послуг, які надаються через такі центри, підвищенню якості їх надання.

Під час здійснення заходів, спрямованих на підвищення якості надання адміністративних послуг, передбачається спрощення/оптимізація адміністративних процедур, зниження адміністративного навантаження, визначення переліку таких процедур і проведення відбору 15 послуг, які мають високий попиту, для спрощення процедури їх надання. Принцип відбору послуг ґрунтуватиметься на подіях у житті людини, їх впливі та частоті звернень, зокрема народження, зміна місця проживання. Насамперед будуть складені описи відвідин процедур із визначенням часу і коштів, необхідних для дотримання вимог, згідно з методикою типової собівартості та визначені процедури, у тому числі шляхом проведення консультацій із споживачами, з метою їх максимального спрощення/оптимізації, а також заощадження часу і коштів. Такі процедури будуть закріплені на законодавчому рівні. Разом з тим удосконалюватимуться організаційні та електронні інформаційні системи, проводитиметься навчання державних службовців, ретельно відстежуватимуться відгуки користувачів, проводитиметься періодична оцінка таких процедур та їх удосконалення.

Для підвищення рівня доступності адміністративних послуг необхідно децентралізувати базові адміністративні послуги, врегулювати на законодавчому рівні питання оплати адміністративних послуг та забезпечити приведення законодавства у відповідність із Законом України «Про адміністративні послуги».

ОРІЄНТИР № 26

Під електронним урядуванням слід розуміти використання інформаційно-комунікаційних технологій для покращення ефективності системи державного управління, її прозорості та зручності, зокрема операційного компонента, що забезпечує діяльність державних органів. Основним завданням є створення (удосконалення) реєстрів даних громадян, юридичних осіб, земельних ділянок і нерухомості, податків, соціального страхування, забезпечення функціональної сумісності систем та здійснення обміну даними на операційному рівні замість подання довідок та інших документів. Функціональна сумісність систем сприятиме здійсненню обміну даними між реєстрами (кожен елемент даних повідомлятиметься і вводитиметься до реєстру один раз) та установами. Реєстри будуть відкритими для користування органами державного управління із забезпеченням гарантованого захисту персональних даних, що сприятиме спрощенню процедури надання органами державного управління адміністративних послуг громадянам і юридичним особам з підтвердження фактів та інформації, що міститься в офіційних державних реєстрах, зокрема в електронній формі через веб-сервіси.

Успішність виконання завдань з впровадження електронного урядування оцінюватиметься шляхом визначення кількості центральних органів виконавчої влади, які приєднані до системи електронної взаємодії, та запитів, що обробляються в електронному вигляді через таку систему.

Результативність запровадження послуг у режимі реального часу буде оцінюватися шляхом визначення кількості послуг, запроваджених відповідно до таких базових рівнів:

- I і II рівень — надання інформації та завантаження заяви у форматі pdf;
- III рівень — подання заяви та оплата послуги в режимі реального часу;
- IV рівень — повністю інтегрована послуга.

Адміністративні послуги у 2016 році повинні бути запроваджені на I і II рівні, до кінця 2020 року не менше 80 послуг — на III рівні і не менше 40 послуг — на IV рівні. Частка користувачів, які отримують послуги в електронному вигляді, повинна збільшитися до 30 відсотків до кінця 2020 року. Частка користувачів, задоволених якістю наданих послуг у режимі реального часу, повинна поступово збільшитися до 60 відсотків до кінця 2020 року. Зазначені адміністративні послуги відповідно до вимог законодавства повинні бути інтегровані до Єдиного державного порталу адміністративних послуг, тестову експлуатацію якого розпочато.

Єдиний державний портал адміністративних послуг повинен забезпечити створення сприятливих умов для надання громадянам і юридичним особам доступних, прозорих, безпечних та зручних в отриманні адміністративних послуг за принципом єдиного вікна («one-stop-shop»).

З метою забезпечення відкритості та прозорості державного управління, а також використання інформації та даних, зібраних органами державного управління, необхідно удосконалити систему відкритих даних. Кількість відкритих наборів даних на Єдиному державному порталі повинна збільшитися із 100 до 20 тис. до 2020 року. Разом з тим частка опублікованих наборів даних, що мають якість не нижче трьох зірок (згідно з міжнародною п'ятизірковою методикою оцінки якості відкритих даних), повинна збільшитися із 20 до 50 відсотків.

Пріоритетами надання адміністративних послуг є: запровадження загальної адміністративної процедури з базовими гарантіями (принцип законності, встановлення істинних фактів, право бути почутим, право на ефективний захист прав, на одержання письмового рішення з чітким зазначенням підстав його прийняття, право на несудове оскарження, право на судове оскарження тощо);

підвищення якості та доступності адміністративних послуг, у тому числі через центри надання адміністративних послуг, децентралізація базових адміністративних послуг;

систематичне зниження адміністративного навантаження на громадян і юридичних осіб;

оптимізація та підвищення ефективності роботи органів виконавчої влади шляхом впровадження електронної міжвідомчої взаємодії та електронного документообігу;

надання адміністративних послуг в електронному вигляді.

Управління державними фінансами

Пріоритети та заходи щодо реформування системи державних фінансів визначені у Стратегії розвитку системи управління державними фінансами, схваленій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 серпня 2013 р. № 774 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 82, ст. 3052).

Зміни до Стратегії розвитку системи управління державними фінансами будуть внесені до кінця 2016 року.

У багатьох державах — членах ЄС реформування системи державних фінансів передбачене загальною стратегією реформування державного управління, а забезпечення розвитку системи управління державними фінансами здійснюється разом із загальною реформою державного управління. Дії з реалізації цієї Стратегії та Стратегії розвитку системи управління державними фінансами будуть координуватися Міністром фінансів як міністром, відповідальним за забезпечення розвитку системи управління державними фінансами, та членом Координаційної ради. Питання державних фінансів та реформування державного управління, зокрема середньострокового бюджетного планування, стратегічного планування, координації дій з реалізації державної політики, проведення аналізу фінансового впливу реалізації державної політики, будуть обговорюватися на засіданнях Координаційної ради. Такий підхід використовуватиметься у роботі спеціальної робочої групи на рівні вищого корпусу державної служби, до складу якої повинен бути включений Державний секретар Мінфіну. Періодичні звіти про хід реалізації Стратегії розвитку системи управління державними фінансами можуть у разі потреби також розглядатися на засіданнях Координаційної ради разом із звітами про хід реформування державного управління.

V. Фінансове забезпечення реалізації цієї Стратегії

Заходи з реалізації цієї Стратегії будуть здійснюватися протягом 2016—2020 років за рахунок коштів державного бюджету та інших джерел, не заборонених законодавством, у тому числі міжнародної фінансової допомоги.

Обсяг видатків, необхідних для реалізації цієї Стратегії, розрахований у цінах 2016 року на основі припущень, попередніх оціночних та прогнозних даних.

Здійснення заходів, не пов'язаних з реформуванням системи оплати праці працівників органів державного управління, передбачених цією Стратегією, потребуватиме близько 1 млрд. гривень без урахування загальних річних обсягів видатків на оплату праці державних службовців та працівників державних органів, а заходів щодо формування висококваліфікованої, компетентної групи державних службовців, які обіймають посади державної служби, несуть відповідальність за розроблення та реалізацію ключових національних реформ, — близько 4 млрд. гривень.

Витрати на реалізацію цієї Стратегії будуть розподілятися за такими напрямками:

оплата праці державних службовців згідно із Законом України «Про державну службу»;

проведення навчання та тренінгів для державних службовців; залучення зовнішніх експертів та проведення фахової експертизи; створення та впровадження інформаційно-комунікаційних систем; комунікаційне супроводження реалізації цієї Стратегії.

Обсяг орієнтовних витрат за такими напрямками наведений у додатку 1.

VI. Координація, моніторинг і оцінка стану реалізації цієї Стратегії

Відповідальність за реалізацію цієї Стратегії несуть:

Кабінет Міністрів України (колективна політична відповідальність);

Вице-прем'єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України, який відповідно до рішення Прем'єр-міністра України є політичним лідером реформи державного управління та політично відповідальним за її проведення, проведення моніторингу і оцінки стану реалізації цієї Стратегії та підготовку звітності щодо проведення реформи державного управління;

міністри, відповідальні за реформування державного управління (політична відповідальність за результати реформування за відповідними напрямками); структурний підрозділ Секретаріату Кабінету Міністрів України, що відповідальний за реформу державного управління, підзвітний Вице-прем'єр-міністрові з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України з питань, що належать до його компетенції, забезпечує підтримку Вице-прем'єр-міністра з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України стосовно координації дій з реалізації цієї Стратегії, проведення моніторингу і оцінки стану її реалізації та підготовки звітності щодо проведення реформи державного управління.

Загальна координація дій з реформування державного управління здійснюватиметься спеціальною робочою групою з питань реформування державного управління у складі Державного секретаря Кабінету Міністрів України, Голови Нацдержслужби, Голови ДРС, Голови Державного агентства з питань електронного урядування, державних секретарів Мінфіну, Мінекономрозвитку,

Мін'юсту, Мінсоцполітики та державних службовців категорії «А» інших державних органів.

Спеціальна робоча група підтримуватиме роботу Координаційної ради та готуватиме питання для обговорення і проекти рішень Координаційної ради. Засідання спеціальної робочої групи проводитимуться не рідше ніж один раз на місяць. Спеціальна робоча група готуватиме разом з міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади річні звіти з пропозиціями щодо здійснення заходів, необхідних для забезпечення належної реалізації цієї Стратегії та виконання плану заходів з її реалізації. Річні звіти обговорюватимуться на засіданнях Координаційної ради, затверджуватимуться щороку до 1 квітня Кабінетом Міністрів України та оприлюднюватимуться на веб-сайті Кабінету Міністрів України. Для отримання оперативної інформації про стан проведення реформи державного управління готуватимуться та розглядатимуться на засіданнях Координаційної ради піврічні та квартальні звіти.

Відповідальність за проведення моніторингу і оцінки стану здійснення заходів з реалізації цієї Стратегії несуть державні органи. Спеціальна робоча група за підтримки структурного підрозділу Секретаріату Кабінету Міністрів України, відповідального за реформу державного управління, здійснюватиме контроль за достовірністю результатів моніторингу та звітів, а також координуватиме дії з підготовки річного звіту про хід проведення реформи державного управління.

Реалізація цієї Стратегії здійснюється відповідно до плану заходів на 2016—2020 роки, який щороку уточнюється у разі потреби, із зазначенням відповідальних за здійснення конкретних заходів органів, обсягу фінансових ресурсів і строків виконання.

Показники виконання завдань, наведених у додатку 2, будуть оцінюватися щороку в рамках проведення щорічного моніторингу реалізації цієї Стратегії і можуть бути оновлені за умови їх затвердження Кабінетом Міністрів України. Завдання можуть бути переглянуті після проведення до кінця 2018 року комплексної оцінки стану системи державного управління.

3 додатками 1—2 та планом заходів можна ознайомитися на сайті «УК».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 22 липня 2016 р. № 466
Київ

Про внесення змін до постанови
Кабінету Міністрів України
від 5 грудня 2015 р. № 1002

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Визнати таким, що втратив чинність, абзац третього пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 5 грудня 2015 р. № 1002 «Деякі питання вдосконалення корпоративного управління публічного акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 98, ст. 3365).

У зв'язку з цим у пункті 20 переліку постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність, затвердженому зазначеною постановою, слова «другий — четвертий» замінити словами «другий і четвертий».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 22 липня 2016 р. № 468
Київ

Про внесення змін до Типової інструкції
з діловодства у центральних органах
виконавчої влади, Раді міністрів Автономної
Республіки Крим, місцевих органах
виконавчої влади

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Внести до Типової інструкції з діловодства у центральних органах виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органах виконавчої влади, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2011 р. № 1242 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 94, ст. 3433), зміни, що додаються.

2. Центральним органам виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевим органам виконавчої влади привести власні акти у відповідність з цією постановою.

3. Ця постанова набирає чинності з 15 серпня 2016 року.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 22 липня 2016 р. № 468

ЗМІНИ,

що вносяться до Типової інструкції з діловодства у центральних
органах виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим,
місцевих органах виконавчої влади

1. Пункти 2, 3 і 23 викласти в такій редакції:

«2. Порядком організації електронного документообігу із застосуванням електронного цифрового підпису, роботи з електронними документами та документування управлінської діяльності в електронній формі, здійснення діловодства стосовно документів, що містять інформацію з обмеженим доступом, здійснення діловодства за зверненнями громадян, запитам на інформацію визначається окремими нормативно-правовими актами та не може регулюватися цією Інструкцією.

3. Установи організовують діловодство на підставі власних інструкцій з діловодства (далі — інструкції установ), що розробляються на підставі цієї Інструкції, а також регламентів та національних стандартів на організаційно-розпорядчу документацію (далі — регламенти та національні стандарти).

Перелік документів, проходження в установі яких переведено в електронну форму, крім документів, що містять інформацію з обмеженим доступом, звернень громадян, запитів на інформацію та електронних документів, що в установленні законом випадках не можуть бути застосовані як оригінали, затверджується наказом (розпорядженням) керівника.

Не допускається одночасне проходження одного і того ж документа в електронній та паперовій формі.»

«23. Бланки документів повинні виготовлятися друкарським способом на білому папері високої якості фарбами насичених кольорів.

Під час створення (проходження) в установі документів в електронній формі бланки можуть виготовлятися за допомогою комп'ютерної техніки чорно-білими або кольоровими та у разі потреби друкуються.»

2. Абзац другого пункту 24 викласти в такій редакції: «Обов'язковому обліку підлягають пронумеровані бланки в паперовій формі.»

3. Пункт 161 викласти в такій редакції:

«161. Реєстрація документів полягає у веденні запису облікових даних про документ за встановленою реєстраційною формою, яким фіксується факт створення, відправлення або одержання документа шляхом проставлення на ньому реєстраційного індексу з подальшим записом у зазначених формах необхідних відомостей про документ. Реєстрація документів проводиться з метою забезпечення їх обліку, контролю за виконанням і оперативним використанням наявної в документах інформації.

Установи, які не є користувачами системи електронної взаємодії органів виконавчої влади, реєструють документи незалежно від способу їх доставки, передачі чи створення.

Установи, які є користувачами системи електронної взаємодії органів виконавчої влади, реєструють документи тимчасового зберігання виключно в електронній формі згідно з інструкціями установ.»

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 24 червня 2016 р. № 519-р
Київ

Питання Державної аудиторської служби

Погодитися з пропозицією Міністерства фінансів щодо можливості забезпечення здійснення покладених на Державну аудиторську службу постановою Кабінету Міністрів України від 3 лютого 2016 р. № 43 «Про затвердження Положення про Державну аудиторську службу України» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 12, ст. 506) функцій і повноважень Державної фінансової інспекції, що припиняється.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 22 липня 2016 р. № 520-р
Київ

Про перерозподіл обсягу медичної субвенції
з державного бюджету місцевим бюджетам
у 2016 році

1. Відповідно до частини шостої статті 108 Бюджетного кодексу України та статті 22 Закону України «Про Державний бюджет України на 2016 рік» здійснити у 2016 році перерозподіл обсягу нерозподілених видатків медичної субвенції для території Донецької та Луганської областей за бюджетною програмою 2311410 «Медична субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам» згідно з додатком.

2. Забезпечити:

Міністерству охорони здоров'я — погодження перерозподілу обсягу медичної субвенції, передбаченого пунктом 1 цього розпорядження, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету;

Міністерству фінансів — внесення після зазначеного погодження відповідних змін до розпису державного бюджету.

3. Обласним державним адміністраціям:

розподілити у тижневий строк обсяг медичної субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам, що збільшується, на оплату праці з нарахуванням між обласним бюджетом, бюджетами міст обласного значення, районними бюджетами та бюджетами об'єднаних територіальних громад з метою обслуговування громадян, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції;

подавати щомісяця до 15 числа Міністерству охорони здоров'я інформацію про використання бюджетних коштів у розрізі адміністративно-територіальних одиниць.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Додаток

до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 22 липня 2016 р. № 520-р

ПЕРЕРОЗПОДІЛ
обсягу медичної субвенції з державного бюджету
місцевим бюджетам у 2016 році

Код бюджету	Назва місцевого бюджету адміністративно-територіальної одиниці	(тис. гривень)	
		Обсяг субвенції (загальний фонд)	
		зменшення обсягу (видатки споживання)	збільшення обсягу (видатки споживання)
05100000000	Обласний бюджет Донецької області		237188,2
08100000000	Обласний бюджет Запорізької області		41391
12100000000	Обласний бюджет Луганської області		87126
20100000000	Обласний бюджет Харківської області		68662,6
	Нерозподілені видатки медичної субвенції для територій Донецької та Луганської областей	434367,8	
	Усього	434367,8	434367,8

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 22 липня 2016 р. № 523-р
Київ

Про затвердження проекту «Капітальний
ремонт магістрального газопроводу
«Уренгой — Помари — Ужгород».
Дільниця км 3364,5 — 3391,2»

Затвердити поданий Міністерством енергетики та вугільної промисловості проєкт «Капітальний ремонт магістрального газопроводу «Уренгой — Помари — Ужгород». Дільниця км 3364,5 — 3391,2», розроблений товариством з обмеженою відповідальністю «Інжинірингова компанія «Машекспорт» та рекомандований до затвердження державним підприємством «Укрдержбудекспертиза» Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства, з такими техніко-економічними показниками:

загальна кошторисна вартість будівництва, тис. гривень	—	1213529,42
(в поточних цінах станом на 31 грудня 2015 р.)		
у тому числі:		
будівельних робіт	—	957636,945
устаткування	—	14330,085
інші витрати	—	241562,39
довжина газопроводу, кілометрів	—	26,7
тиск в газопроводі, МПа	—	7,4
діаметр газопроводу, міліметрів	—	1420
тривалість будівництва, місяців	—	18
із загальної кошторисної вартості:		
кошторисна вартість будівництва першої черги, тис. гривень	—	157257,484
у тому числі:		
будівельних робіт	—	109311,712
устаткування	—	14223,753
інші витрати	—	33722,019
довжина газопроводу, кілометрів	—	1,8
тиск в газопроводі, МПа	—	7,4
діаметр газопроводу, міліметрів	—	1420
тривалість будівництва, місяців	—	4
кошторисна вартість будівництва другої черги, тис. гривень	—	789789,917
у тому числі:		
будівельних робіт	—	647251,266
устаткування	—	77,384
інші витрати	—	142461,267
довжина газопроводу, кілометрів	—	18,9
тиск в газопроводі, МПа	—	7,4
діаметр газопроводу, міліметрів	—	1420
тривалість будівництва, місяців	—	9
кошторисна вартість будівництва третьої черги, тис. гривень	—	266482,019
у тому числі:		
будівельних робіт	—	201073,967
устаткування	—	28,948
інші витрати	—	65379,104
довжина газопроводу, кілометрів	—	6
тиск в газопроводі, МПа	—	7,4
діаметр газопроводу, міліметрів	—	1420
тривалість будівництва, місяців	—	5

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

НА ЧАСІ

Хорольський молококонсервний комбінат дитячих продуктів: врятувати заради немовлят країни

Олекса ЛУЖНИЙ
для «Урядового кур'єра»

ТОЧКА ЗОРУ. В останні кілька місяців значно почастишали випадки незаконного заволодіння підприємствами. Об'єктами атак стають не лише невеликі компанії, а й флагмани, всесвітньо відомі корпорації. Як-от міжнародна корпорація Bunge, мережа супермаркетів Novus, Укрсоцбанк та інші. До переліку додався єдиний в Україні виробник дитячого харчування — Хорольський молококонсервний комбінат дитячих продуктів (МКДП).

Щоб розповісти про те, чим загрожує рейдерське захоплення виробника дитячого харчування, на спеціальну прес-конференцію у Києві зібралися власники, керівники комбінату, а також представники профільної асоціації мо-

лочників, Ради підприємців при Кабінеті Міністрів України.

За словами **акціонера ПАТ «Хорольський МКДП» Георгія Сажинова**, наслідками рейдерського захоплення підприємства став значний спад виробництва — у першому кварталі 2016 року частка комбінату на українському ринку дитячого харчування зменшилася з 56% до 43%.

«Останні 9 місяців ми робимо все, аби повернути майно підприємства у законну власність. Наші юристи виграли кілька судових процесів, порушено кримінальні справи за фактом рейдерського захоплення. Вони на контролі в прокуратурі і СБУ. Але поки українська влада зволікає, рейдери роблять свою справу — нищать комбінат. Унаслідок цього кожна друга українська молода родина може залишитися без якісного і недорогого

дитячого харчування», — зазначив він.

За його словами, у 2007 році він із своєю командою став повноправним господарем підприємства, отримавши 84% акцій заводу.

«За цей час ми чимало зробили для підприємства, приміром, інвестували в становлення та функціонування цеху нових каш для малюків, лінії з виробництва заміниці жіночого молока тощо. Весь прибуток йшов на розвиток нашого заводу. Все було дуже добре, допоки юристи підприємства не зробили поступово неочікуване — майно заводу чомусь опинилося в інших руках, а будівля з юридичною адресою на ПАТ МКДП «перейшла» із міста Хорол до Дніпра. А в Хоролі з'явилося ТОВ «Хорольський завод дитячого харчування» (ХЗДХ), де власниками виявилися зовсім

інші особи. Таким чином, злодії вкрали все майно підприємства», — наголошує Георгій Сажинов.

Слід додати, що пан Сажинов є відомим у спеціалізованих колах на теренах СНГ і колишнього СРСР фахівцем — він пропрацював у галузі розробки та виробництва дитячого харчування 30 років, доктор технічних наук. За його активної участі побудовано заводи з виробництва продуктів для немовлят в Естонії та Новій Зеландії.

За словами фахівця, який захищає права Георгія Сажинова та власників підприємства, **юриста адвоката Сергія Мазарюка**, схема захоплення є новою: «З'явилася вона після того, як спеціальним законом було дозволено реєстрацію юридичних осіб у так званий спрощений спосіб. Ці

документи можна не завіряти нотаріально. Тому дуже швидко з'являються підприємства, які мають не свою «рідну» прописку, як у нашому випадку у Хоролі, а у Дніпрі і дивом у приватному будинку, де мешкає якихось двоє осіб. А Хорольський завод «переходить» до нових невідомих власників».

За словами **голови Ради підприємців України при Кабміні Леоніда Козаченка**, такі сигнали тривожні для всього нашого бізнесу та інвесторів. «Тому ми докладаємо всіх зусиль, щоби рейдерів було покарано, а справи — доведено до суду. Крім того, ми повинні внести зміни до законодавства про державну реєстрацію прав та власності, інакше скоро в Україні не залишиться інвесторів», — додав він.

На захист підприємства та його законних власників став також **голова ради директо-**

рів Спілки молочних підприємств України Вадим Чагаровський: «У разі його зупинки ми змушені перейти на імпорتنі продукти, які дорожчі за вітчизняні на 30 — 40%. Цього допустити не можна, тому молочники України закликають Президента, Прем'єр-міністра, керівників правоохоронних органів покарати злочинців-рейдерів, забезпечити право власності».

Як зазначили учасники прес-конференції, таке треба робити негайно. Адже швидкість, з якою нові «власники» Хорольського молококонсервного комбінату дитячих продуктів вивозять обладнання та ріжуть те тільки можна на металевий брукхт, змушує бізнесменів та експертів країни бити на сполох. Адже таке саме може трапитися і на інших наших відомих підприємствах, та вже буде пізно.

♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦

Орджонікідзевський районний суд м. Запоріжжя (**суддя Апаллонова Ю. В.**) викликає в судові засідання (провадження № 335/8559/15-к, 1-кл/335/61/2016) обвинуваченого Сербу Володимира Івановича, 08.01.1960 року народження, останнє відоме місце реєстрації: м. Запоріжжя, вул. Розваги, 27, кв. 19, по кримінальному провадженню № 4201408000000272 за обвинуваченням Серби Володимира Івановича у вчиненні злочинів, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 294, ч. 1 ст. 365 КК України, яке відбудеться 08 серпня 2016 року об 11.00 год. за адресою: м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 51, зал судових засідань № 1.

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження обвинувачений вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Апеляційний суд Дніпропетровської області повідомляє, що по цивільній справі за апеляційною скаргою представника Каштенкової Ліни Анатоліївни — Фісуніної Лідії Борисівни на заочне рішення Красногвардійського районного суду м. Дніпропетровська від 18 грудня 2015 року по справі за позовом Дронова Олександра Павловича до Лучко Павла Павловича, Пелиха Артема Вікторовича, Каштенкової Ліни Анатоліївни, треті особи: Ткаченко Оксана Іванівна, приватний нотаріус Дніпропетровського міського нотаріального округу Ялова Ольга Михайлівна, приватний нотаріус Дніпропетровського міського нотаріального округу Восковець Оксана Олександрівна, про визнання свідцтва про право власності на квартиру, договорів купівлі-продажу квартири недійсними, скасування державної реєстрації на право власності, витребування майна, оголошено перерву в апеляційному суді Дніпропетровської області (м. Дніпро, вул. Харківська, 13) на 21 вересня 2016 року на 09 год. 35 хв.

У разі неявки відповідачів по справі у судові засідання справа буде розглянута за їх відсутності.

Суддя Т. П. Красівітна

Слов'янський міськрайонний суд Донецької області (84100, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, буд. 2) розглядає цивільну справу № 2/243/2261/2016 за позовом Сьоміної Світлани Вікторівни до Яковенка Юрія Івановича про надання дозволу на багаторазовий в'їзд та виїзд в район проведення антитерористичної операції на неконтрольовану територію України через лінію зіткнення у межах Донецької області та за межі України неповнолітньої дитини без згоди батька. Останнє відоме місце мешкання відповідача Яковенка Юрія Івановича: Донецька область, м. Горлівка, вул. Фадєєва, буд. 29, кв. 3.

Відповідач викликається до суду на 02 вересня 2016 року на 13 год. 00 хв. для участі у судовому засіданні.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття в судові засідання відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя О. В. Ільшешевич

Полтавський районний суд Полтавської області, відповідно до ч. 10 ст. 74 ЦПК України, викликає Рожко Володимира Михайловича (останнє відоме місце проживання: Полтавська область, с. Ковалівка, вул. Макаренка, буд. 32) в судові засідання як відповідача, яке відбудеться в приміщенні суду за адресою: м. Полтава, вул. Європейська, 154-а о 15.00 год. 01.08.2016 року по цивільній справі № 545/1730/16-ц за позовною заявою ПАТ КБ «Правекс Банк» до Ющенко Володимира Михайловича, Рожко Юрія Андрійовича про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Суддя О. О. Гальченко

Білокуракинський районний суд Луганської області викликає Шевченко Світлану Миколаївну: м. Луганськ, кв-л Мирний, 13-а/51, як відповідачу в судові засідання по цивільній справі № 409/1454/16-ц за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» про стягнення заборгованості за договором кредиту, що відбудеться 19.09.2016 року о 10 год. 40 хв. у приміщенні суду за адресою: 92200, Луганська область, смт Білокуракине, пл. Горького, 2, тел. 2-27-92.

Із опублікуванням оголошення відповідач вважається належним чином повідомленим про час, день та місце проведення судового засідання.

У разі неявки суд розглядатиме справу без вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України.

Суддя В. В. Тімінський

Новопсковський районний суд Луганської області викликає в судові засідання відповідачів: Горохова Олександра Олександровича, Заболотну Світлану Олександрівну для розгляду цивільної справи за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» до Горохова Олександра Олександровича, Заболотної Світлани Олександрівни, яке відбудеться 27 липня 2016 року о 08 годині 00 хвилин (резервна дата судового засідання - 2 серпня 2016 року о 08 годині 00 хвилин) у приміщенні Новопсковського районного суду за адресою: вул. Українська, 28, смт Новопсков Луганської області.

У разі неявки суд розглядатиме справу без вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України.

Суддя О. С. Стеценко

Біловодський районний суд Луганської області викликає в судові засідання відповідача по справі за позовом ПАТ «Акціонерний банк «Експрес-Банк» про стягнення заборгованості, яке відбудеться 31.08.2016 року о 16.45 год. - Мирошніченка Олександра Євгеновича, 27.08.1971 р.н., останнє відоме зареєстроване місце проживання (перебування) - Луганська обл., смт Станично-Луганське.

Адреса суду: Луганська область, смт Біловодськ, вул. Комсомольська, 30. У разі неявки справу буде розглянуто без вашої участі на підставі глави 8 ЦПК України.

Суддя Г. В. Булгакова

Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34, викликає Надірашвілі Мерабі Альбертовича як відповідача в судові засідання по цивільній справі № 426/3479/16-ц за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» до Надірашвілі Мерабі Альбертовича про стягнення заборгованості, що відбудеться 1 серпня 2016 року об 11.00 год.

У разі неявки на вказане судові засідання суд розглядатиме справу без вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України.

Суддя А. С. Река

Чернігівський районний суд Запорізької області викликає в судові засідання відповідача Ветрова Юрія Анатолійовича по цивільній справі № 329/555/16-ц за позовом Публічного акціонерного товариства «Укрсоцбанк» про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Судове засідання відбудеться 8 вересня 2016 року о 10 годині 00 хвилин у залі судового засідання № 1 Чернігівського районного суду Запорізької області за адресою: Запорізька область, смт Чернігівка, вул. Соборна, 391.

У разі неявки відповідача в судові засідання на вказану дату справа буде розглянута за його відсутністю.

Суддя Д. О. Покопцева

У провадженні Бердянського міськрайонного суду Запорізької області знаходиться цивільна справа № 310/4550/16-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Іванюха С. О. про стягнення заборгованості.

Розгляд справи призначено на 10.08.2016 року о 13.00 годині в приміщенні Бердянського міськрайонного суду за адресою: Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Консульська, 64, зала судового засідання 411.

Суд викликає Іванюха Станіслава Олександровича як відповідача.

Явка до суду обов'язкова. У разі неявки відповідача в судові засідання справа буде розглянута за наявними матеріалами.

Суддя Полянчук Б. І.

Бичкунов Олег Миколайович, 21.04.1988 р.н., викликається як відповідач у судові засідання з розгляду цивільної справи за позовом Публічного акціонерного товариства комерційний банк «ПРИВАТБАНК» до Бичкунова Олега Миколайовича про стягнення заборгованості на 8 годину 30 хвилин 21 вересня 2016 року в Ромненський міськрайонний суд Сумської області за адресою: бульвар Шевченка, 14, м. Ромни, Сумська обл.

Головуючий суддя Шульга В. О.

З опублікуванням оголошення про виклик відповідача Бичкунов Олег Миколайович вважається повідомленим про час і місце розгляду справи і у випадку неявки справа підлягає розгляду за його відсутності.

В провадженні Франківського районного суду м. Львова знаходиться цивільна справа за позовом Вольфа Сергія Романовича до Шевцової Валерії Юріївни, третя особа: Служба у справах дітей Печерської районної в місті Києві державної адміністрації про позбавлення батьківських прав.

Франківський районний суд м. Львова викликає Шевцову Валерію Юріївну, останнє відоме місце реєстрації: м. Львів, вул. Остроградських, буд. 8, кв. 17, у судові засідання, що відбудеться 08.08.2016 року о 16 год. 00 хв. та попереджає, що у випадку вашої неявки в судові засідання справа буде заслухана у вашу відсутність.

Суддя Мартинишин М. О.

Згідно Рішення № 14 єдиного акціонера ПАТ «Закрытий недиверсифікований венчурний корпоративний інвестиційний фонд «Командитний» від 19.07.2016 р. прийнято рішення щодо припинення Публічного акціонерного товариства «Закрытий недиверсифікований венчурний корпоративний інвестиційний фонд «Командитний» (08132, м. Вишневе, вул. Жовтнева, буд. 43, код ЄДРПОУ 38449778) шляхом його ліквідації у добровільному порядку. Голова ліквідаційної комісії Шиман Євген Олександрович. Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців від дня публікації даного оголошення.

Суддя О. О. Першко

Вінницький міський суд Вінницької області викликає відповідача Арустамяна Армена Лаврентійовича, 03.10.1980 р.н., останнє місце реєстрації: вул. Юності, буд. 5, кв. 4, м. Вінниця, в судові засідання, яке відбудеться 02.08.2016 р. об 11 год. 00 хв. за адресою: м. Вінниця, вул. Грушевського, 17, каб. № 36, по цивільній справі № 127/8503/16-ц за позовом Публічного акціонерного товариства «Альфа-Банк» до Арустамяна Армена Лаврентійовича про стягнення заборгованості. Справу розглядає **суддя Жмудь О. О.** Явка відповідача до суду обов'язкова. У випадку неявки в судові засідання справа буде розглянута за відсутності відповідача.

Суддя М. А. Гашинський

Малиновський районний суд м. Одеси викликає Грищука Ігоря Володимировича в судові засідання по цивільній справі за позовною заявою Публічного акціонерного товариства «Державний ощадний банк України» в особі філії - Одеського обласного управління АТ «Ощадбанк» до Грищука Ігоря Володимировича про стягнення заборгованості, яке призначене до слухання на 14 вересня 2016 року о 12 год. 00 хв. у каб. № 213 суду за адресою: м. Одеса, вул. В. Стуса, 1-а.

У разі неявки в судові засідання без поважних причин розгляд справи буде проведено за вашої відсутності за наявними в ній доказами.

Суддя Сегада О. М.

Громадянин Російської Федерації Устінов Федору Вікторовичу, 12.05.1983 року народження. Повідомляємо, що 20.01.2015 Генеральним прокурором України скасовано постанову від 25.12.2014 про закриття кримінального провадження № 2201400000000496 за підозрою Устінова Ф.В. у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 258-3, ч. 1 ст. 263 КК України, **та оголошений у міжнародний розшук**.

Повістка про виклик. Підозрюваний Устінов Ф.В., 12.05.1983 р.н., відповідно до вимог ст.ст. 42, 133, 135 КПК України викликається на 10 годину 4 серпня 2016 року в кабінет №111 за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 33 (тел. 044-255-50-69) до старшого слідчого в ОВС ГСУ СБ України Ласточкіна С. О. для проведення слідчих та процесуальних дій у кримінальному провадженні № 22014000000000496.

Рівненський міський суд Рівненської області викликає Воробей Володимира Федоровича, 1976 року народження, останнє відоме місце проживання: м. Рівне, вул. Степана Бандери, 51, кв. 25, як відповідача в судові засідання, яке відбудеться 1 серпня 2016 року об 11 год. 00 хв. в приміщенні Рівненського міського суду Рівненської області (м. Рівне, вул. Шкільна, 1) по цивільній справі № 569/5429/16-ц за позовом Воробей Анни Сергіївни до Воробей Володимира Федоровича про надання дозволу на виїзд за кордон неповнолітніх дітей без дозволу батька.

У разі неявки в судові засідання у вказаний час та неповідомлення про поважність причин неявки відповідача, справа буде вирішена на підставі наявних у ній доказів з постановленням заочного рішення.

Сватівський районний суд Луганської області викликає Титарчука Руслана Володимировича як відповідача по цивільній справі №426/5150/16-ц за позовом Артемчук Римми Юріївни до Титарчука Руслана Володимировича, третя особа: Сватівський районний відділ державної реєстрації актів цивільного стану про виключення з актового запису про народження дитини даних про батька дитини, у судові засідання, яке відбудеться 1 серпня 2016 року о 15.00 годині в приміщенні суду за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34. У разі неявки на вказане судові засідання суд розглядатиме справу без вашої участі на підставі ст.ст. 169, 224 ЦПК України.

Ставський Володимир Анатолійович (останнє відоме місце реєстрації: Вінницька область, Вінницький район, с. Бохоники, вул. Миколаївська, 3, кв. 16) повідомляється, що 03.08.2016 року о 10.00 год. відбудеться розгляд цивільної справи № 128/1549/16-ц за позовною заявою Публічного акціонерного товариства «Альфа-Банк» до Ставського Володимира Анатолійовича про стягнення заборгованості за кредитним договором у приміщенні Вінницького районного суду за адресою: м. Вінниця, вул. Винниченка, 29, зал №2, другий поверх.

Суддя І. А. Ганкіна

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ФОТОФАКТ

ТУРИЗМ. Пожити у казковому замку, який дуже нагадує житло хобітів із однойменної трилогії Толкіна, тепер можна під час подорожі до Румунії. Звели «Глиняний замок у Долині Фей» подружжя Разван та Габрієла Василе. Для будівництва вони використали виключно екологічні матеріали — дерево, пісок, соломі і глину. Споруда знаходиться у 9 кілометрах від міста Сібіу. У незвичному замку 10 кімнат, де будуть розміщені готельні номери, і ресторан органічної кухні.

«Майже всі румунські замки зведені з каменю і призначені для того, щоб протистояти стихії і витримувати атаки супротивників, — розповідає Разван Василе. — Зазвичай при будівництві подібних споруд про екологію ніхто не дбає, тому ми вирішили, що наш замок буде створений тільки з екологічно чистих матеріалів». Поки що замок недоступний для відвідувачів, повідомляє BBC News, однак найближчим часом відкриється для відвідувачів.

Зупинимо туберкульоз разом

ВИСТАВКА. У п'яти містах Луганщини покажуть фото, присвячені боротьбі з небезпечною хворобою

Олена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

Добірка фотографій — це своєрідна розповідь про людей, які поборолі хворобу або лікуються від туберкульозу. У ній 90 знімків, автор яких журналіст, вимушений переселенець Володимир Лермонтов.

Ще до початку АТО на Донбасі нараховували 15 відсотків від загальної кількості хворих на туберкульоз у країні. Однак, за словами головного лікаря Луганського обласного протитуберкульозного диспансеру Романа Нужного, якщо раніше на Луганщині було дві обласні лікарні та 9 спеціалізованих протитуберкульозних дис-

пансерів, то на сьогодні залишився один у Лисичанську. Ситуація із захворюваністю на туберкульоз залишається стабільно напруженою. Крім того, відзначається зростання захворювання через проведення бойових дій.

Лікарі занепокоєні зростанням захворюваності по всій Україні: ми входимо в п'ятірку країн з найвищим рівнем мультирезистентного туберкульозу. Ця форма хвороби небезпечна тим, що збудники хвороби стійкі до препаратів, якими її зазвичай лікують, і людей важче лікувати. Якщо звичайний туберкульоз лікують близько півроку, то його мультирезистентна форма — до 20 місяців. Не кожна людина

витримає такий термін регулярного вживання ліків. А між тим порушення графіку прийому препаратів веде до розширення резистентності, а прогноз за таких умов може бути несприятливим. Проблема ще й у тому, що немає достовірних даних про ситуацію із поширенням туберкульозу на непідконтрольній Україні території області. Між тим, таку хворобу на блокує не зупиниш. Потрібне об'єднання зусиль громадських активістів та фахівців, аби взяти ситуацію під контроль. Громадські організації «Суспільна служба правової допомоги» та «ОПОРА» узяли тему під контроль та провели фотозйомку в протиту-

беркульозному диспансері в Лисичанську, в лікарні Рубіжного і підготували експозицію, аби привернути увагу суспільства до гострої проблеми. Вийшла розповідь не тільки про пацієнтів, а й про лікарів та про роботу місцевих дільничних поліції, які проводять профілактичну роботу.

«Кожна фотографія — окрема історія, окрема доля. Ми сподіваємося викликати співчуття і розуміння у відвідувачів фотовиставки. Всі разом ми зможемо допомогти хворим повернутися до нормального життя та не почуватися ізольованими й нікому не потрібними», — зазначив автор фотознімків Володимир Лермонтов.

У Хотинській фортеці знайшли колодязь XVIII століття

Лариса КОНАРЕВА,
«Урядовий кур'єр»

ЗНАХІДКА. Щоліта на території Хотинської фортеці працюють археологічні експедиції. Завзяті любителі історії завжди сподіваються на цікаві знахідки навіть у досліджених місцях. І от цього року студентам та викладачам з археологічної експедиції Чернівецького національного університету імені Федьковича поталанило під час розкопок знайти

колодязь часів турецького панування.

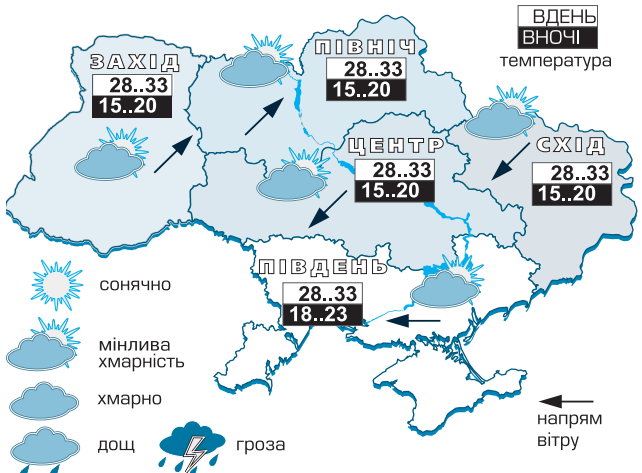
За словами директора державного історико-архітектурного заповідника «Хотинська фортеця» Єлизавети Буйновської, унікальна знахідка має важливе історичне та суто утилітарне значення. «На старовинних планах фортеці давно бачили зображення двох криниць. Зважаючи, що за турецького панування тут був навіть власний водогін, вочевидь, саме із них він живився

водою. Однак досі під час розкопок знаходили тільки рештки керамічних труб водогону та каналізації. Оскільки у нас із водою дуже сутужно, а вона потрібна для розбудови туристичної інфраструктури фортеці-музею, попросили археологів зайнятися пошуком колодязів. Експедиції під керівництвом Миколи Ільківа поталанило. Археологи розкопали верхню частину турецького колодязя XVIII століття. Знайшли його неподалік однієї

з веж на узвишші за межами замку, звідки вода стікала до нього по трубах водогону», — повідомила Єлизавета Буйновська.

Директор музею дуже радіє цій знахідці. Колодязь включатиме до плану екскурсій по фортеці та будуть розчищати. Якщо ж у ньому виявиться вода, то як і кілька століть тому він, окрім історичної і туристичної привабливості, послужить ще й за своїм прямим призначенням.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 28 ЛИПНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+15 +20	+28 +33	Черкаська	+15 +20	+28 +33
Житомирська	+14 +19	+28 +33	Кіровоградська	+15 +20	+28 +33
Чернігівська	+15 +20	+28 +33	Полтавська	+15 +20	+28 +33
Сумська	+14 +19	+28 +33	Дніпропетровська	+15 +20	+28 +33
Закарпатська	+15 +20	+27 +32	Одеська	+18 +23	+28 +33
Рівненська	+15 +20	+28 +33	Миколаївська	+16 +21	+29 +34
Львівська	+14 +19	+27 +32	Херсонська	+18 +23	+29 +34
Івано-Франківська	+14 +19	+28 +33	Запорізька	+15 +20	+28 +33
Волинська	+15 +20	+28 +33	Харківська	+15 +20	+28 +33
Хмельницька	+15 +20	+28 +33	Донецька	+15 +20	+28 +33
Чернівецька	+13 +18	+28 +33	Луганська	+13 +18	+28 +33
Тернопільська	+14 +19	+28 +33	Крим	+18 +23	+28 +33
Вінницька	+15 +20	+28 +33	Київ	+18 +20	+29 +31

Укргідрометцентр

На навчання — шкільним автобусом

Євген ЛОГАНОВ,
«Урядовий кур'єр»

НА СЕЛІ. Для придбання шкільних автобусів із перевезення дітей, що проживають у сільській місцевості, для районів та об'єднаних територіальних громад Запорізької області, де провели реорганізацію навчальних закладів, треба було виділити кошти за рахунок трансферту з місцевих до обласного бюджету в сумі 16,8 мільйона гривень. Депутати обласної ради одностайно підтримали це рішення і внесли зміни до Програми розвитку освіти Запорізької області на 2013—2017 роки.

Зараз у Запорізькій області налічується 169 шкільних автобусів, які підвозять дітей до школи в сільській місцевості. В обласному бюджеті цього року передбачено виділення коштів для придбання шкільних автобусів у сумі 25,85 мільйона гривень. На сьогодні вже закуплено 15 шкільних автобусів. При додатковому спрямуванні коштів з місцевих бюджетів на умовах співфінансування кількість автобусів, придбаних у 2016 році, збільшиться.

Митники і журналісти зіграли у шахи

Олександр СУМСЬКИЙ
для «Урядового кур'єра»

ІНІЦІАТИВА. Гарну традицію започаткували цими днями працівники Сумської митниці ДФС. За ініціативи заступника начальника митниці Сергія Черкунова з нагоди Міжнародного дня шахів проведено турнір зі швидких шахів між працівниками фіскального органу та журналістами обласних ЗМІ, в якому взяли участь 17 шанувальників цієї древньої інтелектуальної гри. Почесним гостем змагань став Президент Федерації шахів Сумської області, член виконкому Федерації шахів України Микола Тимошенко.

Перше місце посів головний інспектор митного поста «Білопілья» Сергій Пашенко, друге — головний інспектор митного поста «Катеринівка» Геннадій Чикомасов, третє — оператор Сумської обласної державної телерадіокомпанії «УА:Суми» Віктор Лапченко. Серед жінок найкращий результат у начальника відділу платежів Сумської митниці ДФС Світлани Нестеренко.

Успішно виступив у змаганнях і власний кореспондент газети «Урядовий кур'єр» у Сумській області Олександр Вертіль. Він став переможцем серед ветеранів і був відзначений грамотою та кубком.